

RNDr. Milan Macháček - EKOEX JIHLAVA
Holíkova 3834/71, 586 01 JIHLAVA
tel: +420: 603 891 284
e-mail: ekoex@iol.cz

---

ekologické expertizy, poradenství a služby
IČO 665 37 819

Česká Lípa – Varnsdorf, propojovací vedení 110 kV

KRAJ LIBERECKÝ, KRAJ ÚSTECKÝ

Obce: Česká Lípa, Horní Libchava, Stružnice, Volfartice, Skalice u České Lípy, Okrouhlá, Nový Bor, Svor, Cvikov, Jiřetín pod Jedlovou, Dolní Podluží, Varnsdorf

**EVL CZ0513506 Horní Ploučnice, EVL CZ 0513238 Cihelenské rybníky,
EVL CZ0510508 Klíč, EVL CZ0420520 Lužickohorské bučiny**

*Průhled do koridoru VVN 110 kV jižní částí EVL Klíč mezi silnicí I/13 a lesem vrchu Skalka
(Foto M. Macháček)*

NATUROVÉ HODNOCENÍ

závěrečná zpráva podle § 45i odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., v platném znění

OBJEDNATEL:
Envikon, s.r.o., Lesní 2581, 470 01 Česká Lípa

zak.č. 2016.018-1/EX

Zpracoval: **RNDr. Milan Macháček**

Jihlava, únor 2017

OBSAH

1. Úvodem	3
2. Charakter posuzovaného záměru	6
2.1. Identifikační (administrativní) údaje	6
2.2. Stručné údaje o záměru	6
3. Popis dotčených Evropsky významných lokalit a Ptačích oblastí	20
3.1. Evropsky významné lokality v zájmovém území záměru	22
3.2. Předměty ochrany dotčených EVL v zájmovém území záměru	35
3.2.1. EVL CZ0513506 Horní Ploučnice	35
3.2.2. EVL CZ 0513238 Cihelenské rybníky	41
3.2.3. EVL CZ0510508 Klíč	42
3.2.4. EVL CZ0420520 Lužickohorské bučiny	46
4. Vlivy posuzovaného záměru na předměty ochrany EVL v zájmovém území záměru	51
4.1. Metodika hodnocení	51
4.2. Identifikace možných vlivů	51
4.2.1. Vlivy na předměty ochrany EVL Horní Ploučnice	51
4.2.2. Vlivy na předměty ochrany EVL Cihelenské rybníky	53
4.2.3. Vlivy na předměty ochrany EVL Klíč	55
4.2.1. Vlivy na předměty ochrany EVL Lužickohorské bučiny	56
4.3. Sumarizace vlivů ve vztahu k EVL zájmového území záměru	58
4.4. Vliv na integritu EVL zájmového území záměru	59
4.5. Kumulativní vlivy	59
4.6. Zmírňující opatření	60
5. Závěry a výstupy	62
Hlavní použité podklady	63
Přílohová část	64

Hlavní použité zkratky

EVL – evropsky významná lokalita ze seznamu Evropsky významných lokalit, zřízených na území ČR ve smyslu příloh NV č. 132/2005 Sb., ve znění NV č. 371/2009 Sb.
NV – nařízení vlády
PO – ptačí oblast ve smyslu některého z příslušných Nařízení vlády ČR
ZOPK – zákon o ochraně přírody a krajiny (č. 114/1992 Sb., v platném znění)
ZPV – zákon o posuzování vlivů na ŽP

1. Úvodem

V souvislosti se vstupem České republiky do Evropské unie byla do českého právního řádu novelou zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny zákonem č. 218/2004 Sb. transponovány dvě klíčové směrnice – Směrnice Rady č. 79/409/EEC o ochraně volně žijících ptáků a Směrnice Rady č. 92/43/EEC o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Součástí uvedených směrnic je i povinnost zajistit územní ochranu a celistvost (integritu) pro vybraná stanoviště (biotopy) a lokality vybraných druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin ve formě evropsky významných lokalit (vybraná stanoviště a druhy živočichů /mimo ptáky/ a rostlin) a ve formě ptačích oblastí (pro vybrané druhy volně žijících ptáků). Tyto lokality tvoří zájmy soustavy Natura 2000 na území České republiky s tím, že následně je nutno posuzovat vliv jakýchkoli plánovaných záměrů nebo koncepcí na uvedený systém územní ochrany vybraných fenoménů.

Tato povinnost je stanovena § 45h zák. č. 114/1992 Sb. v platném znění: „*Jakákoliv koncepce nebo záměr, který může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit území evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, podléhá hodnocení jeho důsledků na toto území a stav jeho ochrany z uvedených hledisek...*“ Ustanovení § 45i odst 2 cit. zák. uvádí: „*Jestliže orgán ochrany přírody svým stanoviskem podle odst. 1 významný vliv podle § 45h odst. 1 nevyloučí, musí být daná koncepce nebo záměr předmětem posouzení podle tohoto ustanovení a zvláštních právních předpisů*“.

Předkládaná zpráva je zpracována jako podklad pro Oznámení E.I.A. ve věci záměru **Česká Lípa – Varnsdorf, propojovací vedení 110 kV**. Jedná se o hodnocení vlivů na evropsky významné lokality EVL CZ0513506 Horní Ploučnice, EVL CZ 0513238 Cihelenské rybníky, EVL CZ0510508 Klíč a EVL CZ0420520 Lužickohorské bučiny, které trasa vedení přechází (v úseku Česká Lípa-Nový Bor přes první dvě EVL přechází rekonstrukce stávajícího vedení 110 kV ve stávající trase, v úseku Nový Bor – Varnsdorf poslední dvě EVL na území CHKO Lužické hory jsou tyto dvě EVL dotčeny novou trasou v některé z variant).

K žádostem zpracovatele Oznámení dle § 6 platného znění ZPV byla obdržena celkem 4 stanoviska příslušných orgánů ochrany přírody (všechna stanoviska doložena v rámci Přílohy č. 1) :

1. Stanovisko Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, Liberec dle §45i zák.č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, čj. KULK 68345/2016 ze dne 31.8.2016. *Významný vliv na lokality soustavy Natura 2000 je stanoviskem vyloučen.*
2. Stanovisko Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, Ústí nad Labem dle §45i zák.č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů; Vydáno pod čj. 3859/ZPZ/2016/N-2566 JID: 176668/2016/KUUK 68345/2016 dne 23.11.2016 *Významný vliv na lokality soustavy Natura 2000 je stanoviskem vyloučen.*
3. Stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky, regionálního pracoviště Ústecko, oddělení sledování stavu biodiverzity, Děčín dle §45i zák.č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů; Vydáno pod čj. SR/1879/UL/2016-2 dne 5.9.2016. *Významný vliv na lokality soustavy Natura 2000 je stanoviskem vyloučen.*
4. Stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky, regionálního pracoviště Liberecko, oddělení Správa CHKO Lužické hory, Jablonné v Podještědí dle §45i zák.č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů; Vydáno pod čj. SR/1796/LB/2016-2 dne 2.12.2016. *Významný vliv na lokality soustavy Natura 2000 není stanoviskem vyloučen z důvodu zásahu do biotopů předmětů ochrany v EVL Lužickohorské bučiny a EVL Klíč, viz dále.*

Hodnocení je zpracováno na základě stanoviska AOPK ČR, RP Liberecko, oddělení Správa CHKO Lužické hory dle § 45i platného znění ZOPK, která významný vliv na dvě evropsky významné lokality na území CHKO Lužické hory nevyloučila. Agentura stanovisko odůvodnila tím, že z hlediska umístění, charakteru a následného provozu záměr zasahuje soustavu evropsky významných lokalit (dále jen EVL) na území CHKO Lužické hory.

1. Jako vrchní vedení vstupuje dvakrát na území EVL CZ0420520 Lužickohorské bučiny (s předměty ochrany 8220 Chasmoxytická vegetace silikátových skalnatých svahů, 9110 Bučiny asociace *Luzulo-Fagetum*, 9130 Bučiny asociace *Asperulo-Fagetum*, 9180 *Lesy svazu *Tilio-Acerion* na svazích, sutích a v roklich):
  - v údolí vodního toku Milířka, kde se podle mapování biotopů vyskytují převážně smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*), i bučiny asociace *Luzulo-Fagetum* - tedy předmět ochrany EVL
  - v lesních porostech jižně od domů č. p. 328, 340, 377 a 455 na jižním okraji obce Dolní Podluží, kde se podle mapování biotopů vyskytují téměř výhradně bučiny asociace *Luzulo-Fagetum*, a bučiny asociace *Asperulo-Fagetum*, obojí předměty ochrany

Z hlediska umístění, charakteru a následného provozu (průsek pro vedení) záměr představuje ohrožení EVL jako přímá likvidace biotopů, předmětů ochrany.

1. Jako vrchní vedení vstupuje také na území EVL CZ0510508 Klíč (s předměty ochrany 4030 Evropská suchá vřesoviště, 6510 Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*), 8150 Středoevropské silikátové sutě, 8220 Chasmoxytická vegetace silikátových skalnatých svahů, 9110 Bučiny asociace *Luzulo-Fagetum*) v prostoru Skalky (podle jednotlivých variant z jihu nebo ze severu). Z hlediska umístění je trasa plánována mimo lesní porosty, na loukách, kde se podle mapování biotopů vyskytují Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*).

Ptačí oblast se na dotčeném území CHKO Lužické hory nenachází. Záměr může mít samostatně významný negativní vliv na evropsky významné lokality, zejména z důvodu ohrožení předmětů ochrany v EVL Lužickohorské bučiny. Z výše uvedených důvodů Agentura nemůže významný vliv záměru na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost EVL v CHKO Lužické hory vyloučit. Proto AOPK považuje za nezbytné posouzení záměru podle § 45 i odst. 2 zákona.

Jak je výše uvedeno, hodnocení bude i přílohou a podkladovým materiálem pro nově vypracované Oznámení záměru podle § 6 odst. 2 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na ŽP ve smyslu platného znění ZPV.

Cílem tohoto hodnocení je zjistit, zda může mít záměr významně negativní vliv na předměty ochrany a celistvost EVL Klíč a EVL Lužickohorské bučiny na území CHKO Lužické hory. Hodnocení bylo zpracováno pro dílčí varianty záměru v rámci nového úseku trasy, které přecházejí tyto dvě EVL.

Přestože KÚ Libereckého kraje pro území kraje, kterým navrhovaný záměr prochází mimo vymezení CHKO, vyloučil významný vliv, jsou rámcově hodnoceny i aspekty křížení EVL Horní Ploučnice a EVL Cihelenské rybníky úsekem liniového záměru, kde dochází k rekonstrukci stávajícího vedení ve stávající trase; jde o jednovariantní pojetí.

Na území ve správě AOPK ČR, RP Ústecko jako orgánu ochrany přírody nejsou trasou (v úseku rekonstrukce stávajících vedení) kříženy žádné lokality soustavy Natura 2000, rovněž tak na území Ústeckého kraje (mimo vymezení CHKO Lužické hory).

Při zpracování předloženého hodnocení bylo vycházeno z technických údajů předložených objednatelem (ENVIKON, s.r.o., Ing. Konečná, Ing. Kolegarová) a oznamovatelem (ČEZ Distribuce, a.s., ing. Běloch, ing. Stránský a kol.), doplňující informace byly podány na přímých konzultačních jednáních s oznamovatelem, zástupci některých dotčených obcí (Nový Bor, Cvikov, Dolní Podluží), zástupci Lesů ČR (Krajské ředitelství Liberec, ing. Řičář a kol.) a s pracovníky AOPK ČR, RP Liberecko (ing. Hušek, Ing. Besta, Mgr. Waldhauser a kol.) ve dnech 7.11.2016, 7.12.2016 a 11.1.2017 na Správě CHKO Lužické hory). Úprava trasy v úseku Lesná – Dolní Podluží (dotčení EVL Lužickohorské bučiny) byla řešena formou terénní pochůzky zpracovatele oznámení, obce Dolní Lužice a Správy CHKO Lužické hory dne 9.12.2016. Další informace byly případně řešeny elektronickou formou.

Dále bylo vycházeno z vlastních šetření a průzkumů zpracovatele naturového hodnocení na dotčených lokalitách v období poslední dekáda června¹ – polovina prosince 2016. Dílčí podklady byly získávány z odborné literatury, z veřejně přístupných údajů o soustavě Natura 2000 na Internetu a odborných konzultací. Pro části zasahující lesní porosty je dále využito údajů z lesnického hodnocení trasy společnosti EKOLES - PROJEKT s.r.o., Jablonec nad Nisou.

Seznam použitých podkladů (zdrojů dat a údajů) je uveden v závěru předkládané zprávy naturového hodnocení.

---

¹ S ohledem na potvrzení smluvního vztahu mezi zpracovatelem Oznámení a oznamovatelem bylo možno zahájit práce až ve druhé polovině června

2. Charakter posuzovaného záměru

2.1. Identifikační (administrativní) údaje

Jde o posouzení vlivu záměru propojovacího vedení VVN 110 kV mezi Českou Lípou a Varnsdorfem

Investor: ČEZ Distribuce, a.s.,
Riegrovo nám. 1493, 500 02 Hradec Králové; IČ:24729035
Pověřený zástupce : Ing. Ladislav Ráliš, vedoucí odboru Rozvoj
Tel: +420 211 042 839, +420 492 112 154;
e-mail: ladislav.ralis@cezdistribuce.cz ; www.cezdistribuce.cz

Umístění:² Liberecký kraj, obce: **Česká Lípa, Horní Libchava**, Stružnice,
Volfartice, Skalice u České Lípy, Okrouhlá, **Nový Bor, Polevsko**,
Radvanec, Svor, Cvikov
Ústecký kraj, obce: **Dolní Podluží**, Varnsdorf

Stavební úřad: MěÚ Česká Lípa, MěÚ Nový Bor, MěÚ Varnsdorf – územní řízení
Orgán ochrany přírody: Krajský úřad Ústeckého kraje, Krajský úřad Libereckého kraje,
Agentura ochrany přírody a krajiny ČR - RP Liberecko, Agentura
ochrany přírody a krajiny ČR - RP Ústecko: Správa CHKO Lužické
hory

2.2. Stručné údaje o záměru

Následující text je stručným výtahem z pracovní verze Oznámení záměru, zpracované k 31.1. 2017 (Konečná K. a kol., ENVIKON s.r.o. Česká Lípa) s tím, že jsou excerpovány podstatné části, týkající se úseků posuzovaného záměru ve vztahu k lokalitám soustavy Natura 2000.

Záměrem je řešení propojovacího vedení VVN 110 kV z České Lípy do Varnsdorfu z důvodu posílení oblasti Šluknovského výběžku přívodem elektrické energie. Šluknovský výběžek je totiž zásobován pouze jediným dvojitým vedením 110kV V1504/V1505. Výstavba vedení se datuje k roku 1965, prochází těžkou námrazovou oblastí a jde v souběhu s původním vedením 35 kV. Tento způsob napájení Šluknovského výběžku byl vyhovující do doby, kdy celkové zatížení bylo možno při různých poruchových stavech přenášet vedeními 35 kV ze sousední transformovny 110/35 kV Česká Kamenice. Vzhledem ke skutečnosti, že zatížení celého výběžku již přesáhlo přenosové možnosti stávajícího dvojitého vedení 35 kV, nelze již tímto vedením z lokality Česká Kamenice zajistit bezpečnou a trvalou dodávku elektrické energie do celého Šluknovského výběžku. V případě vážnějšího poškození přívodního dvojitého vedení 110 kV (prerušení obou linek, nebo pád stožáru) hrozí několikahodinové, ale i několikadenní přerušení dodávky do větší části této oblasti.

Záměr tudíž spočívá v částečné rekonstrukci a částečném vybudování nového vedení 110 kV s novými stožáry typ soudek. Určující parametry:

Šířka ochranného pásma stávající (u již existující trasy):	38 m
Šířka ochranného pásma budoucí:	32 m
Výška stožárů:	cca 29 m

Trasa vedení o délce cca 36 km je rozdělena na 4 části:

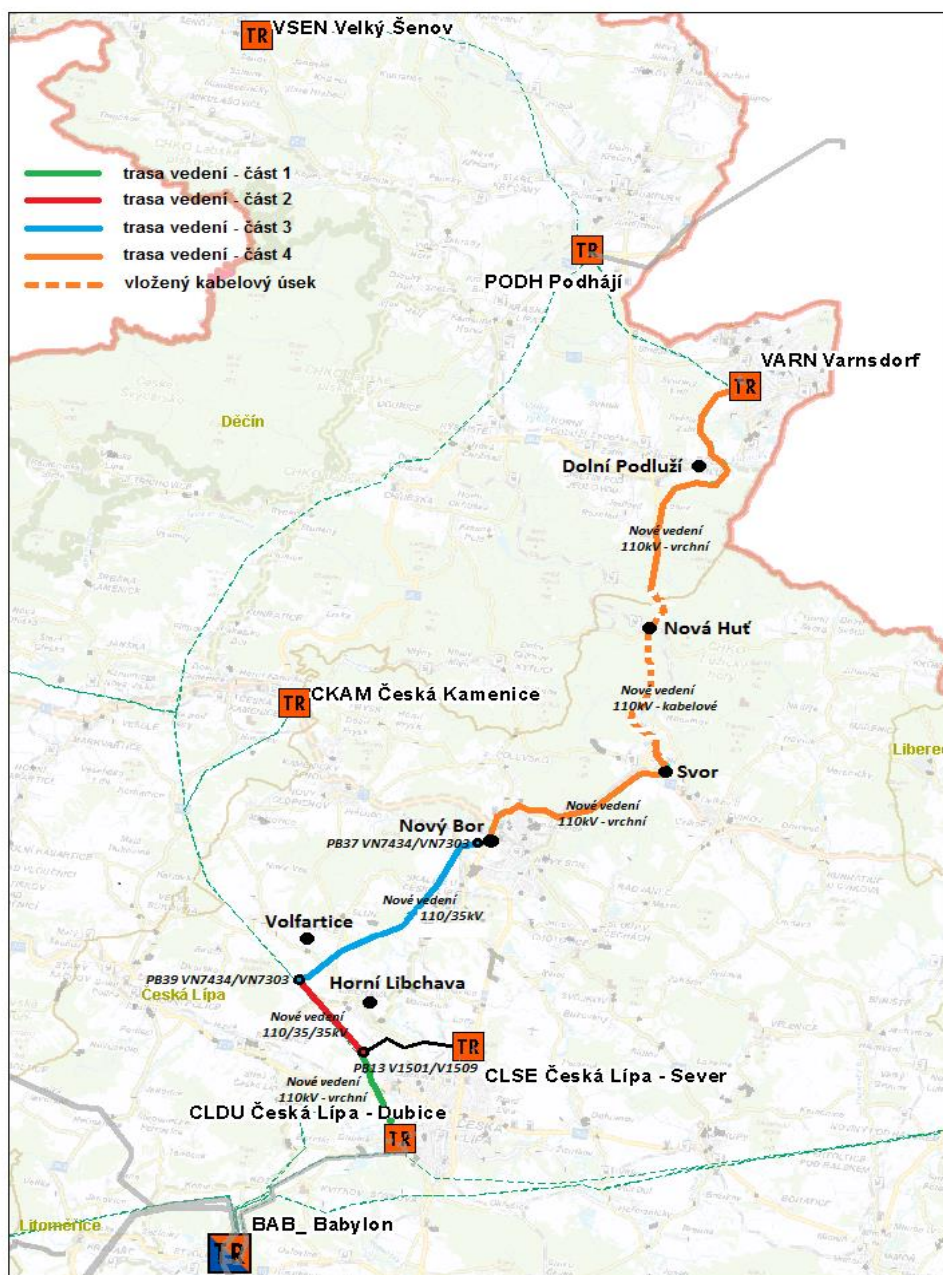
Úsek trasy	Délka	Počet	Odhad počtu	Typ vedení (výsledný)
------------	-------	-------	-------------	-----------------------

² **Zvýrazněny** obce, na jejichž území trasa propojovacího vedení 110 kV křížuje evropsky významné lokality

Česká Lípa – Varnsdorf, propojovací vedení 110 kV
Naturové hodnocení dle § 45i odst. 2 z.č. 14/1992 Sb., v platném znění

	trasy v km	demont. PB	montovaných PB	
1. TR Česká Lípa Dubice – PB č. 13 V1501/V1509	2,3	10	10	jednoduché vrchní vedení 110 kV
2. PB č. 13 V1501/V1509 – Volfartice	3,2	21	15	trojitě vedení 110/35/35 kV
3. Volfartice – Nový Bor	8	35	35	dvojitě vedení 110/35 kV
4. Nový Bor – TR Varnsdorf	22,5	0	70 ks při vloženém kabelovém úseku o délce cca 5km	jednoduché vrchní vedení 110 kV s vloženým kabelovým úsekem

Poznámka: žlutě je označena již existující trasa, která bude rekonstruována, zeleně je označena zcela nová trasa. PB – podpěrné body. Číslování vyplývá z obrázku (Konečná K. a kol., 01/2017):

Základní stavebně technické a urbanistické údaje :

Záměrem je řešení propojovacího vedení VVN 110 kV z České Lípy do Varnsdorfu z důvodu posílení oblasti Šluknovského výběžku přívodem elektrické energie. Schematicky podle úseků je trasa znázorněna na následujícím obrázku (Konečná a kol., 01/2017):

Stručný popis stavby

Z důvodu zvýšení spolehlivosti zásobování Šluknovského výběžku elektrickou energií je třeba provést úpravy na rozvodnách 110 kV TR Česká Lípa Dubice a TR Varnsdorf. Dále je třeba realizovat výstavbu nového jednoduchého vedení 110 kV z České Lípy do Varnsdorfu o délce cca 36 km. Trasa vedení je rozdělena na 4 části (rekapitulace):

1) TR Česká Lípa Dubice – PB č. 13 V1501/V1509

Délka trasy: 2,3 km

Počet demontovaných podpěrných bodů: 10 ks

Odhad počtu montovaných podpěrných bodů: 10 ks

Typ vedení: jednoduché vrchní vedení 110kV

V tomto úseku jde o náhradu stávajícího vedení 2x 110 kV s již stanoveným ochranným pásmem za jednoduché vedení 1x 110 kV. Dojde ke zmenšení ochranného pásma. *Křížení EVL Horní Ploučnice poblíž rozvodny Dubice v trase stávajícího vedení.*

2) PB č. 13 V1501/V1509 – Volfartice

Délka trasy: 3,2 km

Počet demontovaných podpěrných bodů: 21 ks

Odhad počtu montovaných podpěrných bodů: 15 ks

Typ vedení: trojitě vedení 110/35/35kV

V tomto úseku jde o náhradu stávajícího vedení 2x 35 kV, ale vystrojené na stožárech pro 110 kV s ochranným pásmem pro 110 kV za trojitě vedení 110/35/35 kV. Dojde ke zmenšení ochranného pásma. *Křížení EVL Cihelenské rybníky v trase stávajícího vedení.*

3) Volfartice – Nový Bor

Délka trasy: 8 km

Počet demontovaných podpěrných bodů: 35 ks

Odhad počtu montovaných podpěrných bodů: 35 ks

Typ vedení: dvojité vedení 110/35kV

V tomto úseku jde o náhradu stávajícího vedení 2x 35 kV, ale vystrojené na stožárech pro 110 kV s ochranným pásmem pro 110 kV za dvojité vedení 110/35 kV. Dojde ke zmenšení ochranného pásma.

Bez územního střetu či kontaktu s některou EVL na území Libereckého kraje

4) Nový Bor – TR Varnsdorf

Délka trasy: 22,5 km

Počet demontovaných podpěrných bodů: 0 ks

Odhad počtu montovaných podpěrných bodů: 70 ks při vložení kabelového úseku 5 km

Typ vedení: jednoduché vrchní vedení 110 kV s vloženým kabelovým úsekem.

V tomto úseku jde ve většině trasy o výstavbu nového vedení, některé části trasy budou realizovány v trasách stávajících vedení 35 kV, kde dojde k náhradě za vícepotah 110/35 kV. Variantně je uvažováno s vloženým úsekem kabelového vedení přes nejexponovanější část Lužických hor (od místa severně od obce Svor za křížením komunikace do Varnsdorfu s železniční tratí až za Stožecké sedlo).

Průchod jižní částí EVL Klíč kolem vrchu Skalka (severně nebo jižně podle subvariant). Průchod SZ částí EVL Lužickohorské bučiny JZ od obce Dolní Podluží podle subvariant.

Základy stožárů budou provedeny z armovaného betonu do hloubky cca 2,5 m u nosných, a do cca 3,5 m u kotevních, s vloženým základovým dílem stožárové konstrukce. Detailní provedení základů nových stožárů bude navrženo až v prováděcí dokumentaci podle inženýrsko-geologického a hydrogeologického průzkumu, provedeného v jednotlivých stožárových místech. Odlišnosti základů z důvodu geologických a hydrogeologických podmínek mohou vzniknout u jejich podzemních částí (blokové, stěnové, pilotované apod.), nadzemní část s vyčnívajícím základovým dílem stožárové konstrukce – tzv. zhlaví, bude však shodná. Vnější rozměr základů: 1,9-2,5 x 1,9-2,5 m (podle výšky).

Popis technologického postupu realizace záměru

Zhotovení základů pro stožáry zvoleného typu je klasický druh spodní stavby, představující ve stávajících částech trasy demolici původních základů stožárů, zemní práce v potřebném rozsahu a betonáž základu se založením základového dílu stožáru. Tvar a hloubka založení základových konstrukcí bude dán zvoleným typem stožáru a inženýrsko-geologickým průzkumem v konkrétním místě a bude předmětem prováděcího projektu. Demolované základové patky jsou obvykle odstraňovány pouze do hloubky jednoho metru a zbytek je ponechán v zemi.

Vzhledem k celkové hmotnosti stožárových konstrukcí se montáž stožáru provádí tzv. „štokováním“ (tj. skládáním dílů ve svislé poloze) pomocí jeřábů z dílů dovezených ve smontovaném stavu na místo, přímo na základovou část. Na smontované stožárové konstrukce budou připevněny izolátorové závěsy, na ně pak montážní kladky pro tažení elektrovodných lan. Kladky pro tažení zemních lan budou osazeny přímo na stožárových konstrukcích. Tažení elektrovodných a zemních lan bude prováděno po úsecích vždy mezi kotevními stožáry pomocí navíjaků a brzd tak, že při tažení nesmí dojít k dotyku taženého lana se zemí. K tažení se používá tzv. montážní lano, které se pomocí pojízdné techniky rozvine pod stožáry taženého úseku a následně vyvěsí do montážních kladek, nebo pomocí zaváděcího lanka a „lezců“ tam, kde nelze nebo je z důvodů ochrany přírody vyloučeno projíždět s kolovou technikou (např. přechody vodotečí, mokřadní lokality).

Vzhledem k tomu, že trasa na několika místech přetíná vodní toky, musí se při rekonstrukci či nové stavbě počítat i s přechodem vodních toků. Tyto přechody jsou obvykle velmi citlivá území, a proto dotčení břehových porostů nebo vodního toku je minimalizováno. Výstavba stožárů v oblasti pobřežního pásma je prakticky vyloučena. Při montáži vodičů bude právě využíváno technologie tažení s využitím pomocných lan, např. s využitím šetrného přechodu vodního toku pomocí zaváděcího lanka nebo případně i pomocí loďky (rybníky v trase, konkrétně přechod rybníka Souška v rámci Cihelenských rybníků). V krajních případech lze použít i vrtulníku, stejně jako při výstavbě stožárů v hůře dostupných územích.

Trasa vedení – část 1

Trasa první části začíná v R 110 kV Česká Lípa Dubice a pokračuje v trase stávajícího dvojitého vedení 110 kV V1509, V1501 6x185AlFe až k PB č. 13 u odbočení na TR 110 kV Česká Lípa sever. Toto stávající vedení bude kompletně demontováno včetně PB (podpěrných bodů) a odbourání jejich betonových základů v rozsahu PB č. 1 – PB č. 10. Na jeho místě bude ve stejném rozsahu provedena výstavba nového, jednoduchého vedení 110 kV v délce 2,3 km. PB č. 11, 12 a 13 jsou součástí smyčky do TR Česká Lípa Sever a nebudou rekonstruovány. V celém úseku od TR Česká Lípa Dubice do PB č. 13 bude instalováno nové KZL o kapacitě 48 SM optických vláken.

Betonové základy těch stožárů, které nebudou použity na stejném místě, budou odbourány do hl. 0,8 m pod úroveň terénu a terén bude uveden do původního stavu.

Rozrušený beton z betonových základů, keramické izolátory a nepoužitelný nekovový odpad budou odvázeny do recyklačního zařízení. Ocelové stožáry, vodiče AlFe a ocelový odpad budou předána oprávněné firmě k recyklaci (odprodány do sběrný kovového odpadu). Betonové základy budou odkopány, odbourány do hl. min 80 cm a terén bude uveden do původního stavu. Vybouraný beton bude předán do recyklačního zařízení k využití.

Křížení EVL Horní Ploučnice bude řešeno rekonstrukcí prostředního vedení z trojice VVN, přecházející tok a pravobřežní nivu v prostoru severně od rozvodny Dubice. Nové stožárové místo bude řešeno dále od břehu oproti stávajícímu vedení.

Trasa vedení – část 2

Trasa druhé části začíná na PB č. 13 původního dvojitého vedení 110 kV V1501/V1509. Na tomto PB se provede přepojení vedení V1501 z PB č. 13 na PB č. 19 dvojitého vedení 35kV VN7303 Kamenice 1/ VN7434 Kamenice 2. Toto vedení bude nahrazeno trojitým vedením 110/35/35kV v úseku od PB č. 19 do PB č. 39, kde dojde k dalšímu odbočení směrem na Nový Bor. V kmenovém úseku 35 kV VN7303/7434 Kamenice je již nyní instalováno tranzitní KZL TR Česká Lípa Dubice - TR Česká Kamenice. Z důvodu náhrady vedení 35kV za trojité bude nutno vyměnit i KZL.

V tomto úseku prochází trasa přes EVL Cihelenské rybníky. Stávající stožáry stojí mimo vymezené území EVL. Nové stožáry, které nahradí stávající ve stejné trase, lze umístit do větší vzdálenosti od hranic EVL. Jde o rekonstrukci v trase východního z koridoru dvou vedení s tím, že poloha nového podpěrného bodu (PB) bude řešena ve větší vzdálenosti od břehu rybníka Souška oproti stávající lokalizaci PB

Trasa vedení – část 3

V třetí části se v místě PB č. 39 provede odbočení na nové kombinované vedení 110/35kV v konfiguraci 2x3xALFe 243-AL1/39-ST1A, vystavěné v trase původního vedení VN7303 Kamenice 1/VN7434 Kamenice 2 od PB č. 3 – PB č. 37 ve směru Volfartice – Nový Bor, délka trasy cca 8 km. V úseku od odbočení z PB č. 39 až do PB č. 37 bude realizováno KZL o kapacitě 24 SM optických vláken. Původní vedení 110 kV provozované na hladině 35kV (typ soudek) bude kompletně demontováno včetně PB a odbourání jejich betonových základů. *Netýká se žádné EVL.*

Trasa vedení – část 4

Trasa čtvrté části bude realizována jako nové jednoduché vedení 110 kV s vloženým kabelovým úsekem. Začíná odbočením z PB č. 37 dvojitého vedení VN7434 CL Dubice / VN7303 Česká Kamenice u areálu Crystalexu v Novém Boru a dále pokračuje jako nadzemní vedení k obci Svor. Za obcí Svor vrchní vedení v kombinované variantě přechází do kabelového a pokračuje v délce cca 5 km až k lokalitě za Stožecké sedlo. Zde přechází zpět na jednoduché vrchní vedení a pokračuje směrem k Dolnímu Podluží a končí v TR Varnsdorf.

Vzdušné vedení v tomto úseku bude navrženo jako jednoduché vedení 110 kV, pouze před TR Varnsdorf bude pro zaústění vedení z důvodu omezeného prostoru nutné vyměnit kotevní PB č. 36 a 37 pro dvojité vedení za PB pro čtyřnásobné vedení, na kterých budou umístěna původní vedení V1504, V1574 a nové uvažované vedení VVN. V úseku od PB č. 37 (areál Crystalexu Nový Bor) až do TR Varnsdorf bude realizováno KZL o kapacitě 24 SM optických vláken. Tato navrhovaná trasa je v souladu se studiemi zpracovanými na základě zadání Ministerstva pro místní rozvoj a DSO.

První část trasy až k okraji silnice I/9 u vrchu Skalka je v souběhu s původním vedením 35 kV. Souběh tras umožní využít tohoto koridoru a vystavět v tomto úseku pouze jedno vedení – dvojpotah 35 kV /110 kV.

V další části je nová trasa navrhována ve třech variantách v prostoru vrchu Skalka tak, aby nezasahovala do smíšeného lesního porostu kolem vrcholové skály:

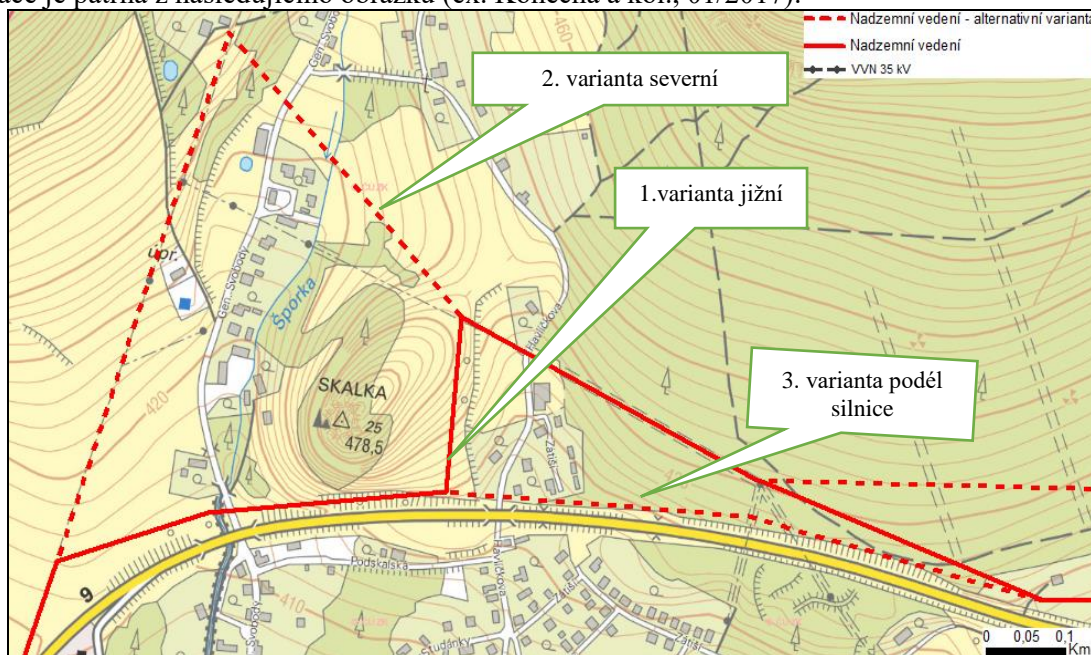
- První varianta (jižní) počítá s podejitím vrchu Skalka. Vedení podchází vrch Skalka tak, aby nebyl dotčen vzrostlý lesní porost prostorem mezi silnicí I/13 a lesem, následně se láme ostře k SSV loukou do kopce a obchází ještě západně od linie stromů skupinu obytných domů Havlíčkova-Zátiší vrchem tak, aby se na začátku lesa vrátila do koridoru stávající trasy 35 kV. V tomto úseku lze využít souběhu se stávajícím vedením 35 kV a vést obě vedení jako dvojpotah. Tím dojde jen k mírnému rozšíření stávajícího ochranného pásma. Výhodou této varianty je skutečnost, že navzdory tomu, že trasa zasahuje EVL, nedochází k dotčení předmětu ochrany. Nevýhodou je vybočení této varianty z koridoru stanoveného platnou UP dokumentací Nového Boru.
- Druhá varianta (severní) počítá s maximálním využitím stávajících koridorů 35 kV (náhrada dvojpotahem 35 kV / 110 kV) a to jak podél silnice na Polevsko, za objektem bývalého ELSKLO odbočení z této trasy a napojením poblíž ulice Havlíčkova opět na koridor 35 kV. Výměnou za kus nové trasy by byl odstraněn kus stávajícího vedení 35 kV, které se nachází v těsné blízkosti

obytných objektů. Nevýhodou je vybočení této varianty z koridoru stanoveného platnou ÚPD Nového Boru a střet s územním plánem, který vpravo podél silnice na Polevsko plánuje výstavbu rodinných domků. Výhodou je významné využití stávajícího koridoru 35kV.

- Třetí varianta podél silnice až k hájovně je prakticky nereálná, musely by být odstraněny některé objekty ulice Havlíčkovy a Zátíší, které by zasáhlo ochranné pásmo. Tato varianta je předložena proto, že jako jediná je v souladu s UP dokumentací Nového Boru. Prakticky dále není rozpracována.

V této části navrhované trasy vedení přecházejí EVL Klíč v její jižní části.

Situace je patrná z následujícího obrázku (ex. Konečná a kol., 01/2017):

Dále v úseku mezi Novým Borem a Svorem pokračuje trasa variantně – jižně a severně kolem hájovny s preferencí jižní trasy u silnice. Další pokračování trasy podél komunikace I/13 je rovněž navrženo v severní i jižní variantě. *Tento úsek trasy až do obce Svor nekoliduje s vymezením žádné lokality soustavy Natura 2000.*

Kolem obce Svor je trasa navrhována rovněž variantně: původní návrh navazuje na konec jižní varianty podél silnice I/13, obchází obec Svor z jihu, respektuje navrhovanou okružní křižovatku silnic I/9 a I/13, následně přechází k severu přes nivu Boberského potoka a navazuje na násep nové (v této době ještě plánované) komunikace směr Varnsdorf. Obchází Svor východně tak, aby byla co nejvíce vzdálena od obytných objektů a nezasáhla do intravilánu obce. Zde však z této stanovené trasy vybočuje. Nověji předložená varianta přechází více na jih od obce přes pastviny jižně od hřbitova až po koridor dvou vedení 35 kV JZ od Cvikova tak, aby všechna vedení byla nahrazena vícepotahem až do místa, kde u odbočky do obce budou tato vedení 35 kV přeložena na levou stranu náspu v rámci navrhované výstavby nové trasy silnice I/9 na náspu. V tomto koridoru přechází nivu Boberského potoka a sleduje násep budoucí komunikace I/9 východně od Svoru. Později byla tato varianta doplněna o další úsek nad nivou opouštějící stopu budoucího náspu východně v přímějším směru k lomovému bodu před křížením komunikace I/9 v zatáčce nad Svorem. *Tento úsek trasy rovněž nekoliduje s vymezením žádné lokality soustavy Natura 2000.*

Nad obcí Svor je opět možnost vést trasu jak na levé, tak na pravé straně silnice I/9 přes Novou huť a Stožecké sedlo do Lesné. Levostranná varianta je preferenčně navrhována jako kabelová, pravostranná jako nadzemní na stožárech. Přechod nadzemního do kabelového vedení je navrhován až za křížením silnice I/9 a železnice. Od tohoto místa až za Stožecké sedlo je trasa v kombinované variantě vedena v kabelu v souběhu s VTL plynovodem (levostranná varianta) k lokalitě Nová Huť.

Zde je zájem vést trasu kolem objektů Nové Huti v přímé linii podél silnice. Trasa okolo stavebních objektů západně je popisována pouze jako záložní, pokud by nebylo možné racionálně technicky provést křížení s trasou VTL plynovodu, který usedlost obchází. Na Nové Huti musí trasa kabelu překonat železnici. To je možné pouze formou přemostění železnice poblíž silničního mostu. Tento nový most musí kromě kabelové trasy nést také doprovodnou komunikaci. Z Nové Huti pokračuje trasa na Stožecké sedlo. Za ním na místě vybraném ve spolupráci se správou CHKO Lužické hory se trasa opět vrací do nadzemního vedení 1x 110 kV. Pravostranná varianta je navrhována jako nadzemní na stožárech v maximálně možném souběhu se silnicí, v prostoru Nová Huť kříží nelesní enklávu a dále lesními porosty podél silnice vede přes Stožecké sedlo až do prostoru jižně od zástavby Lesné. *Tento úsek trasy rovněž nekoliduje s vymezením žádné lokality soustavy Natura 2000.*

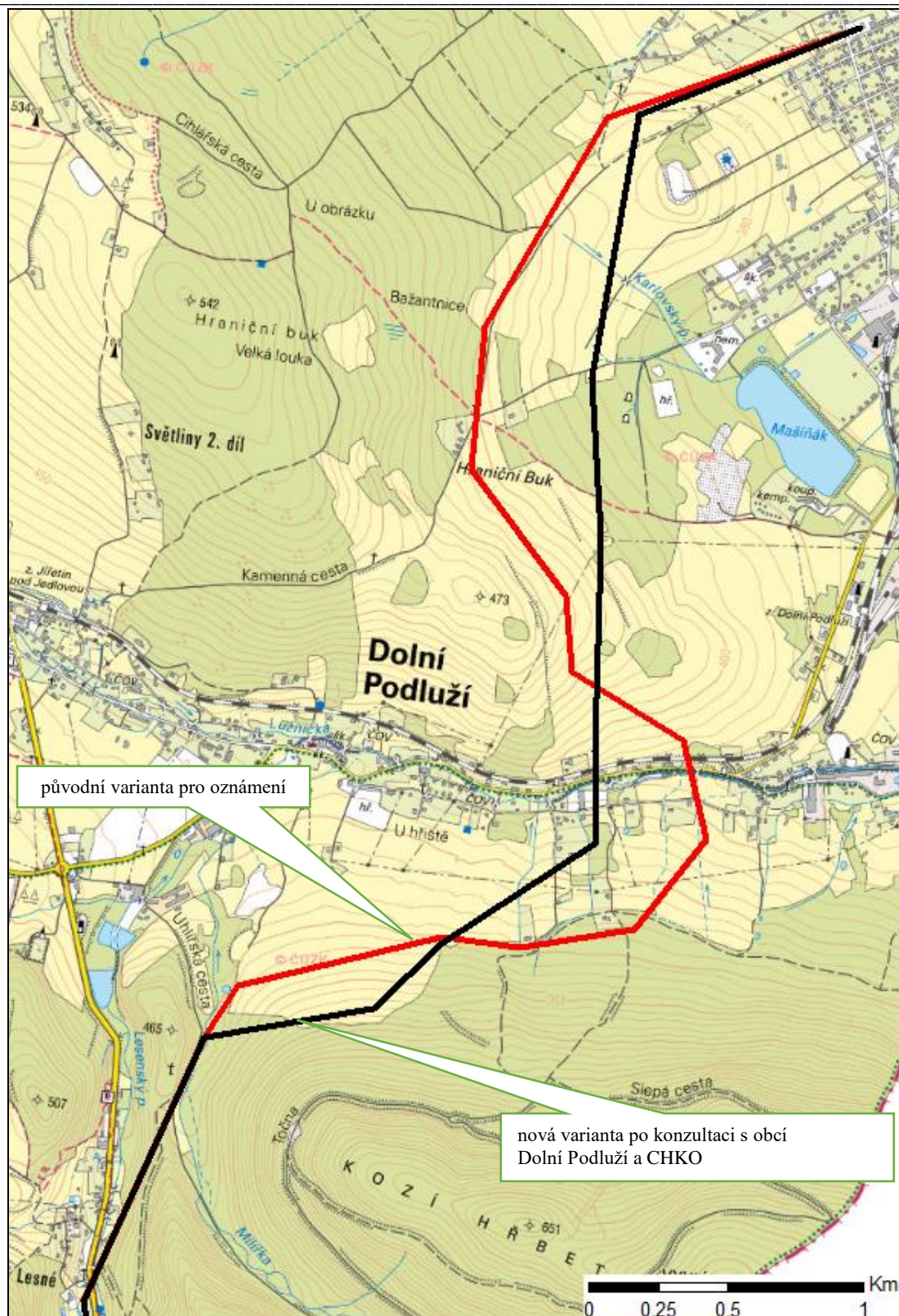
Od Lesné je již řešeno jen nadzemní vedení koridoru propojovacího VVN 110 kV k SV do prostoru JZ od obce Dolní Podluží. Před prvními obytnými objekty Lesné je nutno, aby trasa z důvodu propojení s prostorem pastvin JZ od Dolního Podluží vstoupila do lesních porostů ve svahu východně silnice I/9 nad pravým břehem Lesenského potoka. Trasa přechází šikmo do svahu k SV zalesněný hřbet, oddělující údolí Milířky, které kříží přes nivu Milířky šikmo k SV. Ve svahu nad pravým břehem Milířky v úseku k zástavbě Dolního Podluží dochází opět k variantnímu řešení nadzemního vedení trasy prakticky až do Varnsdorfu:

- Původní varianta přechází zalesněný pravobřežní svah až do prostoru JZ cípu pastvin přes lesní porosty, nacházející se již v I. zóně CHKO Lužické hory. Poblíž JZ cípu pastvin se láme ostře k VSV a přechází pastviny až k nebezpečné polní cestě západně od samot na severním okraji lesa. Z důvodu vyloučení průchodu trasy mezi samotami a kompaktnější zástavbou obce Dolní Podluží vstupuje znovu do lesního porostu jižně od samot v I. zóně CHKO), samoty obchází lesem z jihu až JV a východně od samot se láme k SV, vstupuje do prostoru pastvin s pásy dřevin, láme se k severu a přechází v rámci proluky mezi zástavbou obce tok Lužničky a železniční trať. Nad křížením trati se lomí k SZ a pokračuje do prostoru pastvin severně od zástavby obce mezi většími ostrovními lesíky, láme se k severu a opět k SZ do prostoru u osady a křížení cest u Hraničního buku. Zde se opět lomí k severu, prochází podél aleje loukou a oborou, láme se mírně k SSV, ve velmi ostrém úhlu kříží alej podél cesty se zelenou TZ do prostoru intenzivních luk a po posledním lomovém bodu k SV pokračuje přímo do TR Varnsdorf s tím, že JZ od rozvodny trasa v koridoru s dalšími vedeními přes část zástavby rodinných domů vstupuje do rozvodny. Na obrázku jde o červenou variantu.
- S ohledem na komplikovaný průběh původní varianty byla v prosinci 2016 ve spolupráci s vedením obce Dolní Podluží, pracovníky CHKO Lužické hory a Lesů ČR navržena potenciálně méně konfliktní (nová) varianta průchodu přes I. zónu CHKO a dále přes obec Dolní Podluží k Varnsdorfu. Tato trasa nevystupuje z lesních porostů nad pravobřežním svahem Milířky až v prostoru JZ cípu pastvin, ale láme se k VSV přes SZ okraj lesních porostů jižněji od cípu pastvin ještě v I. zóně s tím, že z lesních porostů vystupuje západně až JZ od samot při severní hranici lesa. Po výstupu z lesa se láme opět k SV, samoty obchází koridorem mezi nimi a stávající zástavbou k SZ, severně od samot se láme k severu do prostoru bývalé drůbežárny a zde přechází tok Lužničky a železniční trať v zástavbě. Pokračuje dále přes pastviny k severu až ke stávajícímu vedení 35 kV, které sleduje včetně jeho průchodu lesním porostem západně až JZ od nemocnice až po lomový bod s dalším vedením 35 kV, které sleduje prakticky až do rozvodny Varnsdorf s tím, že JZ od rozvodny trasa v koridoru s dalšími vedeními přes část zástavby rodinných domů vstupuje do rozvodny. Na obrázku jde o černou variantu.

V úseku od toku Milířka až po výstup na pastviny JZ až jižně od zástavby obce Dolní Podluží obě varianty procházejí vymezením EVL Lužickohorské bučiny. V této části jde o jednopotah 110 kV, kde nemusí OP za předpokladu nižších stožárů (ale s hustším rozstožarováním) přesahovat 30 m.

Průběh obou variant je patrný z následujícího obrázku (ex. Konečná a kol., 01/2017):

Z hlediska technického řešení vedení se nabízely následující možnosti (pouze pro úsek Nový Bor - Varnsdorf):

- Kabelové vedení
- Nadzemní vedení
- Jejich kombinace a z toho vyplývající další podvarianty

Varianta celého kabelového vedení

V trase mezi Novým Borem a Varnsdorfem je nereálná z důvodu přílišné délky. Taková trasa dosud nebyla nikde v ČR realizována. Tato varianta nebyla dále podrobněji hodnocena. Problém spočívá v:

- nemožnosti ochrany vedení takové délky
- překonávání vodních toků, mokřadů a jiných překážek (např. výstupy skalního podloží) mezi Novým Borem a Svorem

Varianta nadzemního vedení v celé délce mezi Novým Borem a Varnsdorfem

Tato varianta je technicky realizovatelná naprosto bez problémů, ale v praxi je v současnosti neprojednatelná s příslušnými orgány ochrany přírody, a to především z hlediska vlivu na krajinný ráz. Z hlediska technického řešení však může dojít k situaci, že půjde o jedinou realizovatelnou variantu i za cenu velmi významných vlivů na přírodu a krajinu.

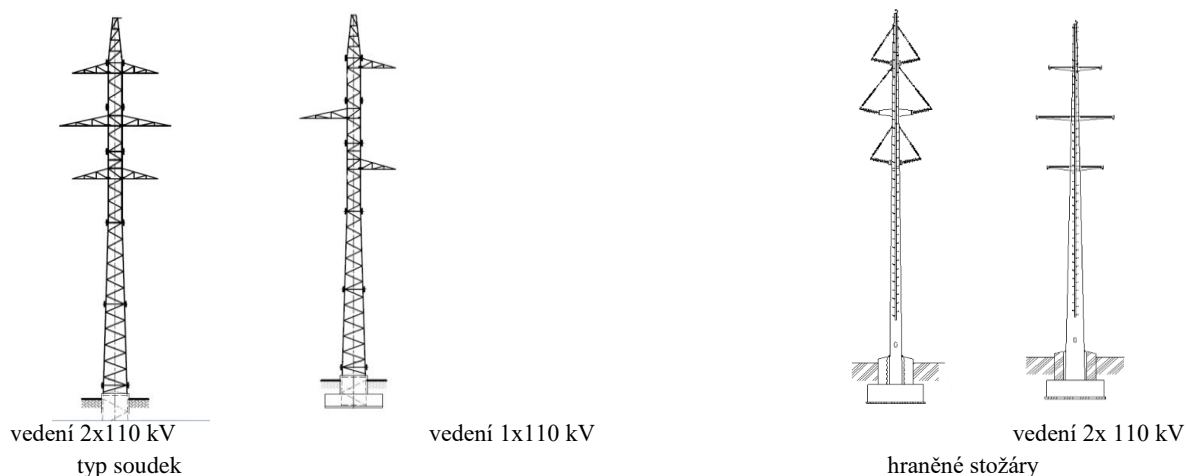
Varianta kombinovaného vedení - nadzemní vedení s vloženým kabelovým úsekem

Je nejpravděpodobnější projednatelná varianta. V průběhu projednávání různých variant tak, jak bylo popsáno výše, byla ke zpracování tohoto oznámení předložena varianta nadzemního vedení s vloženým kabelovým úsekem, jehož délka by ze závažných provozních důvodů (ochrana vedení) neměla přesáhnout 5 km. Možnost vložení tohoto kabelového úseku byla využita pro ochranu krajinného rázu. Kabelový úsek byl tedy vložen od místa severně od obce Svor za křížením komunikace do Varnsdorfu s železniční tratí až za Stožecké sedlo. Obě místa přechodu mezi kabelovým a nadzemním vedením byla konzultována se zástupci CHKO Lužické hory s cílem minimalizovat vliv tohoto přechodu na krajinný ráz.

Nadzemní vedení VVN 110kV

Vedení je zpravidla provedeno AlFe lany min. 3 fáze (AlFe kombinace hliník a železo) + zemnicí lano, na mřížových podpěrných bodech – stožárech s odstupem cca 200 - 300 m. Výška standardně používaných stožárů VVN se pohybuje v rozmezí od cca 27 m do 39 m. Vzdálenost a výška podpěrných bodů je ovlivněna počtem lomových bodů a reliéfem krajiny. Vrchní vedení má ochranné pásmo 12 metrů od krajního vodiče, celková šíře ochranného pásma je ca 27 – 30 m v závislosti na typu stožárů a počtu potahů vedení. V ochranném pásmu vrchního vedení mohou růst porosty do výšky 3 – 4 m a smí zde projíždět těžká technika bez omezení hmotnosti. V lesních průsecích udržuje provozovatel distribuční soustavy na své náklady volný pruh v šířce 4 m na jedné ze stran základů podpěrných bodů.

Z hlediska umístění do stávající členité krajiny je jednodušší aplikovat venkovní vedení i s ohledem na přechody vodních toků, křížení komunikací a inženýrskými sítěmi. Vrchní vedení má oproti kabelovému delší živostnost a jednodušší údržbu a rychlejší odstraňování poruch. Naopak je náchylnější na povětrnostní vlivy (vítr, bouřky, námraza). Příklady nejčastěji používaných stožárů

Kabelové vedení VVN 110kV

Kabelová vedení jsou aplikována jednožilovými kabely umístěnými pod zem. Z hlediska bezpečnosti je doporučeno ukládat kabelová vedení do pískového lože do hloubky 1 - 1,5 m. Šíře výkopu je závislá na způsobu uložení jednotlivých žil (vedle sebe nebo do trojúhelníku). Zpravidla se pohybuje od cca 0,5 do 1,0 m. V místě spojovacího (cca každých cca 800 m) je budováno betonové lože v délce až 10 m a šířce cca 1 metr.

V kopcovitém či horském terénu je nutné provádět řadu doprovodných technických opatření, aby byl eliminován vliv teplotní roztažnosti, zkratových proudů a fyzikálního působení masy okolní zeminy a nedošlo tak k deformaci či přetržení kabelu. Kabelové trasy se tak musí „zvltnit“ (laicky vést v tzv. serpentinách) a speciálně kotvit.

Pro výstavbu musí být proveden průsek o šířce cca 4 metry, přičemž nad kabelovým vedením vznikne ochranné pásmo v šíři cca 3 metry. V tomto ochranném pásmu nesmí být vysazovány trvalé porosty (zákon 458/2000 Sb. § 46).

Při vlastní výstavbě je proveden zásah do vegetace a do půdy v celé kabelové trase bez výjimky a to cca v 2-3 metry širokém pruhu (vlastní výkop + výkopová zemina). Hloubka kabelové rýhy je min. 1,3 m. Podél celé kabelové trasy je nutné zajistit přístup těžké mechanizace. Po celé trase dochází k porušení kořenových systémů a narušení vegetace.

Při samotné realizaci je nutné uvažovat souběh ochranných pásem ostatních inženýrských sítí (např. plynovody), dodržet podmínky stanovené v prostorové normě a navrhnout opatření na eliminaci vzájemných rušivých vlivů (katodová ochrana plynovodu, bludné proudy u železniční trakce atd.) a zajistit dostatečné uzemnění v trase (kolmo k trase plynovodu, v případě souběhu v odstupové vzdálenosti až 50 m).

Každé kabelové vedení má zákonem stanovené ochranné pásmo, u kabelového vedení 110 kV je to 1 metr na každou stranu od kraje. Nad kabelovým vedením resp. v jeho ochranném pásmu (OP) není možné vysazovat trvalé porosty a přejíždět technikou o hmotnosti nad 6 tun (zákon 458/2000 Sb. § 46 (10)). V ochranném pásmu kabelového vedení nesmí na rozdíl od OP nadzemního vedení růst vůbec žádné porosty.

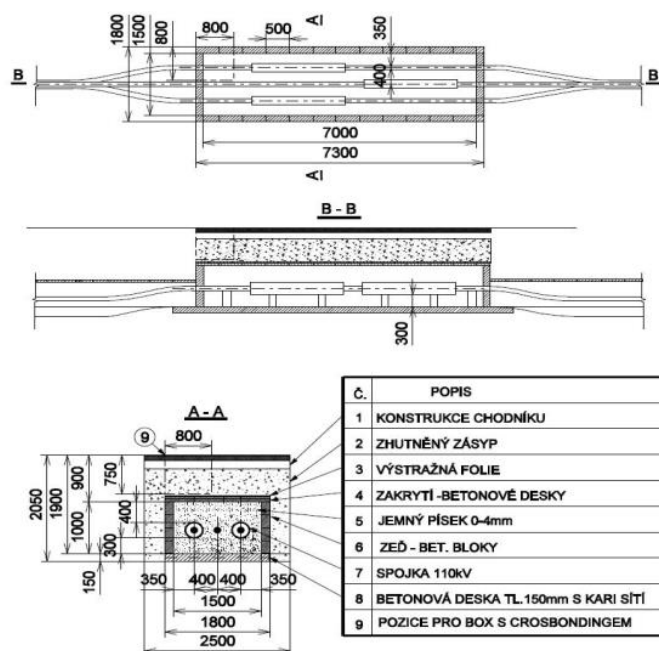
Kabelové vedení způsobuje vedení tepla skrz půdu, to může způsobit vysušování půdního pokryvu a erozi půdy. Zároveň hrozí díky výkopovým pracím (hloubka výkopu min. 1,3 m, šířka až 1 m) a změně podloží (pískové lože okolo kabelů) narušení či ovlivnění spodních vod a pramenišť, mokřadů a potoků.

Kabelové vedení má kratší životnost než vrchní vedení. Jeho provozování je v porovnání s vrchním vedením náročnější a složitější z pohledu odstraňování poruch. Naopak není tolik náchylné na povětrnostní vlivy (vítr, námraza). Při provozu kabelových vedení dochází k oteplení, což způsobuje prodloužení délky (tepelná roztažitelnost kovů) a případné vyhnutí kabelu z osy, v případě následného ochlazení dochází ke zkrácení a dynamickému namáhání. Dalším ovlivňujícím prvkem je působení nárazových zkratových proudů, které mohou způsobovat velké průhyby a deformace. Pro eliminaci těchto jevů se musí provádět technická opatření spočívající v kotvení kabelů a smyčkování. Průřez kabelovým vedením je schematicky znázorněn na obrázku (ex Konečná a kol., 01/2017):

Průřez a půdorys spojovacího je schematicky znázorněn na obrázku (ex Konečná a kol., 01/2017):

Kombinovaný provoz vrchního a kabelového vedení

Přechody z vrchu do kabelu vyžadují technologicky složité přechody vzduch-země. Lze realizovat buď na „stoličkách“ nebo přechodových stožárech. Z kotevního stožáru přechází vodiče na portál, pod kterým jsou umístěny koncovky a svodiče přepětí – řešení v transformovnách pro krátké úseky. Doporučení výrobce kabelů je provádět vývody kabelů VVN po stožárech z venkovní strany stožáru, tak aby se manipulace co nejvíce zjednodušila a minimalizovaly se důvody pro ohýbání kabelů. Konstrukce přechodového stožáru musí být navržena pro stabilní uchycení koncovek kabelů a samotného kabelu.

Z výše uvedeného vyplývá, že pro průchod rekonstruované trasy přes EVL Horní Ploučnice a EVL Cihelenské rybníky není řešena kabelová varianta. V nové části trasy vedení 110 kV od Nového Boru po Varnsdorf v žádné z variant není pro účely oznámení (ani referenčně) řešena kabelová varianta v jižní části EVL Klíč v lokalitě Skalka (ve směru staničení se nachází před vstupem vloženého kabelového úseku). Rovněž průchod EVL Lužickohorské bučiny od Lesné do prostoru pastvin JZ od Dolního Podluží je řešen jako nadzemní verze jednopotahu vedení 110 kV (nachází se za výstupem vloženého kabelového úseku). Proto v dalším textu naturového hodnocení je řešena jen technologická varianta nadzemní pro křížení nebo průchod trasy jednotlivými přímo dotčenými EVL.

Údaje o vstupu:

Půda:

Dopad na zemědělskou půdu - zábor ZPF nebude uplatňován, protože stožárová místa vzhledem k omezenému rozsahu (stožárové místo zabírá < 30 m²) nepodléhají nutnosti vynětí ze ZPF. Dopad na pozemky určené k plnění funkcí lesa (dále PUPFL) bude celkově zásadnější, dojde k uplatnění požadavků na ochranné pásmo při kontaktu trasy nebo průchodu trasy lesními pozemky s porosty. To vyvolá nutnost trvalého omezení plnění funkce lesa v rozsahu ochranného pásma.

K problematice ochranných pásem VVN

OP definuje zákon č. 458/2000 Sb. (energetický zákon) v § 46 a je jím souvislý prostor vymezený svislými rovinami vedenými po obou stranách vedení ve vodorovné vzdálenosti měřené kolmo na vedení a je uvažováno od krajního vodiče vedení na obě jeho strany. Ochranné pásmo je prostor v

bezprostřední blízkosti vedení určený k zajištění spolehlivého provozu vedení a k ochraně života, zdraví a majetku osob.

Pro nadzemní vedení do 110 kV včetně s použitím vodičů bez izolace je to 12 m. Tím je stanovena celková šířka OP na 30 - 32 (průměr 31) m. V ochranném pásmu se provádí okleštění a odstranění stromoví ohrožující provoz distribuční soustavy el. energie. V ochranném pásmu venkovního vedení je zakázáno zřizovat stavby, umisťovat konstrukce, uskladňovat hořlavé a výbušné látky, vysazovat chmelnice a nechávat růst porosty nad 3 m.

Zásah do lesních pozemků s lesními porosty může být i jen okrajový, pokud vnější vymezení OP v úseku trasy, která přímo lesními pozemky s porosty neprochází, zasahuje jednostranně do lesních porostů podél trasy.

Šíře OP je dána navrhovaným charakterem nadzemního vedení podle toho, jaké výkony jakými vodiči a v jaké kapacitě na stožárech v řešených úsecích jsou přenášena.

Část trasy mezi Českou Lípou a Novým Borem bude realizována ve stávajícím koridoru s ochranným pásmem 38 m. Trasa je osazena stožáry pro vedení 2 x 110 kV, byť jsou tyto stožáry vystrojeny vedením 35 kV. Nedojde k navýšení počtu stožárů, počet nově vystavěných stožárů bude buď stejně velký jako počet odstraněných stožárů, nebo bude menší. Stávající ochranné pásmo vedení určeného ke zrušení bude zrušeno a nahrazeno novým ochranným pásmem. Plošně bude nové pásmo zhruba o 20 % menší než původní pásmo.

V úsecích č. 1 až 3 navrhované rekonstrukce nadzemních vedení od České Lípy do Nového Boru nejsou v rámci dotčených EVL (Horní Ploučnice, Cihelenské rybníky) vyžadovány zásahy do PUPFL.

V navazující části trasy mezi Novým Borem a Varnsdorfem (nové vedení) bude nová trasa procházet jak pozemky náležícími jak do zemědělského půdního fondu - ZPF, tak pozemky určenými k plnění funkcí lesa – PUPFL. Část trasy bude vedena v koridorech využívaných pro vedení 35 kV, kde dojde pouze k rozšíření stávajícího ochranného pásma z 22 m na 31 m. Jako zásah do PUPFL je tedy potřeba uvažovat také rozšíření stávajících nebo vybudování nových lesních průseků. Při budování nových průseků pro venkovní vedení je uvažována šířka ochranného pásma $12 + 6 + 12 = 30$ m (může být 31 m). V místech využití stávajících koridorů vedení 35 kV (náhrada za vícepotah) je ochranné pásmo $10 + 2 + 10 = 22$ m. Teoretické rozšíření těchto průseků tedy činí cca 9 m.

V případě trasování variant přes jižní část EVL Klíč v lokalitě Skalka jsou obě územní varianty navrhovány tak, aby vnější okraj OP nezasahoval vzrostlý les kolem vrcholové skály. Průchod jižní strany je i z tohoto důvodu optimalizován možností částečného překryvu s OP silnice I/13, průchod severně od vrchu Skalka je navržen s ohledem na uvedený vzrostlý porost.

V případě trasování nového jednopotahového vedení 110 kV přes lesní porosty v EVL Lužickohorské bučiny v úseku Lesná - Dolní Podluží je možno využít zúžení OP na cca 29 m v případě, že bude navrhováno hustší rozstožarování s nižšími stožáry. Pro hodnocení je uvažováno s průměrnou šířkou OP 31 m. Pro původní variantu jde o dotčení PUPFL ve dvou úsecích (první od Uhlířské cesty podél západního okraje nivy Milířky po pastviny v délce cca 550 m, což odpovídá rozsahu cca 17050 m²; druhý v důsledku obcházení samot u lesa jižně v délce cca 670 m, což odpovídá cca 20770 m²), pro novou variantu v jediném úseku od Uhlířské cesty podél západního okraje Milířky po lomový bod JZ od okraje pastvin v délce cca 370 m, což odpovídá cca 11.470 m²; přímo navazující průchod od lomového bodu k VSV jižně od pastvin v délce cca 360 m, což odpovídá cca 11.160 m²). Lze tedy předpokládat plošně příznivější dopad nové trasy na PUPFL uvnitř EVL Lužickohorské bučiny.³

Voda:

Záměr nevyvolá v žádné z fází, tj. přípravy, výstavby, provozu, havárie i případně budoucího odstranění, žádné nároky na odběr pitné či užitkové vody. Beton pro základy stožárů bude na příslušná stožárová místa dovážěn v mobilních domíchávácích z centrálních betonářských stanic dle

³ Obě varianty od Lesné po hranici EVL na Uhlířské cestě před vstupem na území vymezené EVL přecházejí lesní porosty ve svahu a hřbetu nad pravým břehem Lesenského potoka v délce cca 600 m, což je orientační zásah do PUPFL v rozsahu cca 18.600 m², který je nutno připočíst ke každé z obou variant pro dotčení lesního porostu mezi Lesnou a Dolním Podlužím.

výběru zhotovitele. Případné technologické vlhčení betonu základů bude prováděno z mobilních cisteren, čili záměr nevyvolá potřebu zřízení žádného nového zdroje vody.

Po dobu výstavby bude zajištěna dodavatelem stavby dodávka pitné vody z cisteren pro pití a mytí dle aktuálních potřeb. Odhadovaná spotřeba je 80 l vody na jednoho pracovníka a směnu.

Po realizaci stavby nebude pitná ani užitková voda třeba.

Surovinové zdroje:

Realizace ani provoz předmětného záměru nekladou žádné zvláštní požadavky na surovinové zdroje. Jedná se o standardní druh vedení VVN, na jehož stavenišť jsou veškeré potřebné díly a komponenty dováženy dodavatelským subjektem převážně již v částečně smontovaném stavu.

Betonové směsi pro základy stožárů jsou na stavenišť též dováženy v hotovém stavu mobilními domíchávači z centrálních betonářských stanic dle výběru zhotovitele.

Potřeba elektrické energie ve fázi výstavby bude na trase stavenišť plně pokryta mobilními elektrocentrálami.

Ve fázi provozu je záměr distribučním vedením elektrické energie, čili vlastní vedení při provozu spotřebovává pouze energii, plynoucí ze ztrát vyvolaných fyzikálními jevy.

Dopravní infrastruktura:

Při realizaci nadzemní části trasy vznikne v průběhu odstraňování stávajícího stožáru a výstavby nového požadavek na provoz dopravní techniky a stavebních mechanismů při demolici stávajícího vedení, a odvozu vytěženého materiálu, následně pak při stavebních a montážních činnostech v období výstavby nového vedení. Potřebné transporty budou prováděny v předem stanovených trasách navazujících na stávající veřejné komunikace, s cílem v maximální možné míře využívat stávající síť silnic a místních komunikací. S ohledem na liniový charakter stavby, prostorové a časové rozptýlení s nízkou intenzitou dopravních, stavebních i montážních činností v jednotlivých lokalitách, si realizace záměru nevyžádá žádný zásah do stávající dopravní ani jiné infrastruktury v dotčené oblasti, ani nebude touto činností nepříznivě ovlivněna současná intenzita dopravy na dotčených pozemních komunikacích. Požadavky na zřízení nových dočasných přístupových komunikací v nové části trasy Nový Bor- Varnsdorf zatím nejsou v dosavadní fázi přípravy záměru známy a budou muset být doplněny v dalších stupních projektové přípravy.

V rozhodující fázi předmětného záměru, to je při provozu vedení VVN po skončení stavebních a montážních prací, jsou nároky na dopravní infrastrukturu prakticky nulové. Předpokládat lze pouze v průběhu roku ojedinělé výjezdy lehkých automobilů do trasy při provádění revizí, případně při odstraňování vzniklé poruchy či havárie. Přístup vozidel do trasy vedení při těchto činnostech bude z nejbližší veřejné komunikace, a s využitím práva vstupu a vjezdu na cizí nemovitosti (podle energetického zákona č.458/2000 Sb.) bude další pohyb v prostoru ochranného pásma vedení VVN. Pro fázi provozu nevzniká žádný požadavek na změnu stávající infrastruktury.

Údaje o výstupech

Emise do ovzduší :

Vlastní provoz venkovního vedení VVN 110 kV není zdrojem žádného znečištění ovzduší. Pouze v období jeho výstavby jsou v důsledku potřebných transportů, montážních a stavebních činností, produkovány emise škodlivin z dopravních a montážních mechanismů. S ohledem na liniový charakter stavby, prostorové a časové rozptýlení s nízkou intenzitou prováděných činností v jednotlivých lokalitách, však není jejich množství z hlediska vlivů na životní prostředí významné. Vliv realizace rekonstrukce VVN bude pouze krátkodobý a nebude mít v žádném případě měřitelný vliv na imisní situaci v dotčeném území.

Odpadní vody:

Stavba nebude zdrojem splaškových ani dešťových vod. Při výstavbě ani při provozu nebudou vznikat ani odpadní splaškové ani technologické vody.

Odpady :

Vlastní provoz nadzemního vedení není za běžné situace zdrojem odpadů. Pouze v případě odstraňování poruch nebo havárie na vedení lze předpokládat minimální výskyt zbytků vodičů, případně vadných izolátorů, avšak v množství způsobitelném k odvozu lehkým dopravním prostředkem používaným k těmto opravám a následnému předání oprávněné firmě v provozovně provozovatele sítě.

V průběhu realizace díla dojde ke vzniku odpadů převážně při likvidaci původních patek pro stožáry a budování nových. Výkopová zemina z hloubení základů pod stožáry bude využita k terénním úpravám okolo nových stožárů a nebude likvidována jako odpad.

Z hlediska vlivů na životní prostředí je problematika odpadů v obdobích přípravy, výstavby, provozu a údržby vedení 400 kV málo významná až nevýznamná. Veškeré odpady ve smyslu zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, v platném znění produkované při demontáži původního vedení, výstavbě a montáži nových stožárů, při natahování fázových vodičů, zemnicích lan a dalších nezbytných činnostech, budou odvezeny z místa vzniku dodavatelským subjektem, který zajistí jejich evidenci a odstranění podle současně platné legislativy v oblasti odpadového hospodářství

Hluk:

Vlastní přenos elektrické energie po vedeních není zdrojem hluku ani vibrací. Nadzemní vedení jsou vystavena aerodynamickým účinkům vzduchu a mohou za určitých podmínek proudění vzduchu generovat hluk. Dále může za určitých klimatických podmínek vznikat v okolí vodičů korona, která vytváří také zvukový efekt. Oba tyto zvukové efekty jsou však nevýrazné a prakticky neměřitelné, jelikož jejich hladina se ztrácí pod úrovní hluku pozadí.

Vnímáním zdrojem hluku budou v období demolice stávajícího vedení a opětovné výstavby nového dopravní mechanismy a stavební stroje. Trasa je převážně situována do prakticky neobydlených oblastí. Doprava a činnosti související s demolicí a novou výstavbou vedení nebudou intenzivní a budou časově i prostorově značně rozprostřeny, lze toto hlukové zatížení považovat za vliv přijatelný.

Havarijní znečištění:

Během stavebních prací nelze vyloučit havárie dopravní techniky spojené se znečištěním zemin ropnými látkami a provozními kapalinami, případně s únikem zásaditých stavebních látek do toků, nebo zakalení křížených toků při nezvládnutí provozu techniky v blízkosti břehů. Rizika havárií spojená s výstavbou vedení VVN jsou minimální a při respektování základních pravidel při manipulaci s ropnými látkami na staveništi, při zajištění odpovídajícího technického stavu pohonných jednotek vozidel a mechanismů používaných na staveništi, při skladování rizikových materiálů včetně odpadů, je lze považovat za nevýznamné. Pro fázi výstavby je účinné řešit a předložit havarijní plán ve vztahu ke křížení toků, a úrodních niv a pro přechod rybníků v rámci rekonstruované trasy (Cihelenské rybníky – Souška).

Nadzemní vedení elektrické energie představuje v období provozu minimální míru rizika havárie. Vlastní provoz nadzemního vedení nemůže být příčinou havárie ani při výskytu mimořádných stavů, proti kterým je vedení dokonale jištěno a chráněno. Nepředvídatelné události, jako například mimořádné extrémní klimatické podmínky (námraza, povodeň, blesk, vichřice), havárie letadla, ale také „pouze“ pád stromu či poškození zloději kovů, jsou sice naprosto výjimečné, ale nelze je vyloučit zcela. Tyto události mohou mít za následek přetržení a pád vodiče na zem, či v krajním případě dokonce zhroucení stožáru. Podrobněji je v oznámení řešena otázka průchodu trasy oblastmi s velmi vysokými námrazami. Pro nadzemní vedení jsou pro uvedené situace operativně plněny havarijní plány.

3. Popis dotčených Evropsky významných lokalit a Ptačích oblastí

Posuzovaný záměr je liniovou stavbou, která ve čtyřech úsecích protíná (přechází) následující evropsky významné lokality na území Libereckého a Ústeckého kraje, vymezené v souladu s nejaktuálnějším platným NV č. 73/2016 Sb., kterým jsou vymezeny evropsky významné lokality na území České republiky. Konkrétně jde o následující EVL:

- EVL CZ 0513506 Horní Ploučnice (Česká Lípa)
- EVL CZ 0513238 Cihelenské rybníky na Stružnickém potoce (Horní Libchava)
- EVL CZ 0510508 Klíč (Nový Bor - Arnultovice, Polevsko)
- EVL CZ 0420520 Lužickohorské bučiny (Dolní Podluží)

Z postoje AOPK RP Liberecko, Správy CHKO Lužické hory, deklarovaného v rámci stanoviska AOPK dle § 45i k záměru pod č.j. SR/1796/LB/2016-2 dne 2.12.2016, vyplývá především obava z možného významného ovlivnění předmětů ochrany EVL CZ 0420520 Lužickohorské bučiny a upozornění na možné ovlivnění předmětů ochrany EVL CZ 0510508 Klíč.

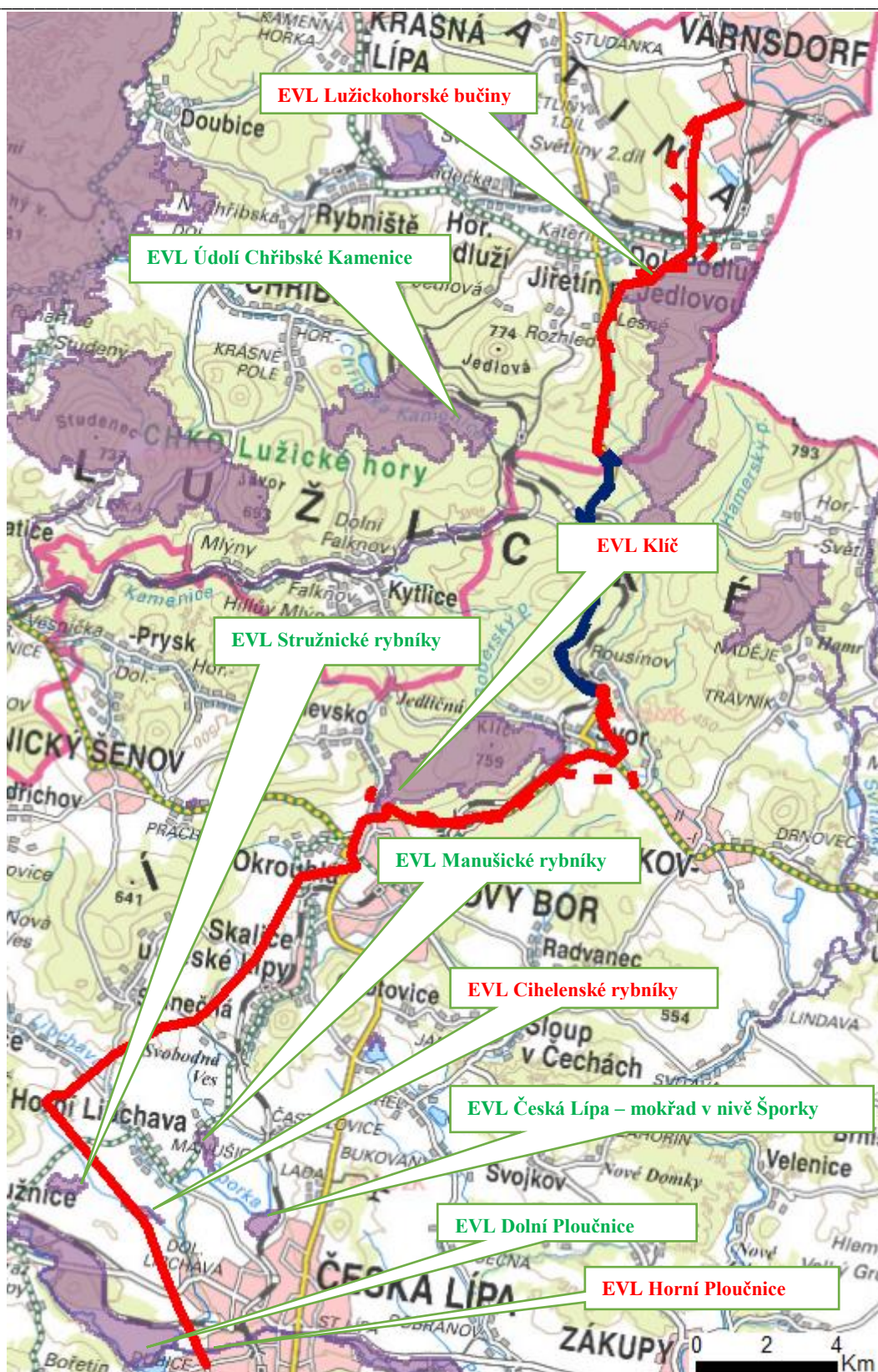
Ptačí oblast se v zájmovém území a v blízkosti koridoru stavby nenachází.

V blízkosti záměru se nacházejí následující území soustavy Natura 2000:

- EVL CZ 0513505 Dolní Ploučnice – předměty ochrany jsou tři druhy živočichů – vydra říční (*Lutra lutra*), kuňka ohnivá (*Bombina bombina*) a losos obecný (*Salmo salar*), z toho jen losos obecný je přímo vázán jen na vodní tok. EVL se nachází po toku Ploučnice cca 600 m od křížení stávajícího VVN k rekonstrukci. Záměrem není předpokládáno ovlivnění kvality vody po toku, křížení toku je řešeno mimo pojezdy techniky podél břehů toku a technické řešení průtahu vodičů nezasahuje vlastní vodní tok.
- EVL CZ 0513237 Česká Lípa - mokřad v nivě Šporky – předmětem ochrany je žába kuňka ohnivá (*Bombina bombina*). Poloha při SZ okraji města Česká Lípa, cca 3 ř. km proti proudu Šporky od jejího křížení s trasou rekonstrukce VVN nad soutokem s Ploučnicí, dále poloha EVL cca 1,7 km V od koridoru rekonstrukce VVN u Horní Libchavy. Poloha EVL nemůže být ovlivněna ani hydrologicky.
- EVL CZ 0513244 Manušické rybníky – předmětem ochrany je žába kuňka ohnivá (*Bombina bombina*). Poloha při JZ okraji sídla Manušice města, cca 1,7 km SV od koridoru rekonstrukce VVN u Horní Libchavy, na levostranném přítoku Šporky. Poloha EVL nemůže být ovlivněna ani hydrologicky.
- EVL CZ 0513257 Stružnické rybníky – předmětem ochrany je žába kuňka ohnivá (*Bombina bombina*). Poloha SZ okraji sídla Stružnice, cca 450 m JZ od koridoru rekonstrukce VVN u Horní Libchavy, na Stružnickém potoce - levostranném přítoku Šporky. Poloha EVL nemůže být ovlivněna ani hydrologicky.
- EVL 0420507 Údolí Chříbské Kamenice – předmětem ochrany je 7 přírodních stanovišť (3150, 7140, 8220, 8310, 9110, 9130, 91E0*), žádný druh živočicha nebo rostliny. Poloha cca 3,5 km západně od trasy v úseku přes Stožecké sedlo

Poloha všech výše uváděných EVL vůči koridoru řešeného propojovacího vedení VVN 110 kV je schematicky znázorněna na následujícím obrázku:

červeně dotčené EVL, zeleně nedotčené EVL, (podklad mapový server AOPK na www.ochranaprirody.cz),

Z výše uvedeného vyplývá, že vzhledem k poloze záměru, který je liniovou stavbou v relativně úzkém koridoru ochranného pásma VVN (s mírným přesahem v rámci fáze výstavby) a vzhledem k charakteru a činnostem, které mohou vznikat během fáze výstavby či provozu, ***mohou být dotčeny pouze ekosystémy vázané na tok a nivu Ploučnice u České Lípy v EVL Horní Ploučnice, na rybník Souška v EVL Cihelenské rybníky a v rámci průchodu koridorů VVN podle jednotlivých variant EVL Klíč a EVL Lužickohorské bučiny.*** Nelze tedy očekávat žádné vlivy na předměty ochrany a celistvost blízkých EVL CZ Dolní Ploučnice, Stružnické rybníky, Mokřad v nivě Šporky a Manušické rybníky. Tyto lokality nejsou dále zahrnuty do předkládaného naturového hodnocení a dále jsou jen řešeny přímo dotčené EVL Horní Ploučnice, Cihelenské rybníky, Klíč a Lužickohorské bučiny.

3.1. Evropsky významné lokality v zájmovém území záměru

V dalším textu je prezentována souborná charakteristika přírodních poměrů EVL dle www.ochranaprirody.cz s tím, že text je přiměřeně upraven a doplněn ***poznámkami ve vztahu k řešenému území***, případně údaji z literatury jako východiska pro stanovení vlivů.

EVL CZ0513506 Horní Ploučnice

EVL se rozkládá na ploše 873.5374 ha a zajišťuje ochranu 9 přírodních stanovišť a 7 druhů živočichů.

Poloha

Niva Ploučnice, Ještědského, Panenského a Hradčanského potoka v území ležícím východně od České Lípy. ***Jediná část EVL při západním okraji České Lípy, v antropogenně ovlivněné části nivy Ploučnice u průmyslové zóny Dubice.***

Ekotop

Geologie: Podloží je tvořeno svrchnokřídovými kvádrovými pískovci, méně slínovci a vápnitými jílovci, třetihorními vulkanity a pokryvy čtvrtohorních sedimentů.

Geomorfologie: Řeka protéká Zakupskou pahorkatinou s pestrým strukturně denudačním reliéfem. Celek Ralská pahorkatina, podcelek Zákupská pahorkatina.

Reliéf: Niva bohatě meandrující řeky s řadou mrtvých ramen v nadmořské výšce od 240 do 280 m, ve střední části z jihu obklopená pískovcovými Hradčanskými stěnami, jinak v pestrém, mírně členitém terénu. Rybníční soustava na Hradčanském potoce v poměrně mělkém širokém údolí v nadmořské výšce od 270 do 285 m. ***Většina uvedených charakteristik se netýká křížení EVL koridorem záměru***

Pedologie: : Zastoupeny jsou tu modální i glejové fluvizemě, podél nivy Ploučnice pseudoglejové i arenické kambizemě (místy i podzoly), modální pseudogleje a luvizemě.

Krajinná charakteristika: Bohatě meandrující niva Ploučnice s řadou mrtvých ramen a s břehovými porosty olšin, rákosin a vlhkých a mokřadních luk. Soustava rybníků v povodí (přesahuje do EVL Jestřebsko Dokesko) propojených Hradčanským potokem. Převážně zalesněné území s porosty mokřadních olšin, podmáčených smrčín a rašelinných borů, borových doubrav a v rybníční soustavě s plochami makrofytní vegetace a bezlesí převážně mokřadního charakteru. ***Bez vazby na geomorfologické a reliéfní podmínky území EVL, v prostoru křížení upravený napřímený tok Ploučnice, pravobřežně ruderalizovaná, lokálně podmáčená niva (většinou mimo vymezení EVL v místě křížení). Porost mimo tok nad pravém břehu v rámci vymezení EVL při západním okraji koridoru několika VVN je mozaikou mokřadních vrbin biotopu K1 a vrbových křovin hlinitých a písčitých náplavů biotopu K2.1***

Biota

Základní charakteristika:

V nivě horní Ploučnice je zastoupena především velmi pestrá mozaika vodních a mokřadních biotopů: od makrofytní vegetace vodních toků, pobřežních mokřadních rákosin a ostřicových porostů přes přechodová rašeliniště a vlhké aluviální nebo pcháčové louky, vlhká tužebníková lada nebo bezkolencové louky, mokřadní vrby a mokřadní i potoční olšiny. Mimo vodní a mokřadní biotopy jsou zastoupeny dále porosty ovsíkových luk, kostřavové trávníky písčin, vřesovišť a porosty dubohabřin, acidofilních dobrav nebo borových doubrav a reliktních borů. **Řešeného území se týká v kříženém úseku toku Ploučnice z uvedených přírodních stanovišť/přírodních biotopů jen výskyt přírodního stanoviště 3260, reprezentovaného biotopem V4A Makrofytní vegetace vodních toků - porosty aktuálně přítomných vodních makrofyt.**

Přirozené koryto Ploučnice - především v horní části – je vhodným trdlištěm lososa obecného (*Salmo salar*) - štěrkové plochy s prokysličenou vodou. **Pro lososa představuje křížený úsek toku migrační koridor poproudové migrace smoltů, protiproudová migrace dospělců na trdliště v horní části povodí je prakticky nerealizovatelná s ohledem na migrační bariéry a fragmentaci toku.**

Na všech tocích, které jsou součástí lokality se vyskytuje vydra říční (*Lutra lutra*), **pobytové známky druhu jsou dokladovány i pro úsek toku, křížený posuzovaným záměrem.**

Klínatka rohatá (*Ophiogomphus cecilia*) se vyskytuje a pravidelně rozmnožuje na Ploučnici v úseku meandrů mezi Mimoní a Českou Lípou. **Křížený úsek toku neposkytuje vhodné podmínky pro reprodukci druhu s ohledem na upravenost profilu.**

Modrásek bahenní (*Maculinea nausithous*), modrásek očkovaný (*Maculinea teleius*) a přástevník kostivalový (*Callimorpha quadripunctaria*) se vyskytují na loukách podél toku Ploučnice⁴, především v okolí Mimoně a Pertoltic pod Ralskem, modrásek bahenní se vyskytuje i v meandrech Ploučnice pod Mimoní směrem k České Lípě. **Křížená část pravobřežní nivy prakticky s ohledem na ruderalizaci neobsahuje plochy s výskytem totenu krvavce jako živné rostliny, vhodné pro případné metapopulace druhu.** Výskyt vrkoče bažinného (*Vertigo moulinsiana*) byl zjištěn v oblasti Hradčanských rybníků. **Záměr se netýká prostoru Hradčanských rybníků.**

Kvalita

Významná lokalita toku Ploučnice, cenných zachovalých mokřadních společenstev, extenzivně obhospodařovaných luk, lesostepních společenstev a na ně vázaných zvláště chráněných a významných druhů rostlin a živočichů.

EVL je velmi významná lokalita pro vydru říční (*Lutra lutra*), která se zde pravidelně rozmnožuje. Jedinci z lokality jsou zdrojem pro osídlení širší okolní krajiny, lokalita představuje také migrační koridor vydry nadregionálního významu. Dále je EVL velmi významná lokalita pro rozmnožování lososa obecného (*Salmo salar*) a vývoj jeho juvenilních stádií. Silná, pravidelně se rozmnožující populace klínatky rohaté (*Ophiogomphus cecilia*) je významná v celonárodním měřítku. Jedna z mála lokalit s výskytem vrkoče bažinného (*Vertigo moulinsiana*) v Čechách. Pro modráška očkovaného (*Maculinea teleius*), modráška bahenního (*Maculinea nausithous*) a přástevníka kostivalového (*Callimorpha quadripunctaria*) jde o jednu z mála lokalit výskytu v severních Čechách.

⁴ Tento druh dle názoru zpracovatele naturového hodnocení preferuje skalnaté lesostepi, osluněné křovinaté stráně, řídké teplomilné doubravy, teplé suťové lesy, ale i osluněné lesní průseky. Dospělce ve dne zastihneme nejčastěji na porostech nektaronosných rostlin, především sadce konopáče (*Eupatorium cannabinum*). Druh má jednu generaci v roce, dospělci se vyskytují od konce června do začátku září, s vrcholem letu v poslední dekádě července a první polovině srpna. Pokud je udáván výskyt na loukách, jde o nepreferovaný biotop druhu. Vlhké louky jsou naopak biotopem příbuzného přástevníka hluchavkového (*Callimorpha dominula*), který byl během průzkumů zaznamenán.

S výjimkou vydry říční a lososa obecného posuzovaný záměr nejsou v kříženém úseku toku a nivy podmínky pro život dalších předmětů ochrany EVL. Míra degradace pravobřežních nivních biotopů výrazně ochuzuje mozaiku mokřadních společenstev v prostoru křížení EVL posuzovaným záměrem.

Ohrožení

Snížení druhové pestrosti především u vlhkých luk v důsledku sukcesního vývoje ladem ponechaných ploch. Původně obhospodařované louky v nivě Ploučnice a dalších vodních toků nejsou koseny ani spásány, což zapříčiňuje pronikání invazních a expanzivních druhů a pozvolné zarůstání tužebníkem jilmovým (*Filipendula ulmaria*), třtina šedavá (*Calamagrostis canescens*), metlice trsnatá (*Deschampsia cespitosa*), ostrice štíhlá (*Carex acuta*), rákos obecný (*Phragmites australis*), kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*) a v neposlední řadě rychle se rozrůstající i vrby a olše na vlhkých plochách. ***Uvedené konstatování platí pro křížený úsek pravobřežní nivy Ploučnice, výskyt invazních druhů zatím nebyl aktuálně potvrzen*** Obecné ohrožení území Horní Ploučnice dále představuje aplikace insekticidů, zarůstání či naopak intenzifikace hospodaření, úpravy koryta, změny vodních poměrů, znečištění vody. Losos je citlivý na znečištění vody a ohrožení místní populace představuje fragmentace toku migračními bariérami. Přírodní stanoviště 3260, reprezentované biotopem V4A Makrofytní vegetace vodních toků - porosty aktuálně přítomných vodních makrofyt je dle www.nature.cz je především ohrožováno nevhodnými vodohospodářskými úpravami toků (včetně protipovodňových opatření) a eutrofizace vod (Chytrý, Kučera, Kočí, Grulich, Lustyk /2010, eds./, Háková, Klauisová, Sádlo /2004, eds./). ***Posuzovaný záměr s ohledem na charakter nadzemního vedení nepředstavuje vznik bariéry, není nutno zasahovat do průtočného profilu. Je navrženo v rámci rekonstrukce vedení zrušit stožárové místo poblíž břehu Ploučnice a nové řešit blíže ulici Boženy Němcové.***

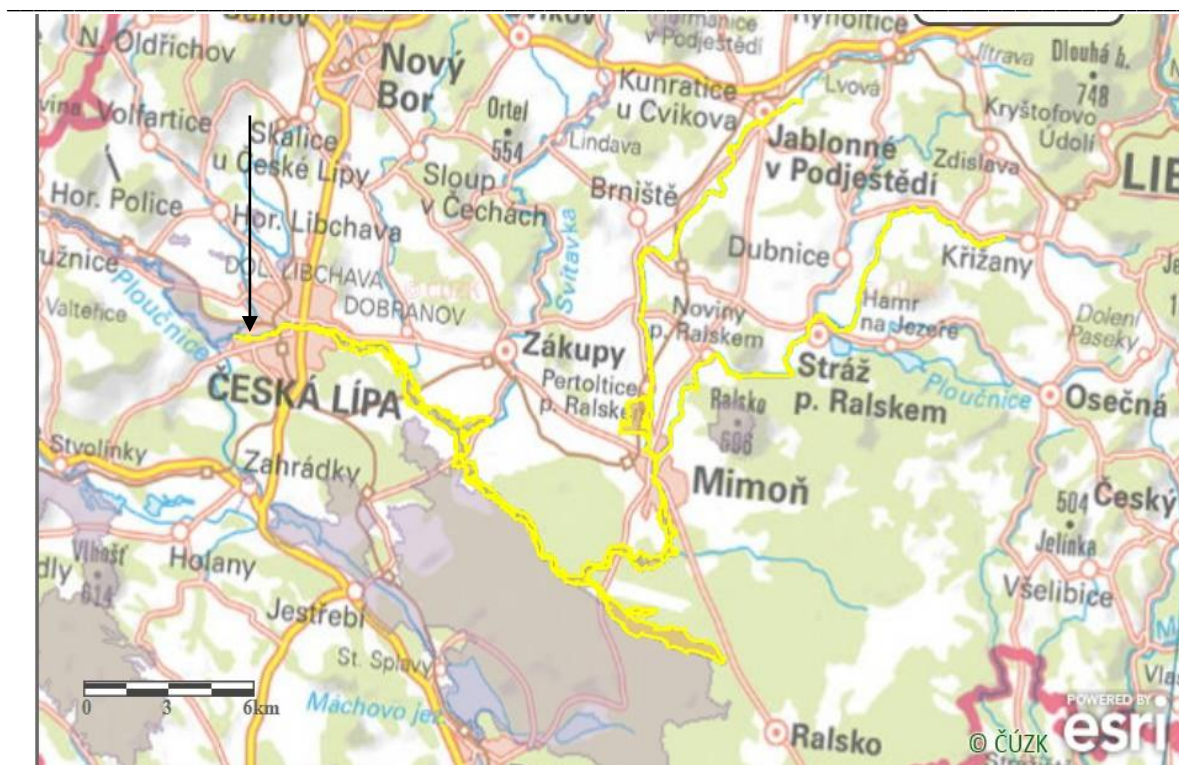
Management

Pro zachování mokřadních lokalit je nutné uvažovat alespoň o udržovacím managementu: zachování původního vodního režimu, zpomalení sukcese vedoucí k zarůstání plochy dřevinami, kosení porostů a odstranění pokosené biomasy. Pro přírodní stanoviště 3260 není uváděna potřeba žádného managementu, dle www.biomonitoring.cz je často určující síla vodního proudu, která může během roku výrazně ovlivnit horizontální rozložení porostů, aktuální druhové složení (případně i morfologická proměnlivost jednotlivých druhů) je rovněž závislá na výšce vodního sloupce a intenzitě proudění.

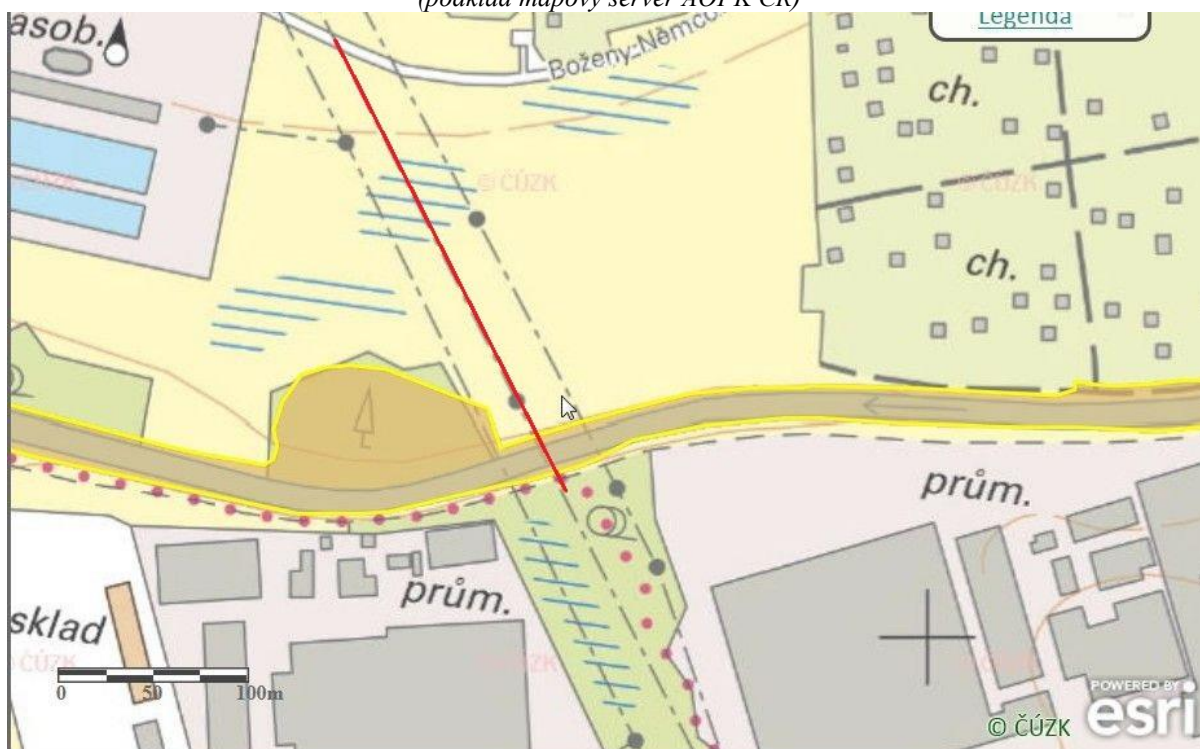
Dle www.nature.cz je ochrana druhů, jež jsou zde předmětem zvláštní ochrany, je bez významnějších vzájemných střetů, výjimku představuje možná interakce vydry jako vrcholného predátora s juvenilními stadii lososa při poproudové migraci.

Vymezení EVL 0513605 Horní Ploučnice dle mapového serveru AOPK www.ochranaprirody.cz a kontext polohy záměru vyplývá z následujících obrázků:

Česká Lípa – Varnsdorf, propojovací vedení 110 kV
Naturové hodnocení dle § 45i odst. 2 z.č. 14/1992 Sb., v platném znění

*Celá lokalita, zpracovatelem hodnocení šipkou vyznačen prostor křížení EVL
 (podklad mapový server AOPK ČR)*

*Výřez západní části EVL s vyznačením křížení koridorem VVN u rozvodny Dubice
 (jde o prostřední vedení VVN, podchyceno červeně). Podklad mapový server AOPK ČR*

EVL CZ0513238 Cihelenské rybníky

EVL se rozkládá na ploše 8.3784 ha a zajišťuje ochranu jediného živočišného druhu – žáby kuňky ohnivé.

Poloha

Cca 1 km JZ od Horní Libchavy, okr. Česká Lípa, faunistický kvadrát 5353.

Ekotop

Geologie: Čtvrtohorní organické a písčité sedimenty na podloží tvořeném svrchnoturonskými pískovci.

Geomorfologie: Území patří do Ralské pahorkatiny a Českolipské kotliny

Reliéf: Mělká strukturně denundační sníženina

Pedologie: : Okolo rybníků se vytvořily modální a histické gleje, místy i modální organozemě.

Krajinná charakteristika: Soustava čtyř mělkých rybníků v bažinaté nivě na Stružnickém potoce (Souška, Horní, Prostřední a Dolní Cihelenský rybník). **Koridor posuzovaného záměru přechází v rámci rekonstrukce rybník Souška.**

Biota

Základní charakteristika:

Mělké rybníky v bažinaté, vrbami porostlé nivě. Na hrázích solitéry břízy, bezu černého a olše lepkavé. Rybníky obklopeny ze severní strany poli a rudérální vegetací. Přítomny jsou i rákosiny.

Polní celky zasahují ze severní strany prakticky ke břehu rybníka Souška. Při severním (od vodní plochy vzdáleném) okraji rákosiny u břehu rybníka se nachází stávající podpěrný bod (stožárové místo) rekonstruovaného vedení. Koridor kontaktuje jižněji i JZ okraj EVL(okraj lesíku) s tím, že OP vedení je již v tomto prostoru (i v terénu) vyřešeno.

Na lokalitě bylo zjištěno 25 druhů vázek, z nich je nejvýznamnější vázka jasnoskvrnná (*Leucorrhinia pectoralis*) - druh uvedený v příloze II směrnice o stanovištích (malá početnost).

Kvalita

Jedna z mála lokalit kuňky ohnivé (*Bombina bombina*) v Libereckém kraji.

Ohrožení

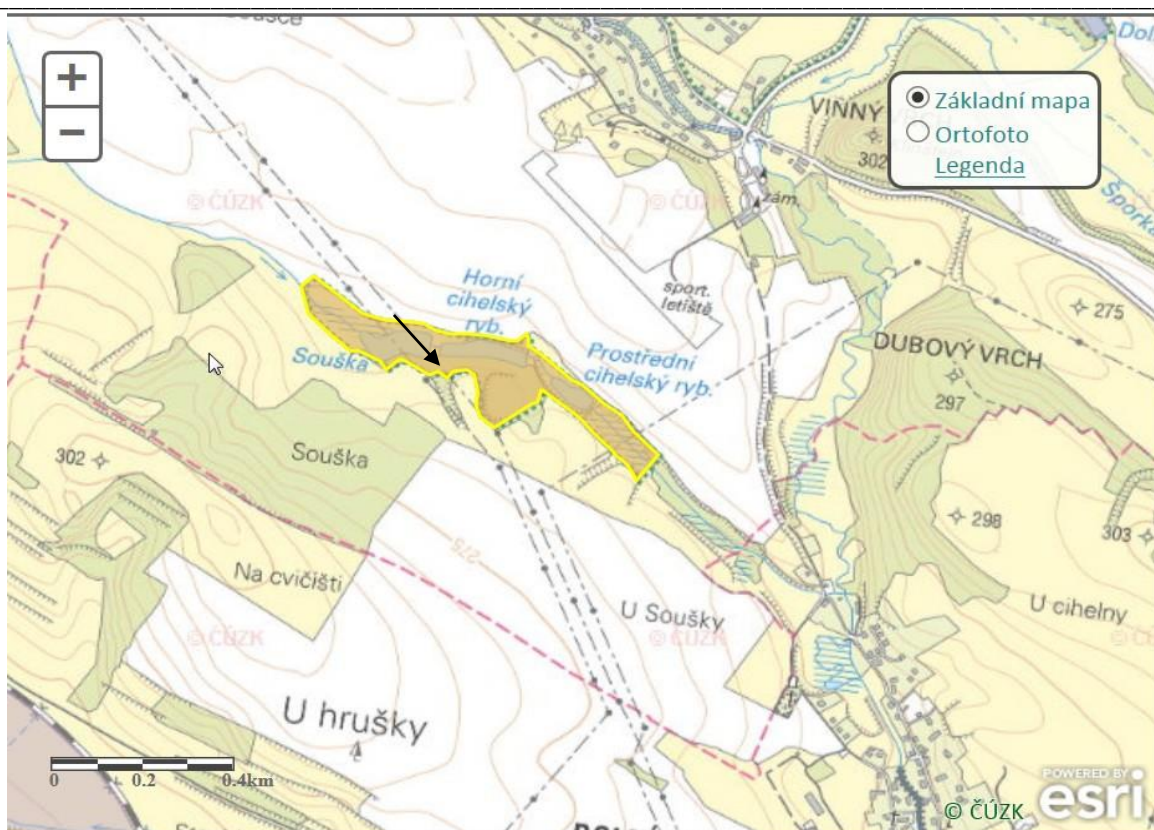
Vypouštění rybníků při úpravách nebo letnění. Znečištění vody. Intenzivní chov ryb. **Takové aktivity nejsou s výstavbou či provozem posuzovaného záměru spojeny. V rámci rekonstrukce vedení je doporučeno řešit nové stožárové místo dále od břehu a stávající polohu podpěrného bodu opustit.**

Management

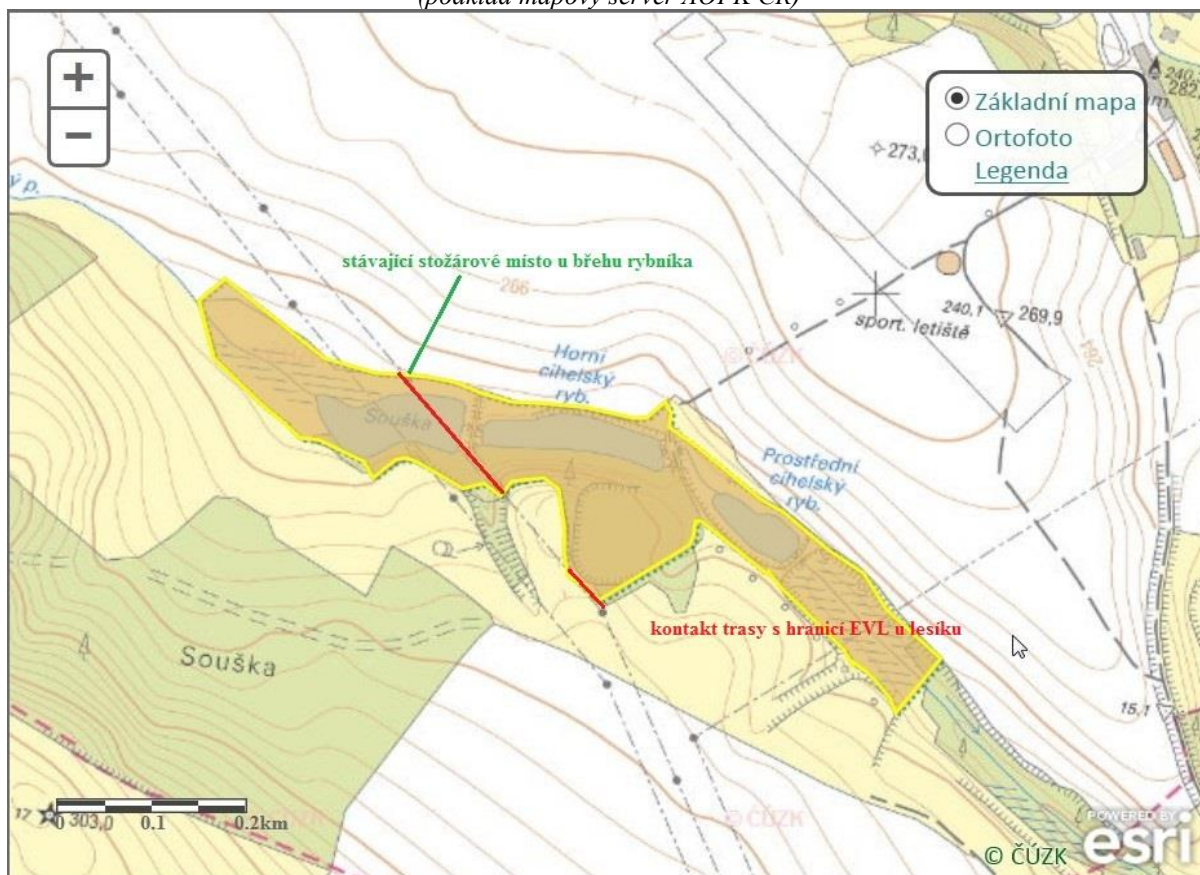
Udržovat šetrné rybí obsádky (stanovení úměrné a druhově vhodné rybí obsádky). Zajistit dostatečnou plochu prosluněných mělčin a litorálu. **Platí rovněž výše uvedené, managementová opatření jsou vůči záměru prakticky indiferentní a naopak.**

Vymezení EVL 0513238 Cihelenské rybníky dle mapového serveru AOPK www.ochranaprirody.cz a kontext polohy záměru vyplývá z následujících obrázků:

Vymezení celé EVL, zpracovatelem hodnocení šipkou vyznačen prostor křížení EVL
 (podklad mapový server AOPK ČR)

Výřez západní části EVL s vyznačením křížení koridorem VVN přes rybník Souška a kontaktem s JZ okrajem
 EVL u lesíku (jde o pravé vedení VVN)
 Podklad mapový server AOPK ČR, zákresy zpracovatel naturového hodnocení

EVL CZ0510508 Klíč

EVL se rozkládá na ploše 322,8296 ha a zajišťuje ochranu celkem pěti přírodních stanovišť. Druhy rostlin a živočichů nejsou předměty ochrany EVL.

Poloha

Oblast význačné krajinné dominanty SV Nového Boru.

Ekotop

Geologie: Podloží tvoří křídové křemenné pískovce březenského souvrství, kterými na mnoha místech pronikly třetihorní neovulkanity (především kyselé povahy). Nejvýznamnější z nich, Klíč, je tvořen fonolitem, jiné vrcholy různými typy trachytů (kóty 556 a 605). Maloplošně se vyskytují i živinami bohatší vulkanity - nefelinický bazanit – Sokolík, kóta 544 a bazaltoidní brekcie – Skalka, které umožňují existenci pestřejší a druhově bohatší vegetaci. Pro oblast jsou typické kvartérní deluviální sedimenty (kamenité a blokové), které nalezneme v širším okolí vulkanitů (nejtypičtěji vyvinuty jako kamenná moře a sutě na Klíči). ***Drobné enklávy kamenných moří i na jižním svahu Skalky v lesním porostu.***

Geomorfologie: Většina území leží v podcelku Kytlická hornatina a okrsku Klíčská hornatina. Je to plochá hornatina vyznačující se silně rozčleněným erozně denudačním reliéfem litologicky a tektonicky podmíněné sedimentární stupňoviny, s výraznými a rozsáhlými neovulkanickými suky a pískovcovými strukturními hřbety, s četnými tvary zvětvávaní a odnosu, místy též s pískovcovými skalními městy a s hluboce zaříznutými údolími Kamenice a jejich přítoků. Nejvyšším bodem je Klíč (760 m).

Reliéf: Tvoří nejvýznamnější krajinnou dominantu JZ části Lužických hor, EVL obsahuje i další menší neovulkanické vrcholy. Vlastní Klíč je výrazný neovulkanický suk z miocénního fonolitoidu, se skalními tvary zvětvávaní a odnosu, mrazovými sruby, rozsáhlými balvanovými proudy, se značným rozsahem primárního bezlesí (balvanité sutě na JZ svahu). Svahy v horním stupni jsou extrémně příkré, běžně přesahující 45° (někdy až 60°), výrazně zasutované až skalnaté, v nižším stupni činí svažitost 15-25°. ***V jižní části EVL severně od silnice I/13 izolovaný zalesněný vrch Skalka s výrazným skalním sukem na prudších svazích.***

Pedologie: Hlavními půdními typy v oblasti jsou kambizemě dystrické a podzoly arenické.

Krajinná charakteristika: Rozsáhlé plochy acidofilních a květnatých bučin s mimořádně cennými typy reliktních biotopů (společenstva skalních stěn a terásek, pohyblivých sutí a balvanitých kamenných moří), místy druhově bohaté porosty mezofilních luk a bylinných lemů. ***Koridor posuzovaného záměru přechází část mezofilních luk na JJZ úbočí Skalky mimo les nad silnicí I/13.***

Biota

Základní charakteristika:

Na www.ochranaprirody.cz je k dispozici obšírný popis bioty ve stěžejních prostorech EVL (Klíč, Sokolík, Kameňák, Skalka u Nového Boru), přičemž s výjimkou izolovaného jižního vrcholu Skalka (na některých mapách Borská Skalka) nejsou tyto prostory v kontaktu s žádnou variantou průchodu nové trasy VVN z Nového Boru ke Svoru. *Z tohoto důvodu je dále prezentována pouze podrobnější charakteristika lokality Skalka*

Skalka u Nového Boru: druhově bohaté lesní porosty (suťové lesy biotopu L4 na přechodu k biotopu L3.1 Hercynské dubohabřiny) s jasanem ztepilým (*Fraxinus excelsior*), javorem klenem (*Acer pseudoplatanus*), j. mléčím (*A. platanoides*), habrem obecným (*Carpinus betulus*) a lípou, v bohatém podrostu četné druhy zplanělé. Blízké asociaci *Aceri-Carpinetum*.

Kvalita

Mimořádná hodnota lokality spočívá především v jedinečné reliktní povaze vrchu Klíč dané velkým rozsahem primárního bezlesí a extrémní svažitostí, která podmínila výraznou diferenciaci přirozené vegetace v závislosti na světových stranách (expoziční klima). Jedinečné jsou společenstva bezlesí

typu časného postglaciálu i zakonzervovaný kontakt původních smrčín a doubrav, jen částečně omezený expanzí buku a jedle. Z lokality bylo popsáno několik asociací jednotek T8.3, S1.2 a S1.3 (Sýkora 1972). Ze stejného území byla popsána i as. *Calamagrostio arundinaceae-Fagetum* Sýkora 1972. Množství porostů rozvolněných doubrav a bučin s vyšším podílem pionýrských dřevin nebo smrku je fytoocenologicky obtížně klasifikovatelné. ***Lesní porosty na svazích Skalky představují hodnotné smíšené porosty formou mozaiky suťových lesů a hercynských dubohabřin, nelesní plochy v jižní části představují ovsíkové louky s lokálně vyšším stupněm degradace (ruderalizace) s přechody do mezofilních lemů, východní až severovýchodní část luční enklávy nad silnicí I/13 je intenzivní až polointenzivní loukou, severozápadní část představuje mezofilní louky se sníženou kvalitou.***

Ohrožení

Největší ohrožení je v nestabilitě lesních ekosystémů, v území (převážně však mimo navrhovaný PK) jsou časté smrkové monokultury i bučiny s výrazně navýšeným podílem smrku oproti přirozenému stavu. Na velkoplošných pasekách je velmi obtížné znovuzalesnění, šíří se ostřice třeslicovitá (*Carex brizoides*) a třtina chloupkatá (*Calamagrostis villosa*).

Rovněž ústup od tradičního obhospodařování nelesních ploch se projevuje zarůstáním luk a pastvin expanzivními druhy: pcháč oset (*Cirsium arvense*), pelyněk černobýl (*Artemisia vulgaris*), vratič obecný (*Tanacetum vulgare*), zlatobýl (*Solidago* sp.), místy i hasivka orličí (*Pteridium aquilinum*). ***Uvedené aspekty lze potvrdit pro JZ svah nad silnicí I/13 a částečně i pro část luk SZ od vrcholu Skalky. Nelesní část jižního svahu nad silnicí I/13 s potenciálem mezofilních luk je přerostlá pionýrskou vegetací a východně je silně ruderalizovaná,***

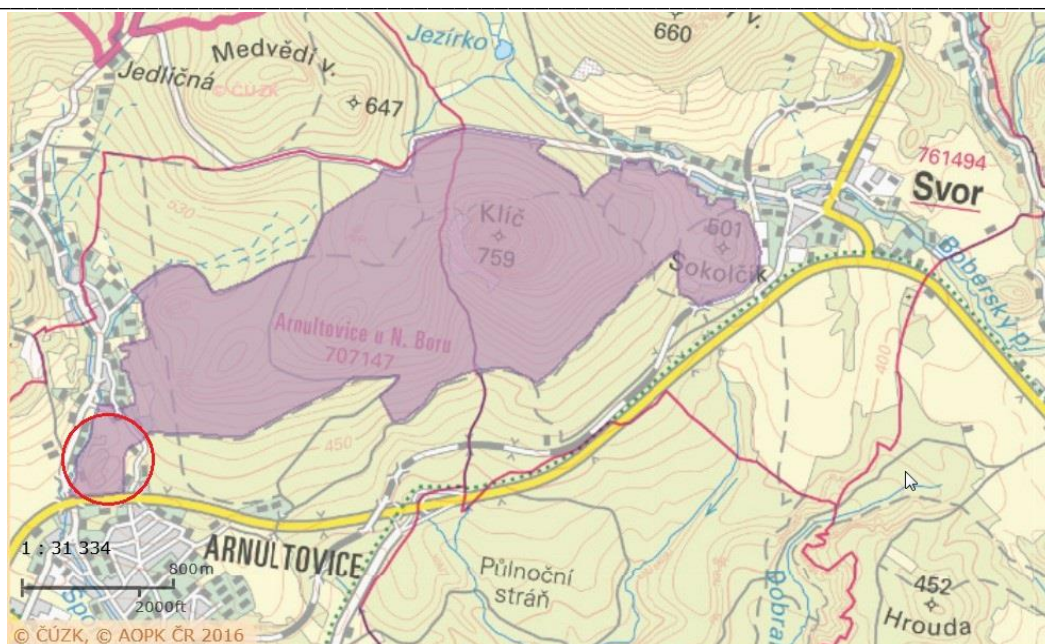
V oblasti jsou četná prameniště i rozsáhlé pramenné polohy, často dochází k jejich poškozování nešetrnou těžbou dřeva i přemnoženou zvěří. Celá oblast NPR Klíč je turisticky mimořádně využívaná, častá je půdní eroze mimo cesty i poškození cenné reliktní vegetace. ***Tyto fenomény jsou mimo zájmové území záměru.***

Management

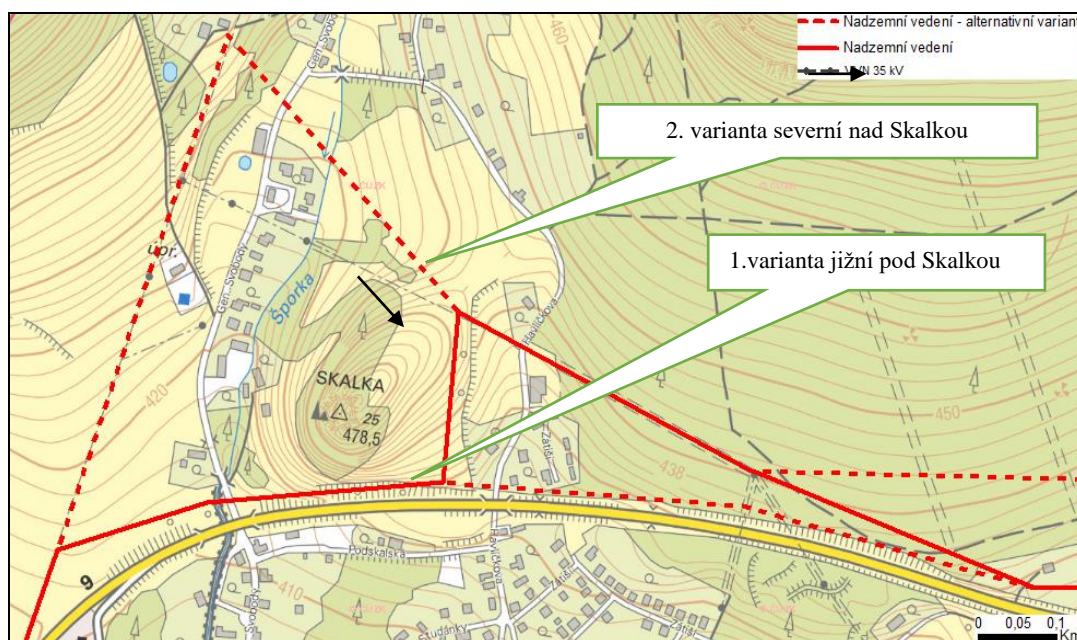
Na serveru AOPK jsou podrobněji rozepsány především zásady pro management lesních porostů, které se netýkají problematiky vlivů na EVL trasováním VVN a nejsou proto popisovány. Mimo les provádět zásahy podle zásad péče o nelesní biotopy (Háková, Klaudisová, Sádlo, 2004). ***Jde především o management mezofilních luk jako jednoho z předmětů ochrany EVL nad silnicí I/13.***

Vymezení EVL 0510508 Klíč dle mapového serveru AOPK www.ochranaprirody.cz a kontext polohy záměru vyplývá z následujících obrázků:

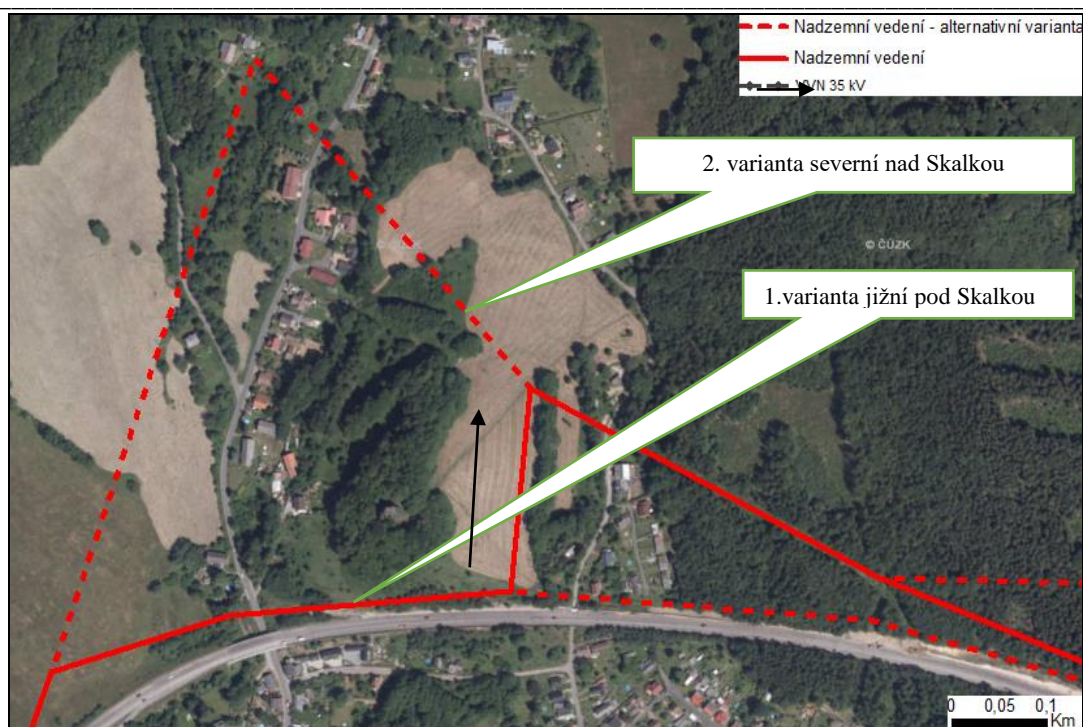

Vymezení celé EVL, zpracovatelem hodnocení elipsou vyznačen prostor přechodu EVL (podklad mapový server AOPK ČR)

Výřez topografické mapy se znázorněním variantních tras vedení (ex. Konečná a kol., , 01/2017)

*Výřez ortofotomapy se znázorněním variantních tras vedení
(ex. Konečná a kol., 01/2017, podklad www.mapy.cz)*

EVL CZ0420520 Lužickohorské bučiny

EVL se rozkládá na ploše 626.5169 ha a zajišťuje ochranu celkem čtyř přírodních stanovišť. Druhy rostlin a živočichů nejsou předměty ochrany EVL.

Poloha

Rozsáhlý lesní komplex východně od silnice I/13 (Nový Bor-Varnsdorf), při hranici se SRN.

Ekotop

Geologie: Dominují terciérní vulkanity (trachyt, fonolit), v severní části podél lužického zlomu rovněž granit a granodiorit, v nižších polohách převažují křídové pískovce březenského souvrství a kvartérní deluviální sedimenty.

Geomorfologie: Komplex tvoří tři významné elevace Lužických hor, plynule na sebe navazující v severojižním směru v oblasti přechodu okrsků Jedlovský hřbet a Hvozdký hřbet.

Reliéf: Významné krajinné dominanty v oblasti hlavního hřebene Lužických hor (Pěnkavčí vrch 792 m n. m., Kozí hřbet-Weberberg 711 m n. m., Bouřný 702 m n. m.).

Pedologie: Hlavním půdním typem v oblasti jsou kambizemě dystrikové.

Krajinná charakteristika: Nejrozsáhlejší komplex bučin (převážně acidofilních) na území Lužických hor.

Koridor posuzovaného záměru přechází ve dvou variantách SZ okrajovou část EVL

Biota

Základní charakteristika:

Nejrozsáhlejší komplex bučin v Lužických horách, převážně na fonolitu, příp. na kontaktu fonolitoidu a granitoidu. V oblasti Kozího hřbetu jde převážně o mladší porosty, starší a fyziognomicky kvalitní bučiny jsou situovány do hřebenových a vrcholových poloh, v podrostu zde převládá třtina chloupkatá (*Calamagrostis villosa*) a metlička krivolaká (*Avenella flexuosa*). Fytocenologicky převažují asociace *Calamagrostio villosae-Fagetum* a *Festuco-Fagetum*, přecházejí

do květnatých bučin asociace *Dentario-Fagetum* (druhově chudší typy). **Oba typy bučin jsou lokalizovány i jižně od skupiny samot např. severním okraji lesa jižně od Dolního Podluží**

Na Pěnkavčím vrchu jsou bučiny vrcholové partie fyziognomicky velmi vyhraněné (*Calamagrostis villosae-Fagetum*), místy pralesovité, představující vynikající ukázkou náhorní bučiny v nadmořské výšce, která je v Lužických horách ojedinělá. Tento porost je značně rozvolněný s nižší pokryvností stromového patra. V západním úbočí živnější polohy podmíněné výstupy bazaltoidů s pramennými vývěry – druově bohaté acerózní bučiny s přechody do suťových a prameništích lesů, dosud relativně početný jilm, fytoecnologicky jsou porosty blízké asociacím *Luzulo-Fagetum*, *Dentario-Fagetum*, *Mercuriali-Fraxinetum*, *Carici remotae-Fraxinetum*. **Mimo koridor trasy.**

Bouřný: Kvalitnější bučiny převažují především na západních a jižních svazích, nejrozsáhlejší stará bučina se nachází JZ od vrcholu, jsou značně prosvětleny, podrost je převážně s dominantní třtinou chloupkatou (*Calamagrostis villosa*). **Mimo koridor trasy.**

V SZ části komplexu (údolí Lesenského potoka)⁵ se vyskytují poměrně kvalitní olšiny (většinou asociacně nevyhraněné), zahrnuty jsou rovněž malé vodní plochy s cennými makrofyty - rdest alpský (*Potamogeton alpinus*). **Část údolí Miliřky východně od Uhlířské cesty jsou podél přírodě blízkého toku vyvinuty olšiny biotopu L2.2B (zřejmě i s enklávami L2.2A v mozaice, nutno ověřit v jarním aspektu), niva je částí trasy vedení šikmo křížena oběma variantami téměř ve shodné stopě.**

Kvalita

Význam lokality je dán především plošnou rozlohou lesních porostů s příznivou druhovou skladbou, místy (zvláště na extrémnějších skeletovitých stanovištích) pralesovitěho typu (jde o genovou základnu dřevin - buku lesního a javoru klenu). Rozsáhlý lesní komplex představuje rovněž útočiště řady vzácných živočišných druhů: sýc rousný (*Aegolius funereus*), kulíšek nejmenší (*Glaucidium passerinum*) a další.

Ohrožení

Problematická může být obnova některých částí, kde kvůli zvýšenému stavu zvěře je prakticky likvidováno hojné přirozené zmlazení listnáčů, často se vyskytují zvláštní, tzv. cokusové (bonsajové) formy buku. Zvláště ve starších rozvolněných porostech je nezbytný specifický a šetrný způsob lesního hospodaření (omezené výběrové těžby, individuální oplocenky výsadeb). Rozsáhlé plochy všech tří vrchů leží v I. zóně CHKO, lesní hospodářské plány těchto lokalit jsou přizpůsobeny zájmům ochrany přírody. **I v dotčené části EVL trasami vedení lze potvrdit rozvolněné (a různověké) porosty s výběrným způsobem hospodaření, nad západním stavením u okraje lesa je ale velká holina s pasečnou vegetací, obsahující ale i druhy bučin.**

Management

V lesích dbát v rámci péče těchto obecných zásad:

- nešířit geograficky nepůvodní dřeviny
- při výchově a obnově přednostně odstraňovat invazní geograficky nepůvodní dřevin
- do lesních porostů vnášet chybějící dřeviny přirozené druhové skladby
- klást důraz na přirozenou obnovu porostů a s tím spojené jemnější způsoby hospodaření a dostatečnou ochranu proti zvěři (např. snižování stavu vysoké zvěře)
- preferovat členitější prostorovou výstavbu porostů, tu lze docílit pestřejší druhovou skladbou, delší obnovní dobou a vhodnými výchovnými zásahy
- při obnovách porostů s vyšším než minimálním zastoupením (podle vyhlášky č.83/1996 Sb.) původních MZD v žádném případě tento podíl nesnižovat. Naopak se doporučuje, aby byl postupně zvyšován až na úroveň přirozeného zastoupení těchto dřevin. Reálně se zdá být cca 50 % navýšení v jednom obnovním cyklu (např. ze současného 20 % zastoupení zvýšit na 30 %).
- neopomíjet úpravu druhové skladby porostů vzniklých živelně v důsledku pěstebního zanedbání (např. čisté jasaniny, čisté habřiny)

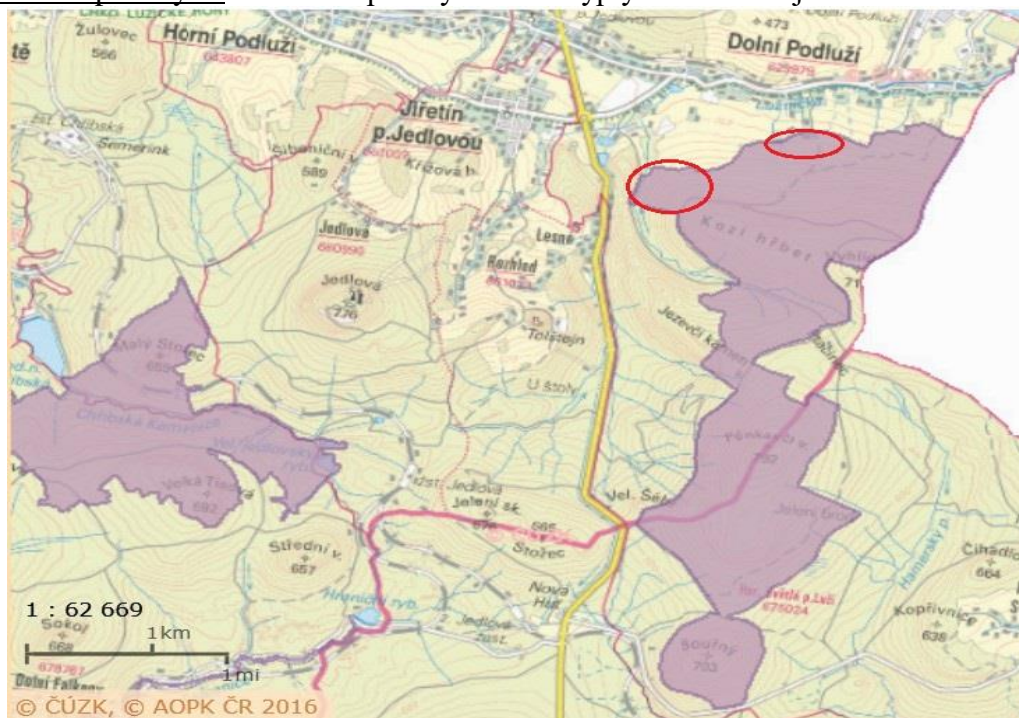
⁵ Míneho zřejmě údolí Miliřky, Lesenský potok i s údolní nivou protéká podél silnice I/9 zcela mimo vymezení EVL). V nivě Miliřky lze doložit kvalitnější olšiny, vodní plochy u výrobního areálu severně jsou již mimo vymezení EVL, stejně jako nádrže na Lesenském potoce.

- při hospodaření v lesích neopomíjet význam mrtvého dřeva v lesním ekosystému. Jeho účast v porostech lze zajistit mimo jiné ponecháním jednotlivých stromů přirozené dřevinné skladby (zejména doupných) na dožití a posléze do úplného rozpadu dřevní hmoty na místě.

Ochranné pásmo VVN, které ze zákona musí být odlesněno, nemůže naplňovat uvedené zásady, poněvadž nelze uplatnit jedince lesních dřevin se vzrůstem nad 3 m.

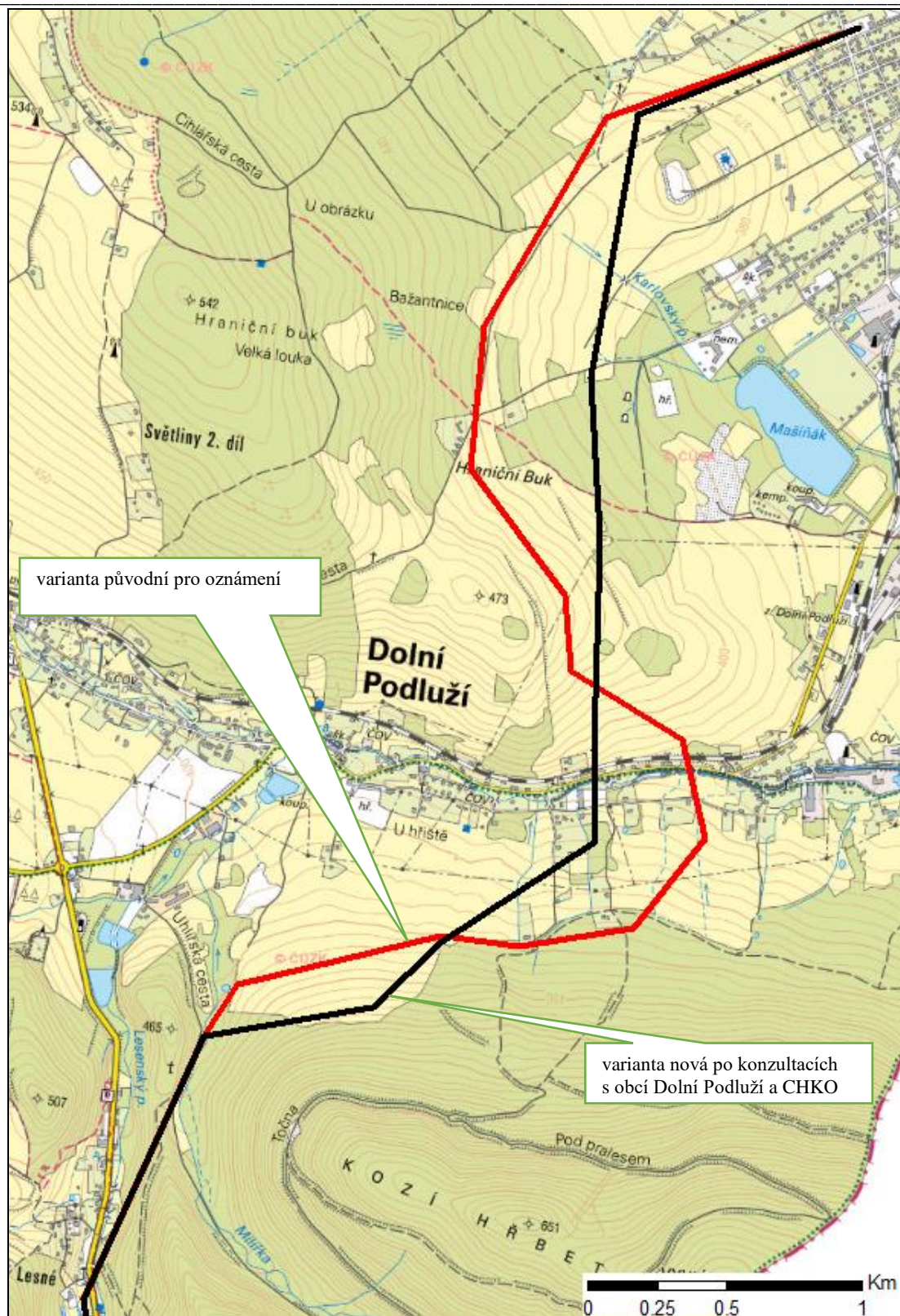
Vymezení EVL 0420520 Lužickohorské bučiny dle mapového serveru AOPK www.ochranaprirody.cz a kontext polohy záměru vyplývá z následujících obrázků:

*Vymezení celé EVL, zpracovatelem hodnocení elipsami rámcově vyznačen prostor přechodu EVL.
(levá prostor dotčený oběma posuzovanými variantami, pravá prostor dotčený jen variantou původní)*

Vlevo EVL CZ0420507 Údolí Chříbské Kamenice.

(podklad mapový server AOPK ČR, zakresl. zpracovatel naturového hodnocení)

Výřez topografické mapy se znázorněním variantních tras vedení (ex. Konečná a kol., 01/2017)

3.2. Předměty ochrany dotčených EVL v zájmovém území záměru

3.2.1. EVL CZ0513506 Horní Ploučnice

Jako předměty ochrany EVL Horní Ploučnice bylo stanoveno devět typů přírodních stanovišť a sedm druhů živočichů, žádný evropsky významný druh rostliny.

Přírodní stanoviště jako předměty ochrany EVL

V dalším textu je využita tabulka z www.ochranaprirody.cz jen pro řádky s předměty ochrany EVL na úrovni přírodních stanovišť (*prioritní stanoviště), do kterých jsou vepsány poznámky, týkající se jejich výskytu v zájmovém území záměru.

Předměty ochrany EVL na úrovni přírodních stanovišť, zastižených průzkumem v koridoru vedení rámci vymezení EVL, jsou **podbarveny tmavě**, přírodní stanoviště zaznamenaná v kontaktu s vymezením EVL v nivě jsou **podbarvena světle**.

Kód	Stanoviště/Biotop	Rozloha (ha)	Podíl (%)	R/Z/G	Poznámky k výskytu
2330	Otevřené trávníky kontinentálních dun s paličkovcem (<i>Corynephorus</i>) a psinečkem (<i>Agrostis</i>)	1.4252	0.16	B/B/C	Bez výskytu v části EVL, křížené záměrem
	T5.1 Jednoletá vegetace písčin	0.0124	0.00	B/B/-	
	T5.2 Otevřené trávníky písčin s paličkovcem šedavým (<i>Corynephorus canescens</i>)	0.4237	0.04	B/C/B	
	T5.3 Kostřavové trávníky písčin	0.9891	0.11	B/B/C	
Kód	Stanoviště/Biotop	Rozloha (ha)	Podíl (%)	R/Z/G	Poznámky k výskytu
3140	Tvrdé oligo-mezotrofní vody s benthickou vegetací parožnatek	8.3542	0.95	B/B/-	Bez výskytu v části EVL, křížené záměrem
	V5 Vegetace parožnatek	8.3542	0.95	B/B/-	
3150	Přirozené eutrofní vodní nádrže s vegetací typu <i>Magnopotamion</i> nebo <i>Hydrocharition</i>	21.6673	2.48	B/B/B	Bez výskytu v části EVL, křížené záměrem
	V1C Makrofytní vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod s bublinatkou jižní nebo obecnou (<i>Utricularia australis</i> a <i>U. vulgaris</i>)	0.6686	0.07	A/A/B	
	V1F Makrofytní vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod - ostatní porosty	20.9987	2.40	B/B/B	
3260	Nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů <i>Ranunculion fluitantis</i> a <i>Callitricho-Batrachion</i>	24.6462	2.82	B/B/B	Ano
	V4A Makrofytní vegetace vodních toků - porosty aktuálně přítomných vodních makrofyt	24.6462	2.82	B/B/B	Pod stávajícím koridorem více VVN, křížujícím tok Ploučnice zaznamenaný makrofytní porosty v toku i přes upravený charakter toku, řídký výskyt

6410	Bezkolencové louky na vápnitých, rašelinných nebo hlinito-jílovitých půdách (<i>Molinion caeruleae</i>)	9.3297	1.06	B/B/B	Bez výskytu v části EVL, křížené záměrem
	T1.9 Střídavě vlhké bezkolencové louky	9.3297	1.06	B/B/B	
6430	Vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpínského stupně	58.6111	6.70	B/B/A	Bez výskytu v části EVL, křížené záměrem, prvky v pravobřežní nivě
	M7 Bylinné lemy nížinných řek	0.5497	0.06	B/B/A	
	T1.6 Vlhká tužebniková lada	58.0614	6.64	B/B/A	Malé enklávy jen s několika druhy (spíše prvky biotopu) byly zaznamenány již mimo vymezení EVL v křížené části pravobřežní nivy s degradovanými porosty
7140	Přechodová rašeliniště a třasoviště	4.0182	0.45	A/A/B	Bez výskytu v části EVL, křížené záměrem
	M1.6 Mezotrofní vegetace bahnitých substrátů	3.6806	0.42	A/A/B	
	R2.2 Nevápnitá mechová slatiniště	0.3376	0.03	C/C/-	
91D0*	Rašelinný les	42.2914	4.84	B/B/B	Bez výskytu v části EVL, křížené záměrem
	L10.1 Rašelinné březiny	0.2715	0.03	C/C/-	
	L10.2 Rašelinné brusnicové bory	24.9712	2.85	B/B/B	
	L9.2A Rašelinné smrčiny	17.0487	1.95	B/C/B	
Kód	Stanoviště/Biotop	Rozloha (ha)	Podíl (%)	R/Z/G	Poznámky k výskytu
91E0*	Smišené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (<i>Alno-Padion</i>, <i>Alnion incanae</i>, <i>Salicion albae</i>)	39.178	4.48	C/C/C	Bez výskytu v části EVL, křížené záměrem
	L2.2A Údolní jasanovo-olšové luhy, typické porosty	39.1780	4.48	C/C/C	

Výskyt přírodního stanoviště 3260 Nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů *Ranunculion fluitantis* a *Callitriche-Batrachion* v biotopu V4A - Makrofytní vegetace vodních toků - porosty aktuálně přítomných vodních makrofyt v toku regulované Ploučnice aktuálně potvrzuje rovněž i Šikulová (2016) v rámci naturového hodnocení pro účely oznámení záměru „Silnice I/9 Dubice – Dolní Libchava – II/262“ (Anděl P. a kol., 2016, viz IS EIA na www.cenia.cz, kód záměru LBK628). Biologický průzkum pro oznámení téhož záměru (Višňák, Vonička, 2016) v rámci biotopové analýzy přímo biotop T1.6 (a tudíž přírodní stanoviště 6430) v pravobřežní části nivy Ploučnice neuvádějí, některé z diagnostických či dominantních druhů jsou v rámci botanického průzkumu těchto autorů dokládány. Uvedený záměr na silniční propojení průmyslové zóny Dubice se silnicí II/262 totiž využívá nezastavěného koridoru několika vedení VVN prakticky až po ulici Boženy Němcové přes tok a nivu Ploučnice prakticky v identickém území (blíže viz Kumulativní vlivy, kap. 4.5), jak ze zveřejnění Oznámení záměru a jeho příloh pod kódem LBK628 na www.cenia.cz vyplývá.

Druhy rostlin a živočichů jako předměty ochrany EVL

Předmětem ochrany EVL není žádný evropsky významný rostlinný druh. Předmětem ochrany EVL je dále sedm evropsky významných druhů živočichů (**tmavě podbarvené** druhy v zájmovém území doloženy průzkumem, **světle podbarvené** druhy potvrzený výskyt z jiných zdrojů:

Druh jako předmět ochrany	Poznámky k výskytu a možnosti ovlivnění záměrem
1016 vrkoč bažinný (<i>Vertigo moulinsiana</i>)	Ne. Oblast výskytu Hradčanských rybníků mimo kontakt se zájmovým územím záměru. <i>Druh není předmětem hodnocení, nebude ovlivněn.</i>
1037 klínatka rohatá (<i>Ophiogomphus cecillia</i>)	Ne. Úsek Ploučnice křížený zájmovým územím záměru neposkytuje s ohledem na stav toku a průtočného profilu podmínky k reprodukci. Náhodné zálety imag z úseků toku a nivy, které jsou příhodné pro reprodukci, nelze vyloučit. <i>Druh není předmětem hodnocení, nebude ovlivněn.</i>
1059 modrásek očkovaný (<i>Maculinea /Phengaris/ teleius</i>)	Ne. Zájmové území i přes velmi sporadický výskyt živné rostliny totenu krvavce neposkytuje biotopové podmínky k trvalému výskytu. Těžiště výskytu druhu u Mimoně a Pertoltic a v meandrech nad Českou Lípou. <i>Druh není předmětem hodnocení, nebude ovlivněn.</i>
1061 modrásek bahenní (<i>Maculinea /Phengaris/ nausithous</i>)	Ne. Zájmové území i přes velmi sporadický výskyt živné rostliny totenu krvavce neposkytuje biotopové podmínky k trvalému výskytu, těžiště výskytu druhu u Mimoně a Pertoltic. <i>Druh není předmětem hodnocení, nebude ovlivněn.</i>
1078 přástevník kostivalový (<i>Callimorpha quadripunctaria</i>)*	Ne. Zájmové území neposkytuje biotopové podmínky k výskytu, druh preferuje zcela jiné biotopy, než vlhké louky. <i>Druh není předmětem hodnocení, nebude ovlivněn.</i>
1106 losos obecný (<i>Salmo salar</i>)	Druh v povodí horní Ploučnice vysazován (Ještědský potok). v počtu cca 40-80.tis. ročně. Významná migrační cesta. <i>Druh je předmětem hodnocení.</i>
1355 vydra říční (<i>Lutra lutra</i>)	Ano. Zaznamenány pobytové stopy – trus na kamenech. <i>Druh je předmětem hodnocení.</i>

Možné ovlivnění posuzovaným záměrem bylo identifikováno v případě stanoviště 3260 v korytě Ploučnice a dvou živočišných druhů (lososa obecného a vydry říční) které mohou využívat dotčený úsek EVL při migraci. Pobytové známky vydry byly v rámci průzkumu doloženy, losos je vysazován do pramenného úseku povodí (Ještědský potok) v rámci repatriačního programu.

Bližší údaje ohledně výskytu předmětů ochrany EVL, které jsou předmětem naturového hodnocení

Přírodní stanoviště 3260 Nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů *Ranunculion fluitantis* a *Callitricho-Batrachion*

Dle www.biomonitoring.cz jde o druhově chudá společenstva vodních makrofyt, která osidlují koryta tekoucích vod (potoky, nížinné řeky, vzácněji horní úseky toků) případně periodicky průtočné toky. Jedno až dvojrstevné porosty jsou tvořeny především ponořenými nebo částečně na hladině plovoucími druhy kořenujícími ve dně. Síla vodního proudu může během roku výrazně ovlivnit horizontální rozložení porostů. Řada druhů je morfologicky proměnlivých v závislosti na výšce vodního sloupce a intenzitě proudění. Nejčastěji jde o lukušníky, rdesty, mechorosty a řasy. Jednotka je rozšířená od nížinného do montánního stupně. Stanoviště je představované pouze biotopem V4A Makrofytní vegetace vodních toků - porosty aktuálně přítomných vodních makrofyt. Toto přírodní

stanoviště se dle serveru AOPK ČR v EVL Horní Ploučnice vyskytuje na ploše 24.6462 ha (představuje 2,82% výměry EVL⁶) v poměru reprezentativnosti a zachovalosti C/C.

Dle Katalogu biotopů ČR (Chytrý, Kučera, Kočí, Grulich a Lustyk, 2010, eds.) je biotop ohrožen především vodohospodářskými úpravami, které narušují přirozenou dynamiku vodních toků. Jde hlavně o stavbu jezů a přehrad a prohlubování a narovnávání říčních koryt. Po mechanickém narušení nebo odstranění porostů dokáže většina typů této vegetace regenerovat, pokud nejde o zánik stanoviště. Negativní vliv na toky s porosty makrofytů může mít i intenzivní lodní doprava včetně masového provozování vodních sportů a výraznější eutrofizace vlivem nedostatečně čistěných komunálních vod (zejména v oblastech povodí mimo velké nížinné toky). Management je v ideálním případě bezzásahový, k rozšíření vegetace mohou napomáhat citlivé revitalizace říčních systémů.

*Šikulová (2016) uvádí, že podle aktualizovaného mapování biotopů je v rámci EVL těžištěm výskytu stanoviště 3260 tok Ploučnice. V horním úseku kolem Mimoně až po Noviny pod Ralskem bylo vymapováno s pokryvností až 100 %, níže po toku v úseku mezi Brenským Mlýnem a Českou Lípou s pokryvností většinou kolem 20 – 40 %. Stanoviště bylo hojně vymapováno také v dolním úseku Panenského potoka. V úseku Ploučnice dle autorky na okraji České Lípy, který bude přímo dotčen výstavbou záměru (propojení silnice I/9 Dubice – Dolní Libchava – II/262, záměr prochází EVL ve shodném koridoru s posuzovaným záměrem VVN), nebylo stanoviště 3260 vymapováno ani v rámci původního mapování biotopů ani v rámci mapování aktualizovaného. Botanickým průzkumem nicméně byly v korytě toku zaznamenány porosty vodních makrofyt, hojně se zde vyskytoval lakušník vodní (*Batrachium aquatile*)⁷, místy rdest *Potamogeton crispus* a *Potamogeton pectinatus* (Višňák, 2015). Rovněž provedený průzkum autora naturového hodnocení potvrdil, že se stanoviště v úseku toku, kříženém koridorem VVN, nespojitě s nižší pokryvností vyskytuje.*

1106 losos obecný (*Salmo salar*)

Dle serveru www.biomonitoring.cz je losos bentopelagický, anadromní druh přizpůsobený žít ve sladké i slané vodě. První dva roky života tráví mladí lososi (tzv. strdlice, smolti) v tocích a poté táhnou do moře, kde také většinou po dvou letech dospívají. K rozmnožování táhnou dospělé ryby z moře zpět do řeky, kde se narodily. To vede k vytváření lokálních populací, geneticky odlišných od jiných. Při tření jsou jikry kladeny mezi štěrky do rýhovitých jam, které ryby po naklazení jiker opět pohyby těla zakrývají štěrky. V tocích vyhledávají potravu podobnou jako ostatní lososovité ryby, během dlouhých tahů na trdliště však nepřijímají téměř žádnou a ztrácejí tak na hmotnosti. Do řek se navrací maximálně pětkrát.

Nejvýznamnějším limitujícím faktorem pro výskyt lososů jsou především migrační bariéry a znečištění vod (zejména během tahu). K dalším nebezpečím patří nelegální lov, vnitrodruhové křížení populací, parazité a nemoci. Ohrožení je dáno i rybožravými predátory, i včetně možného vlivu vydrý říční na migrující smolty po proudu do Labe.

Dle historických dat osidloval losos do poloviny 20. stol. na našem území Labe a prakticky každý jeho přítok, kde nebyly překážky pro migraci a nebyl příliš znečištěný. V roce 1998 byl zahájen repatriační program (Projekt Losos 2000 s cílem dosáhnout přirozeného tahu lososa v českých

⁶ Jde o kvalifikované odhady na základě mapování biotopů s tím, že reálná výměra aktuálně vegetačně aktivních porostů v konkrétním vegetačním období je závislá především na aktuální hydrologické situaci na toku. Je však nutno k mapovaným místům výskytu přihlížet jako k reálnému územnímu limitu při řešení jednotlivých činností.

⁷ Jde ale o druh, vázaný na stojaté vody, zřejmě došlo k chybě při přebírání dat pro naturové hodnocení autorky pro oznámení záměru Silnice I/9 Dubice – Dolní Libchava – II/262. V rámci biologického průzkumu pro toto oznámení jeho spoluautor výslovně uvádí druh lakušník vzplývavý (*Batrachium fluitans*) v řečišti Ploučnice jako hojně zastoupený, přičemž jde o druh diagnostický a dominantní pro tento biotop a přírodní stanoviště.

řekách, Český rybářský svaz, AOPK ČR)⁸ a plůdek lososa je vysazován do povodí Kamenice, Ploučnice a Ohře. Na podzim 2002 byl zaznamenán návrat prvních dospělých ryb. Od té doby se lososi do našich toků vracejí pravidelně, v desítkách až stovkách migrujících jedinců (Chvojková E. a Volf O., 2009, Zahrádka J. a kol., 2015 aj.).

Zahrádka a kol. (2015) mj. uvádí, že tok Ploučnice v rámci EVL Dolní Ploučnice je využíván mladými lososy (stádium smolta) při migraci do moře, na druhé straně konstatuje ale nemožnost zpětné migrace do pramenných oblastí Ploučnice z důvodu bariér v toku. Mrlíková (2008) potvrzuje vysazování lososa do horního povodí Ploučnice a uvádí, že Ploučnice je pro druh unikátní lokalita v rámci ČR, vhodná trdliště, tedy šterkové plochy s bohatě prokysličenou vodou, se mj. na dolní Ploučnici nacházejí u Benešova nad Ploučnicí. Rovněž podle Chvojkové a Volfa (2009) je tok Ploučnice je významnou migrační cestou lososa, některé jeho části – především kolem Benešova nad Ploučnicí – a přítoky jsou též trdlišti (místa rozmnožování) druhu.

Dle Šikulové (2016) se každoroční množství vysazovaných ryb v rámci repatriačního programu pohybuje v řádu statisíců jedinců, z toho v povodí Ploučnice je losos vysazován do Ještědského potoka. Na podzim 2002 byl zaznamenán návrat prvních dospělých ryb na naše území (do dolního toku Kamenice) a od té doby se lososi do našich toků znovu vrací. Jedná se však o jednotlivé kusy ryb a existence lososa v ČR je proto stále závislá na probíhajícím repatriačním programu. Podle Šikulové (2016) bylo do povodí Ploučnice v letech 2008 až 2014 ročně vysazováno desítky tisíc ex. plůdku (od 20.000 ks plůdku /2011/ přes 40.000 ks /roky 2012 – 2014/, 50.000 ks /2009 -2010/ po 58.600 ks /rok 2008/).

Z výše uvedeného vyplývá, že losos se i v úseku toku Ploučnice a EVL v místě křížení s koridorem logicky v době poproudových migrací vyskytuje a stav průtočného profilu není pro migrační výskyt limitující. Šikulová (20126) v tomto smyslu uvádí, že záměrem (propojení silnice I/9 Dubice – Dolní Libchava – II/262, záměr prochází EVL ve shodném koridoru s posuzovaným záměrem VVN) dotčený úsek Ploučnice slouží jako jediná migrační cesta mladých lososů, kteří jsou vysazováni na Ještědském potoce. Teoreticky může být rovněž migrační cestou dospělých lososů při jejich cestě na trdliště, ale návrat dospělých ryb do povodí Ploučnice zatím nebyl potvrzen.

1355 vydra říční (*Lutra lutra*)

V České republice existuje dle www.biomonitoring.cz několik oblastí, které jsou vydrou trvale obývány, na zbytku území se vyskytuje pouze přechodně nebo vůbec. Vydra trvale žije v jižních a jihozápadních Čechách, v přiléhající části Čech středních a na Českomoravské vysočině. Dalším důležitým územím jsou Beskydy, Labské pískovce a povodí Ploučnice. Populace obývající naše území obsazuje tři rozdílné typy biotopů - horské oligotrofní vodní toky, vrchovinné toky s kaskádami malých a středních rybníků a ploché rybníční oblasti. Vydra nemá pevnou dobu páření, s mláďaty se můžeme setkat během celého roku. Péče o mláďata trvá téměř jeden rok. V potravě vydry výrazně převažují ryby, doplňkově též obojživelníci, korýši, drobní savci, vodní hmyz a další. Migrace vyder probíhá především podél toků a její plynulost je pro zachování životaschopné populace v rámci ČR nezbytná (překonávání území jiným prostředím je ojedinělé). Vydra ke své migraci využívá břehové linie a neprochází vodou. Neumí překonávat uzavřená vodní díla, jako jsou komory a technické rybochody (v řešené EVL a v okolí se nenacházejí – pozn. MM), pod mostky nikdy neprochází vodou, ale vždy po náplavu, lávce nebo celou takovou překážku obchází a často se tak dostává i na vozovky. Většina aktivity vyder je soumravná až noční, zvláště v urbanizovanějších územích.

Dle záchranného programu na www.zachranneprogramy.cz je vydra je primárně soliterní živočich. V rámci území využívaného jedním samcem jsou často dvě nebo více samic, ale živočichové se

---

⁸ Součástí projektu je řešení umělého výtěru lososa a inkubace o odchov na líhních, vysazování plůdku do řek historicky využívaných jako trdliště (Kamenice, Chřibská Kamenice, Ploučnice, Ohře), sledování vývoje vysazovaných populací, včetně jejich zdravotního stavu, sledování kvality vody v zájmových tocích, plán vybudování moderních líhní na tocích, kam je losos vypouštěn a v neposlední řadě pokračování výstavby rybích přechodů na Labi a v jeho povodí.

vzájemně vyhýbají. Výjimečně, v období nízké dostupnosti potravy, akceptují „domácí“ vydry jiné jedince na jejich území. Jinak jsou jediným typem sociálních skupin rodinné skupiny tvořené matkou a mláďaty.

Vydra říční je ohrožována řadou faktorů, jejichž intenzita se v průběhu let výrazně měnila. Do první poloviny dvacátého století bylo hlavním ohrožujícím faktorem přímé pronásledování ze strany člověka. Od šedesátých let limitovalo stavy vyder především znečištění prostředí cizorodými látkami (zejména látky na bázi PCB) a přímé ničením prostředí (regulace toků). V souvislosti s obecným zlepšením kvality vod v devadesátých letech začala populace vydry postupně zvyšovat početnost a zvětšovat areál rozšíření. V posledních letech se však objevily další ohrožující faktory, především autoprovoz a nelegální lov, kterým se zejména vlastníci rybníků snaží řešit škody, které vydra působí na rybí obsádce.

V rámci péče o druh je nezbytné především zachovat přírodě blízký charakter toků, předcházet nebezpečí havarijních znečištění, zajistit průchodnost mostů pod komunikacemi prostřednictvím bermy podél každého z obou břehů kříženého toku. Pro vydru je od roku 2009 realizován záchranný program - program péče, v rámci kterého je populace vydry průběžně monitorována (Poledník a kol., 2008). Vydra říční je všeobecně považována za druh s vysokou bioindikační hodnotou. Je tomu tak především proto, že se jedná o šelmu s extrémně těsnou vazbou na vodní prostředí a zároveň o vrcholového predátora vodního potravinového řetězce, který citlivě reaguje na všechny negativní jevy, které se odehrávají ve vodním prostředí. Znečištění povrchových vod všech typů může mít na existenci vydry jak přímý tak nepřímý vliv. Na druhé straně jde o druh relativně adaptabilní na rušivé vlivy a na změny kolem toků (zástavba, urbanizace), pokud tyto změny výrazně nezmění charakter toků (hlavně zjednodušení až unifikace průtočného profilu) nebo výrazněji nezhorší stav (případně biodiverzitu) potočního (říčního) ekosystému.

Mrlíková (2008) pro druh uvádí pro celou EVL Dolní Ploučnice (začíná po proudu Ploučnice cca 600 m až do Děčína) cca 12 zvířat ve 3 mapovacích kvadrátech, z čehož lze usuzovat, že část této populace bude přecházet i do EVL Horní Ploučnice. Tok v EVL Horní Ploučnice může poskytovat podmínky pro teritoria cca 10 jedinců vydry, opět podle podmínek. Dotčený úsek toku v EVL Horní Ploučnice (a nivy i mimo EVL) s ohledem na průchod urbanizovaným územím a s minimálním množstvím dřevinné vegetace v nivě neposkytuje podmínky pro „klidové“ zóny a odpočinková místa podél toku (ta jsou vybírána dle podmínek 20 m od toku, většina aktivity stálých populací se odehrává ve vzdálenostech do 50 - 100 m od toku; blíže viz Mrlíková, 2008). Autorka dále uvádí, že v odpočinkových místech je vydra výrazněji citlivá na rušení (Mrlíková prezentuje minimální odstup odpočinkových zón 100 – 200 m od sídel).

Jak již bylo uvedeno, Ploučnice představuje pro populaci vydry říční poměrně významný migrační koridor a populace na toku je trvalá, s průběžným výskytem. Uvedený aspekt kromě Mrlíkové (2008) potvrzuje i Šikulová (2016): vydry obývající oblast kolem České Lípy jsou součástí severočeské populace. Tok Ploučnice a přilehlé území je pro danou populaci významným biotopem s dostatkem potravy, možnostmi úkrytu i dostatečnou rozlohou pro teritoriálního živočicha jako je vydra. Tok Ploučnice navíc zajišťuje migrační spojitost s populací v jižní části Saska. Autorka přímo doklad o výskytu vydry říční v nejzápadnější části EVL neuvádí. Dle autorky záměrem propojení silnice I/9 Dubice – Dolní Libchava – II/262 (prochází EVL ve shodném koridoru s posuzovaným záměrem VVN) se záměrem dotčené území nachází na západním okraji České Lípy, tok Ploučnice je zde regulován, zleva k němu přiléhá průmyslová zóna, na pravém břehu je částečně zachovalá niva. Území nepředstavuje vhodný biotop vydry říční, ale je důležité z pohledu migrace.

Tok Ploučnice v zájmovém území je technicky regulován, podél toku jsou oboustranně k dispozici možnosti migrace podél toku, i když nad levým břehem lokálně ztížené. Pobytové známky vydry byly v rámci průzkumu doloženy, v červnu 2016 nalezen starší trus na levém břehu Ploučnice pod cyklostezkou podél břehu na kameni.

Další poznámky k evropsky významným druhům na území EVL

Šikulová (2016) v rámci naturového hodnocení záměru Propojení silnice I/9 Dubice – Dolní Libchava – II/262 (viz IS EIA na www.cenia.cz kód záměru LBK628, přičemž záměr prochází EVL ve shodném koridoru s posuzovaným záměrem VVN 110 kV) hodnotila i výskyt evropsky významného druhu obojživelníka – žáby kuňky obecné (*Bombina bombina*). Tento druh je předmětem ochrany EVL Dolní Ploučnice (na rozdíl od řešené EVL CZ0513505 Horní Ploučnice), která plynule navazuje cca 600 m po proudu od místa křížení EVL Horní Ploučnice koridorem vícera vedení 110 kV. Autorka v této souvislosti uvádí, že výskyt kuňky ohnivě v území, které bude dotčeno záměrem propojení silnice I/9 Dubice se silnicí II/262, nebyl výskyt kuňky obecné biologickými průzkumy potvrzen, ale nelze ho zcela vyloučit - zejména v nivě Ploučnice se nacházejí potenciálně vhodné biotopy, případně mohou vhodné biotopy v průběhu stavby vzniknout (kaluže ve vyjetých kolejkách apod.).

3.2.2. EVL CZ 0513238 Cihelenské rybníky

Předmět ochrany EVL Cihelenské rybníky byl stanoven pouze na úrovni evropsky významného druhu živočichů, žáby kuňky ohnivě.

Přírodní stanoviště jako předměty ochrany EVL

Nejsou předmětem ochrany EVL.

Druhy rostlin a živočichů jako předměty ochrany EVL

Předmětem ochrany EVL není žádný evropsky významný rostlinný druh. Jediným předmětem ochrany EVL je pouze evropsky významný druh obojživelníka - žába kuňka ohnivá (*Bombina bombina*). Dle www.ochranaprirody.cz představuje tato EVL jednu z mála lokalit kuňky ohnivě v Libereckém kraji.

Blíží údaje ohledně výskytu předmětů ochrany EVL, které jsou předmětem naturového hodnocení

1188 kuňka ohnivá (*Bombina bombina*)

Dle www.biomonitoring.cz jsou typickými biotopy pro kuňku ohnivou druh mělké, vegetačně hustě zarostlé stojaté vody na dobře osluněných místech: pobřežní pásma rybníků, tůň. Obývá také periodické nádrže. Je více vodomilná než kuňka žlutobřichá a naprostou většinu roku tráví ve vodě, kde dochází k páření a kladení vajíček většinou v několika vlnách v závislosti na deštích (od dubna do srpna). Rozmnožování předchází hlasové projevy. Z vajíček se zhruba po jednom až dvou týdnech líhnou larvy živící se řasami a organickými zbytky. Přibližně po dvou měsících se proměňují v žáby, které se zdržují rovněž ve vodě a žijí podobným způsobem jako dospělí jedinci. Počátkem podzimu žáby vodu opouštějí a migrují k zimním úkrytům. Zimují v puklinách skal, opuštěných norách hlodavců, pod návějemí listí, v ruinách, ve sklepích atp.

Území České republiky leží na západním okraji areálu tohoto druhu. Kuňka obecná chybí v západních Čechách, v Libereckém kraji⁹, v centrálních partiích Českomoravské vysočiny, v karpatských pohořích a kromě okolí Ostravy na severní Moravě a ve Slezsku. Na ostatních místech republiky je rozšířena víceméně plošně ve výškovém rozpětí 150-730 m n.m.

Kuňky jsou výrazně ohroženy krajinnými změnami – scelováním zemědělské půdy, úpravami rybníků pro zemědělské a rekreační účely (tj. prohlubování nádrží a odstraňování pobřežní vegetace),

---

⁹ Tato informace z www.biomonitoring.cz je jedním z důvodů, proč prakticky všechny lokality druhu, které jsou v Libereckém kraji podrobněji známy, jsou aktuálně zahrnuty do národního seznamu EVL.

melioracemi mokřadů, přeměnou luk na pole, odvodňováním luk a lesů, regulacemi potoků a zatrubňováním drobných vodotečí, proměnou luk v pole, zasypáváním jezírek v lomech a pískovných komunálním odpadem, melioracemi, chemizací v zemědělství a podobnými negativními zásahy. V neposlední řadě přistupují faktory jako nešetrné rybářské obhospodařování rybníků (vysoké rybí osádky) a zarybňování jezírek v lomech a pískovných apod. Před predátory chrání kuňky poměrně účinně mělké zarostlé břehy. V rybnících bez takovýchto břehů kuňky zpravidla nežijí. Obecně lze shrnout, že kuňka obecná trpí zánikem biotopů a zásahem do biotopů ať již z hlediska chemického, či mechanického.

Nejdůležitější je ochrana a vhodná údržba biotopů. Pro kuňky je prospěšné zachovat místa s vysokou hladinou podzemní vody. Na těchto místech je vhodný extenzivní způsob hospodaření, což znamená mimo jiné zamezit hnojení a používání biocidů. Stejně důležité je zabránit znečištění a zazemnění drobných nádrží. Proti tomu často postačí odstranit organickou hmotu (např. spadané listy), již jsou malé vodní plochy zanášeny. Někdy je vhodné nádrž i mírně prohloubit. Při údržbě lokalit se často zapomíná na údržbu pobřežních houštin. Pro kuňky vyžadující osluněnou vodní plochu je tento zákrok důležitý. Druh je výrazně geneticky diferencován, umělý transfer jedinců by měl být proto z ochrany tohoto druhu vyloučen.

Šikulová (2016) pro druh konstatuje, že se na Liberecku vyskytuje pouze v bezprostředním okolí České Lípy na několika lokalitách zařazených do soustavy Natura 2000. Celková početnost druhu je relativně nízká a každá z obsazených lokalit je pro zachování druhu velmi cenná. V EVL Dolní Ploučnice (zde je druh rovněž předmětem ochrany) v současnosti přežívá relativně slabá populace. Kuňky se pravidelně vyskytují především v mokřadu, který má charakter rybníka, v centrální části nivy a ve velmi nízkém počtu také v mělkém mokřadu ve východní části EVL. Při vhodných klimatických podmínkách po období dlouhotrvajících dešťů byli jednotliví jedinci zjištěni i v prostoru mezi těmito lokalitami v zaniklých nádržích zarostlých dnes ruderalizovanou vegetací a kalužích na cestě ve východní části území.

V rámci provedených terénních šetření v červnu byly akusticky doloženy desítky jedinců v rybníce Souška (trasa rekonstruovaného stávajícího vedení 110 kV rybník přechází) a v Horním Cihelenském rybníku v PP/EVL Cihelenské rybníky (mimo dosah koridoru VVN, který kříží EVL). Vazba na vhodné období přípravných prací mimo reprodukční období, důraz na minimalizaci zásahů v příbřežním prostoru severního břehu, zejména při demontáži stávajícího stožáru. Vhodné je v tomto případě po odstranění konstrukce ponechat základ stávajícího stožáru na místě bez zásahu (prevence kontaminace litorálu a vody).

3.2.3. EVL CZ0510508 Klíč

EVL zajišťuje ochranu celkem pěti přírodních stanovišť. Druhy rostlin a živočichů nejsou předměty ochrany EVL.

Přírodní stanoviště jako předměty ochrany EVL

V dalším textu je využita tabulka z www.ochranaprirody.cz jen pro řádky s předměty ochrany EVL na úrovni přírodních stanovišť (*prioritní stanoviště), do kterých jsou vepsány poznámky, týkající se jejich výskytu v záměrovém území záměru.

Předměty ochrany EVL na úrovni přírodních stanovišť, zastižených průzkumem v koridoru obou variant vedení rámci vymezení EVL, jsou **podbarveny**.

Kód	Stanoviště/Biotop	Rozloha (ha)	Podíl (%)	R/Z/G	Poznámky k výskytu
4030	Evropská suchá vřesoviště	0.637	0.19	B/B/A	Bez výskytu v části EVL, křížené záměrem
	T8.3 Brusnicová vegetace skal a drolin	0.6370	0.19	B/B/A	
6510	Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (<i>Arrhenatherion</i> , <i>Brachypodio-Centaureion nemoralis</i>)	19.1283	5.92	C/B/C	Ano V zájmovém území záměru se týká jen lokality Skalka
	T1.1 Mezofilní ovsíkové louky	19.1283	5.92	C/B/C	Enkláva v JZ části lokality Skalka pro jižní variantu 1 ve svahu s JZ orientací a silnicí I/13. Druhá enkláva luk v SZ části lokality Skalka, prvky v mozaice na intenzivních loukách poblíž vedení 35 kV
8150	Středoevropské silikátové sutě	0.3622	0.11	B/A/B	Bez výskytu v části EVL, křížené záměrem
	S2B Pohyblivé sutě silikátových hornin.	0.3622	0.11	B/A/B	
8220	Chasmodytická vegetace silikátových skalnatých svahů	2.8335	0.87	B/A/A	Bez výskytu v části EVL, křížené záměrem
	S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin	2.8335	0.87	B/A/A	Výskyt kolem vrcholové skály v lokalitě Skalka
9110	Bučiny asociace <i>Luzulo-Fagetum</i>	141.9588	43.97	C/B/B	Bez výskytu v části EVL, křížené záměrem
	L5.4 Acidofilní bučiny	141.9588	43.97	C/B/B	

Druhy rostlin a živočichů jako předměty ochrany EVL

Nejsou předmětem ochrany EVL.

Možné ovlivnění posuzovaným záměrem bylo identifikováno pouze v případě stanoviště 6510 v JZ části lokality Skalka (Borská Skalka) pro koridor jižní varianty 1 a v koridoru severní trasy varianty 3 nespojitě. Velká louka, která spojitě lemuje lesní porost na Skalce od JV po sever až mírný severovýchod, vykazuje charakter intenzivní louky biotopu X5 s dosevy.

Lesní porost kolem vrcholu Skalky je tvořen mozaikou hercynských dubohabřin biotopu L3.1 a suťových lesů biotopu L4 ve vyšší kvalitě (vyšší podíl L4 na jižním svahu). Přestože nejde o předměty ochrany EVL, jde o kvalitní lesní porosty kolem výchozu podloží; z tohoto důvodu jsou obě varianty trasy voleny tak, aby ochranné pásmo nezasahovalo do tohoto lesního porostu.

Bližší údaje ohledně výskytu předmětů ochrany EVL, které jsou předmětem naturového hodnocení

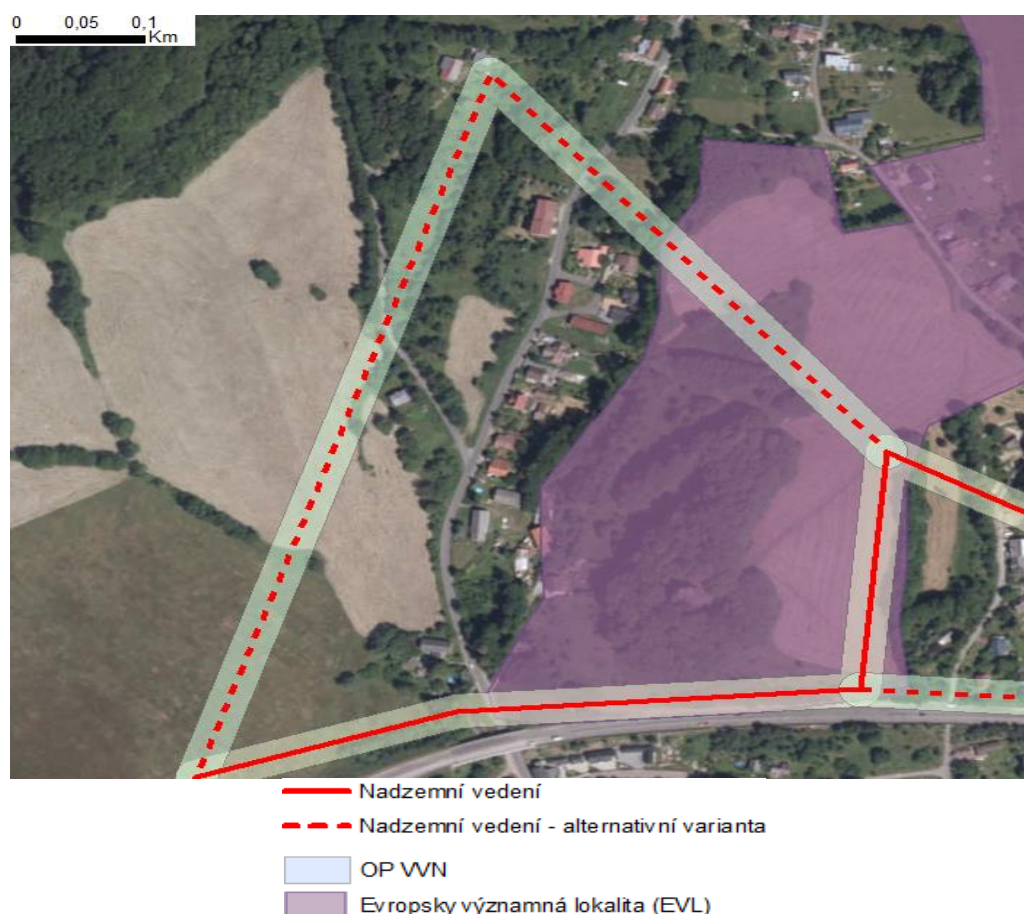
Návrh trasy propojovacího vedení VVN 110 kV je přes jižní část EVL Klíč v lokalitě Skalka (Borská Skalka) řešen variantně. Severní varianta obchází vrch Skalka severně a vychází od proluky mezi Arnultovicemi a Polevskem z nivy Šporky, jižní přechází nivu Šporky v Arnultovicích severně od silnice I/13, obchází vrch Skalka podél silnice I/13 a přechází

intenzivní louku východně od vrchu Skalka k severu k trase VN 35 kV. Západní hranice jižní části EVL Klíč je dána východním okrajem zástavby Polevska nad nivou Šporky.

Severní varianta odbočuje z koridoru vedení VN 35 kV západně od Polevska směrem VJV do proluky v zástavbě (severně od čp. 308, 789 a 791 N. Bor – Arnultovice a jižně od č.p. 290 Polevsko), touto prolukou přechází silnici a mezi silnicí a tokem Šporky přechází mozaiku dřevinných a bylinotravních biotopů nad pravým břehem. Jde o mozaiku biotopu K1 mokřadní vrbiny a pionýrských dřevin X12 s plochami degradovaného biotopu T1.1 - Mezofilní ovsíkové louky (biotop přírodního stanoviště 6510 - předmětu ochrany EVL, ale mimo vymezení EVL –pozn. MM), inklinujícího blíže k toku spíše k plochám s biotopem T1.6 Vlhké pcháčové louky s podílem biotopu X7A – Ruderální vegetace mimo sídla, ochránářsky významné porosty. Tuto mozaiku přechází v délce cca 70 m. Tok Šporky v profilu kamenného opevnění je návrhem trasy křížen přes úzký pás jasanovo-olšových luhů biotopu L2.2B, přičemž trasa (koridor) vstupuje na území EVL v prostoru křížení úseku toku v profilu s kamenným opevněním. Pokračuje přes enklávu polointenzivních luk biotopu X5 s dosevy, která obsahuje v druhové skladbě i prvky biotopu T1.1 opět v délce cca 70 m. Dále přechází prameniště s mozaikou neudržovaných biotopů mokřadních vrbí biotopu K1, vlhkých pcháčových luk biotopu T1.5 s podílem a ruderálních lad biotopu X7A a po překonání této enklávy opět vstupuje do intenzivní až polointenzivní svahové louky s dosevy, kterou přechází v délce cca 80 m. Křížení EVL je ukončeno napojením na stávající VN 35 kV při jeho průchodu spádníkovým pásem listnatých dřevin (biotop X13 – Nelesní stromové výsadby mimo sídla.

Jižní varianta podél silnice I/13 vstupuje na území EVL v prostoru silnice na Polevsko v neudržované silně ruderalizované bylinotravní ploše východně od silnice již mimo kontakt s terčnický upraveným tokem Šporky. Trasa v délce cca 80 m tuto plochu s mozaikou biotopů T1.5 – Vlhké pcháčové louky (neudržovaný porost) s výrazným podílem až biotopu X7A – Ruderální vegetace mimo sídla – ochránářsky významné porosty přechází, přičemž využívá proluku mezi náletovými porosty dřevin, které budou dotčeny ochranným pásmem (X12 – Nálety pionýrských dřevin, ochránářsky významné porosty s tendencí k olšinám biotopu L2.2B severně, X12 B - Nálety pionýrských dřevin, ostatní porosty jižně k silnici I/13). Po výstupu trasy z proluky je křížen JZ až jižní svah v nelesní části nad silnicí I/13, kde lze dokládat mozaiku biotopu T1.1 – Mezofilní ovsíkové louky (biotop přírodního stanoviště 6510 – předmět ochrany EVL), výše podél lesa biotop mezofilní bylinné lemy T4.2 s proměnným podílem ruderalizace s enklávami k biotopu X7A – Ruderální vegetace mimo sídla – ochránářsky významné porosty. K severovýchodu přistupuje podíl keřů jako prvků biotopu K3 - Vysoké mezofilní a xerofilní křoviny. Tento JZ svah s plochami biotopu T1.1 trasa kříží v délce cca 55 m a při vrcholu stoupání vstupuje nad silnicí I/13 do druhově bohatšího náletového dřevinného porostu (bříza, osika, javory, příměs hlohu, myrobalánu, jívy, růže šípkové aj.) biotopu X12A, který se z větší části nachází na plochách vymapovaného biotopu T1.1 na mapovém serveru AOPK. Enklávy ruderalizovaného biotopu T1.1 v mozaice s degradovanými mezofilními lemy biotopu T4.2 a keřovými porosty biotopu X3, včetně přerůstání ostružiníky, maliníky apod. se nacházejí těsně pod jižním okrajem lesa, který je mozaikou kvalitních biotopů L3.1 hercynských dubohabřin s prvky suťových lesů prioritního biotopu L4* (biotopy jsou součástí lesních přírodních stanovišť 9170 a 9180*, která nejsou předměty ochrany EVL Klíč). Osa trasy je situována co nejbliže k silnici I/13 a náletové porosty přechází v délce cca 100 m. Po vystoupení trasy z náletových porostů je tato vedena přes plochy vysychavých vysokostébelných ruderálních lad v délce cca 30 m biotopu X7A s podílem keřů do JV části nelesního JV svahu Skalky. V JV části svahu se před pásem

dřevin biotopu X13 (s přihlédnutím k ochraně tohoto spádníkového porostu dřevin z hlediska vnějšího okraje OP) lomí podél tohoto prvku do svahu k severu přes intenzivní až polointenzivní louky biotopu X5 v délce cca 200 m a na styku se stávajícím vedením VN 35 kV opouští vymezení EVL Klíč v její jižní části.

*Průmět obou variant přechodu přes dotčenou jižní část EVL se znázorněním OP VVN.
(mapový podklad ortofotomapa z mapového serveru AOPK ČR zakres ENVIKON, s.r.o., 01/2017)*

6510 Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*)

Toto přírodní stanoviště je jediným předmětem ochrany EVL Klíč, který je může být dotčen posuzovaným záměrem. Je zastoupeno biotopem T1.1 Mezofilní ovsíkové louky.

Dle www.biomonitoring.cz jde o extenzivně hnojené, jedno- až dvojsečné louky s převahou vysokostébelných travin jako je ovsík vyvýšený, psárka luční, trojštět žlutavý, tomka vonná nebo kostřava červená. Vyskytují se v aluviích řek, na svazích, náspech, v místech bývalých polí, na zatravněných úhorech a v ovocných sadech od nížin do hor, většinou v blízkosti sídel. Osidlují mírně kyselé až neutrální, středně hluboké až hluboké, mírně vlhké až mírně suché půdy s dobrou zásobou živin. Variabilita těchto porostů je poměrně široká. Velká proměnlivost druhového složení odráží poměrně široké ekologické spektrum a místní způsob hospodaření.

Katalog biotopů (Chytrý M., Kučera T., Kočí M., Grulich V a Lustyk P (2010, eds.) mj. konstatuje, že suché oligotrofní louky rostou na svažitých, mělkých a často kamenitých hlinitopísčitých až písčitohlinitých kambizemích. Podle Katalogu ohrožení představuje především přehnožování, ruderalizace, opouštění pozemků a jejich následné zarůstání. Pokud zůstanou tyto louky ležet ladem, zarůstají nejprve dominantními druhy přítomnými v porostech, následně pak expanzivními druhy,

zejména třtinou křovištní (*Calamagrostis epigejos*). Obnova takových porostů je velmi obtížná a může trvat i několik let. Základem obhospodařování je pravidelná seč minimálně jednou ročně.

Podle aktualizovaného mapování biotopů na www.ochranaprirody.cz je v rámci EVL těžištěm výskytu stanoviště 6510 mozaika luk západně od Svoru směrem ke Klíči, menší enklávy jsou vymapovány východně od obce Polevsko, lokálně i na západním až JZ úbočí Skalky V až SV od Arnultovic. Provedený průzkum autora naturového hodnocení potvrdil, že se stanoviště v koridorech obou variant nové trasy vyskytuje, nejsou dotčeny spojitě kvalitní plochy.

V rámci severní varianty jsou tyto porosty nespojitě dotčeny přechodem přes enklávu polointenzivních luk biotopu X5 s dosevy, která obsahuje v druhové skladbě i prvky biotopu T1.1 v délce cca 70 m nad údolím Šporky a dále východně od prameniště intenzivní až polointenzivní svahové louky s prvky tohoto biotopu SV od lesního porostu kolem vrcholu Skalky, tuto louku přechází v délce cca 80 m.

V rámci jižní varianty byla kompaktnější ruderalizovaná plocha v mozaice (neúdržba) dokladována na jižním až JZ svahu Skalky nad silnicí I/13, kdy jsou tyto plochy přecházeny v délce cca 55 m. Dále je intenzivní až polointenzivní louka s prvky tohoto biotopu přecházena po lomu jižní varianty k severu podél západního okraje pásu listnatých dřevin, louky jsou až k vedení 35 kV přecházeny v délce cca 200 m.

3.2.4. EVL CZ0420520 Lužickohorské bučiny

EVL zajišťuje ochranu celkem pěti přírodních stanovišť. Druhy rostlin a živočichů nejsou předměty ochrany EVL.

Přírodní stanoviště jako předměty ochrany EVL

V dalším textu je využita tabulka z www.ochranaprirody.cz jen pro řádky s předměty ochrany EVL na úrovni přírodních stanovišť (*prioritní stanoviště), do kterých jsou vepsány poznámky, týkající se jejich výskytu v záměrovém území záměru.

Předměty ochrany EVL na úrovni přírodních stanovišť, zastižených průzkumem v koridoru obou variant vedení rámci vymezení EVL, jsou **podbarveny**.

Kód	Stanoviště/Biotop	Rozloha (ha)	Podíl (%)	R/Z/G	Poznámky k výskytu
8220	Chasmo fytická vegetace silikátových skalnatých svahů	0.2688	0.04	C/A/C	Bez výskytu v části EVL, křížené záměrem
	S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drovin	0.2688	0.04	C/A/C	
9110	Bučiny asociace <i>Luzulo-Fagetum</i>	300.0421	47.89	B/B/B	Ano Dotčeno oběma variantami průchodu trasy VVN
	L5.4 Acidofilní bučiny	300.0421	47.89	B/B/B	Doloženy průzkumem v okrajové části EVL nad pravým svahem údolnice Milířky (až nad enklávou březin a pionýrské vegetace v prostoru bývalých terénních úprav (přikopy, valy). <u>Původní varianta kontaktně</u> jen dosahem OP (osa mimo), nová mírně po lomu trasy k VSV zasahuje. Dále doloženy v západní části průchodu <u>původní varianty</u> jižně od samot při S okraji lesního komplexu Kozího hřbetu. Enklávy i ve

					východní části průchodu, mozaika.
9130	Bučiny asociace <i>Asperulo-Fagetum</i>	188.2267	30.04	B/B/B	Ano Dotčeno jen původní variantou jižně od samot u lesa v Dolním Podluží
	L5.1 Květnaté bučiny	188.2267	30.04	B/B/B	Doloženy především ve východní části průchodu <u>původní varianty</u> jižně od samot při severním okraji lesního komplexu Kozího hřbetu. Enklávy i v západní části průchodu, mozaika
9180*	Lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i> na svazích, sutích a v roklích	3.6967	0.59	B/A/C	Bez výskytu v části EVL, křížené záměrem
	L4 Suťové lesy	3.6967	0.59	B/A/C	

Druhy rostlin a živočichů jako předměty ochrany EVL

Nejsou předmětem ochrany EVL.

Možné ovlivnění posuzovaným záměrem bylo identifikováno pouze v případě obou lesních přírodních stanovišť bučin, jak acidofilních (přírodní stanoviště 9110, biotop L5.4), tak květnatých (přírodní stanoviště 9130, biotop L5.1). Ostatní křížené lesní porosty mimo zóny výskytu obou typů bučin nejsou zařazeny předměty ochrany EVL na úrovni přírodních stanovišť /přírodních biotopů těchto stanovišť, případně jde o antropogenní biotopy na území EVL.

Bližší údaje ohledně výskytu předmětů ochrany EVL, které jsou předmětem naturového hodnocení

Návrh trasy propojovacího vedení VVN 110 kV je přes severozápadní až severní část EVL Lužickohorské bučiny v lokalitě Kozí hřbet řešen variantně a jde o část úseku propojovacího vedení VVN 110 kV mezi Lesnou a Dolním Podlužím. Jednovariantní část (mimo EVL) vchází do lesů jižně od Lesné, přechází nivu Lesenského potoka, hřbet mezi údolím Lesenského potoka a údolím Milířky a přechodem přes Uhlířskou cestu vstupuje od JZ do SZ hraniční části EVL. Zde přechází údolí Milířky od JZ a postupně dochází k diferenciaci územního vymezení obou variant v místě lomu ze SV směru do VSV poblíž JZ cípou pastvin u Dolního Podluží.

Původní varianta přechází šikmo nivu a přírodě blízký tok Milířky (přírodní stanoviště 91E0*, biotop L2.2B – olšina s příměsí dalších dřevin) a prakticky po hranicích EVL vstupuje do svahů nad pravým břehem údolnice s převážně náletovým porostem ve svahu na pozůstatcích terénních úprav biotopu X12A s převahou břízy a dalších pionýrských dřevin, vtroušen jeřáb, buk, jívka, osika, klen). Východní okraj OP zasahuje do enklávy acidofilních bučin biotopu L5.4 (přírodní stanoviště 9110 – předmět ochrany EVL) v délce cca 40 m. Trasa vystupuje z náletových porostů na pastviny cca 100 m severně od JZ cípu pastvin nad korunou nestabilního svahu bývalé těžebny, který je zarostlý rovněž náletovou vegetací pionýrských dřevin a zde se trasa láme k VSV k samotám jižně od obce. Podle Kryla (11/2016) většina dotčených porostních skupiny porostu 178B patří k souboru lesních typu (SLT) 5K – kyselé jedlové bučiny, s výjimkou malé enklávy porostní skupiny 178B3 (SLT 5B) a olšiny 178B7a (SLT 3U). Celkové dotčení lesa v tomto úseku na území EVL dosahuje

délky cca 200 m, z toho cca 40 m se týká přírodního stanoviště (dotčení okrajem OP) v délce cca 40 m.

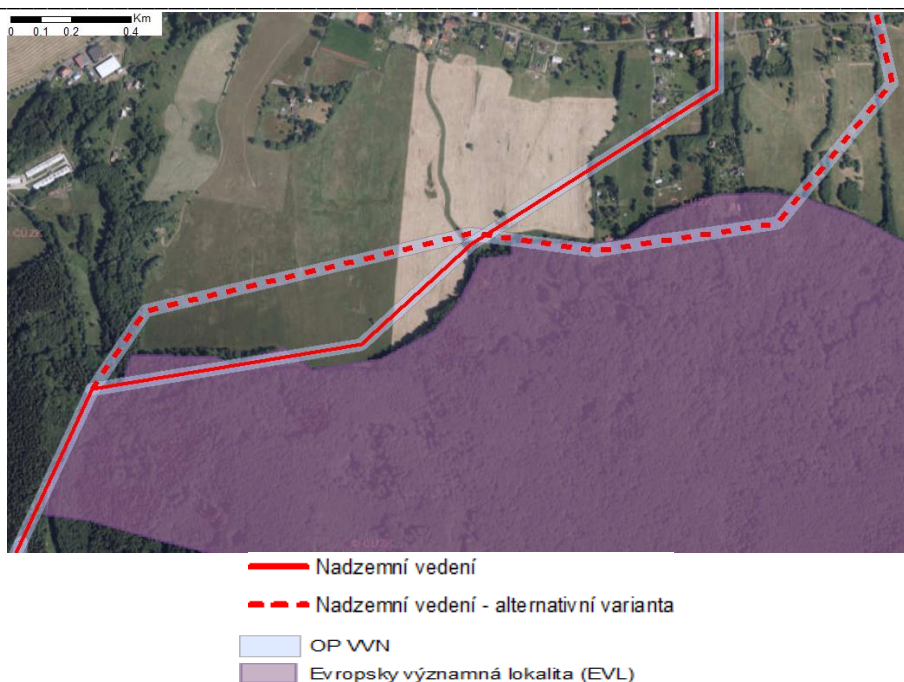
Varianta pak mimo vymezení EVL přechází JZ část pastvin k VSV a cca 170 m západně od samoty čp. 328 Dolní Podluží se láme k JV a vstupuje podruhé do lesa a tím i vymezení EVL. Od západu pak postupně podchází obě samoty (čp. 328 a čp. 377) jižně lesním porostem. Při vstupu zasahuje část acidofilních bučin biotopu L5.4 (opět přírodní stanoviště 9110 – předmět ochrany EVL) v délce cca 110 m s kvalitními buky při okraji lesa (buk, klen, příměs smrku, olše), jižně od stavení přechází starší zarostlou paseku (původně biotop L5.4, kontakt s olšinou biotopu L2.2B, aktuálně nelze stanovit, poněvadž kolem výsadby dřevin acidofilních bučin je přerostlé břízou, osikou, javory, jasanem). Délka přechodu paseky činí cca 85 m. Dle Kryla (11/2016) jde o přechod porostu 176A, porostních skupin 176A5, 176A10, 176A13/1. Jižně až JV od stavení přechází v délce cca 360 m rozvolněný druhově pestřejší porost v mozaice acidofilních bučin (přírodní stanoviště 9110 – předmět ochrany EVL) a květnatých bučin (biotop L5.1 přírodního stanoviště 9130 – předmět ochrany EVL) v lesním porostu 176 B, porostních skupinách 176B5, 176B10 a 176B14. Závěrečná část po lomu v porostu 176B k SV vstupuje do porostu 176C, porostní skupiny 176C9, s vyšším podílem olše, jasanu a klenu. Lesní úsek po lomu k SV činí cca 95 m. Jde o porosty s proměnným podílem buku od 35 do 68%, dubu 10 – 15%, klenu 15 – 20%, modřínu 5-10%, smrku (do 5%); lokálně olše 5 - 30% , jasanu 5 – 20% (vložené prvky úzkých olšin s jasanem podél občasných vodotečí a podíl v porostní skupině 176C9), příměs i dalších dřevin bříza, javor mléč. Jde o lesní porosty v rámci SLT 4B – bohatých bučin, 4D obohatených bučin, a 4S svěžích bučin.

Celková délka průchodu trasy původní varianty v lesních porostech uvnitř EVL kolem samot činí cca 640 – 650 m. V součtu s prvním úsekem přes lesní porosty v EVL je průchod této varianty zatížen cca 850 – 860 m. Z toho se předmětů ochrany EVL týká cca 680 až 690 m.

Nová varianta rovněž v úvodním úseku prakticky shodně s variantou původní přechází šikmo nivu a přírodě blízký tok Milířky (přírodní stanoviště 91E0*, biotop L2.2B – olšina s příměsí dalších dřevin) a prakticky po hranicích EVL vstupuje do svahů nad pravým břehem údolnice s převážně náletovým porostem ve svahu na pozůstatcích terénních úprav biotopu X12A s převahou břízy a dalších pionýrských dřevin, vtroušen jeřáb, buk, jívka, osika, klen). Východní okraj OP zasahuje do enklávy acidofilních bučin biotopu L5.4 (přírodní stanoviště 9110 – předmět ochrany EVL) v délce cca 40 m. Místo lomu k VSV je však vloženo do lesních porostů cca 100 m JZ od JZ cípu pastvin u Dolního Podluží. Celkové dotčení lesa v tomto úseku na území EVL dosahuje délky cca 200 m, z toho cca 40 m se týká přírodního stanoviště (dotčení okrajem OP) v délce cca 40 m.

Po tomto lomu k SV trasa přechází přes část acidofilních bučin (biotop L5.4, přírodní stanoviště 9110 – předmět ochrany EVL) se smrkem, dubem, olší v porostních skupinách 178B 3b, 178B9/2b, 178B9a s podílem buku od 5 do 100%, klenu do 20%, smrku 54 – 68% (skupina 178B9/2a), modřínu 5 – 20% aj. Při okraji lesa OP zasahuje pás olše v ekotonu pastviny s břízou a osikou. Délka průchodu SZ částí lesních porostů uvnitř EVL činí cca 250 m, z toho průchod acidofilními bučinami cca 170 m; varianta jako celek zasahuje lesní porosty v koridoru uvnitř EVL v délce cca 350 m. Z toho předmětů ochrany EVL (přírodní stanoviště 9110) se týká délka koridoru cca 210 m.

Schematicky je průchod obou variant vyznačen na obrázku na následující straně:

*Průmět obou variant přechodu přes dotčenou jižní část EVL se znázorněním OP VVN.
(mapový podklad ortofotomapa z mapového serveru AOPK ČR; zakres ENVIKON, s.r.o., 01/2017)*

9110 Bučiny asociace *Luzulo-Fagetum*

Toto přírodní stanoviště je jedním ze dvou předmětů ochrany EVL Lužickohorské bučiny, které mohou být dotčeny posuzovaným záměrem. Je zastoupeno biotopem L5.4 Acidofilní bučiny.

Dle www.biomonitoring.cz jde o floristicky chudé acidofilní bukové porosty, které se vyskytují v nižších polohách. V bukovém prostu je přimíšen dub, ojediněle jedle. Vyskytují se na minerálně chudých horninách – žuly, ruly, křemence, fylity, krystalické břidlice, kyselé vulkanity. Půdy jsou většinou mělké, skeletovité rankery. Ve vyšších polohách se vyskytují smíšené bukové a smrko-jedlobukové lesy na všech geologických podložích, ale půdách minerálně nenasycených, náchylných k podzolizaci. Keřové patro je málo vyvinuté, tvoří ho zejména zmlazující jedinci hlavních dřevin. V bylinném patře převažují acidofilní a oligotrofní druhy.

Katalog biotopů (Chytrý M., Kučera T., Kočí M., Grulich V a Lustyk P (2010, eds.) mj. konstatuje, že zaujímají mírné i strmé svahy s minerálně chudými půdami na kyselých silikátových horninách krystalinika, hlavně na žulách, rulách, svorech a fylitech, dále na proterozoických a paleozoických břidlicích, křemencích, bulžnících, slepencích, paleoryolitech, znělcích a pískovcích. Na minerálně bohatších horninách rostou acidofilní bučiny na exponovaných svazích a hřebetech ochuzených o živiny. Mineralizace opadu a koloběh živin jsou pomalé. Acidofilní jedliny rostou spíše na svažitéch půdách a na podzolech, kde je ochuzená humusová vrstva, která se následkem svahových pohybů hromadí na úpatí svahů. Acidofilní bučiny a jedliny se vyskytují v nadmořských výškách 450–1200 m n.m. a výjimečně sestupují na severních svazích a ve stinných údolích i do nižších poloh (např. v Labských pískovcích).

Ohrožení je dle Katalogu dáno především převodem na jehličnaté kultury. Přezvěření způsobuje velké škody zejména při přirozené obnově porostů a také ruderalizaci bylinného patra. Pro přirozenou obnovu je důležité udržovat nízké stavy zvěře a provádět důkladnou ochranu přirozeného zmlazení.

Dle průzkumu zpracovatele naturového hodnocení společný úsek nad pravobřežním svahem a nad pásem náletů s převahou břízy na zbytcích terénních úprav kontaktuje acidofilní bučinu vnější (pravou) stranou ochranného pásma; jde o chudou bučinu s minimálním bylinným podrostem (metlička křivolaká, pstroček dvoulistý, jestřábník lesní), místně i se staršími buky, na části porostů je spíše přírodní stanoviště/biotop potenciální s ohledem na přítomnost smrku nebo jeřábu ptačího. V rámci pokračování původní varianty k SZ k pastvinám již další segmenty s bučinami dotčeny nejsou.

Ve druhém úseku původní varianty trasy kolem samot při severním okraji lesa je patrná mozaikovitá struktura dotčených lesních porostů, rozružená věkově i druhově; při vstupu západně od samot je enkláva kvalitní chudší acidofilní bučiny, jižně od paseky lze dokladovat i starší stromy až výstavky, příměs dubu, ale i modřínů. Bylinné, patro chudší (metlička křivolaká, pstroček dvoulistý, borůvka, jestřábník lesní, věsenka nachová). Směrem k východu přibývá i bohatší bylinné patro a ve východní části jsou lokálně přítomny i prvky biotopu L5.1 květnatých bučin, i s vyšším podílem dubu, klenu. Lokálně jsou podél malých (často jen občasných) vodotečí vloženy úzké pásy potočních olšin. Plochy acidofilních bučin v úseku po lomu trasy opět k SV obsahují již vyšší podíl jasanu a javoru klenu a tendují spíše ke květnatým bučinám, i když lokálně je i vyšší příměs modřínu.

Varianta nová při odklonu k VSV přechází rovněž segment chudé acidofilní bučiny, kde je především v počátku odkloněného úseku v mozaice přimíšen smrk a směrem k okraji lesa přibývá břízy, osiky a lokálně i prvků s olší.

9130 Bučiny asociace *Asperulo-Fagetum*

Toto přírodní stanoviště je jedním ze dvou předmětů ochrany EVL Lužickohorské bučiny, které mohou být dotčeny posuzovaným záměrem. Je zastoupeno biotopem L5.1 Květnaté bučiny.

Dle www.biomonitoring.cz jde o mezotrofní a eutrofní porosty nesmíšených bučin a smíšených jedlobukových lesů zpravidla s vícevrstevným bylinným patrem, které vytvářejí typické lesní sciofyty s vysokými nároky na půdní živiny. Vyskytují se na různém geologickém podloží, na pravidelnějších svazích se sklonem do 20 stupňů, na středně hlubokých až hlubokých, trvale provlhlých půdách s dobrou humifikační schopností. Porosty jsou charakteristické vysokým zápojem.

Katalog biotopů (Chytrý M., Kučera T., Kočí M., Grulich V a Lustyk P (2010, eds.) mj. konstatuje, že květnaté bučiny se vyskytují na eutrofních půdách, obvykle kambizemích s rychlou mineralizací humusu, a to na různých druzích hornin. Na horninách minerálně chudých nebo na vápencích se vyskytují pouze na plošinách nebo mírných svazích, kde je vyvinuta hluboká půda, která omezuje vliv chemismu horniny na vegetaci. V nižších a středních nadmořských výškách osidlují chladnější rokly a severní svahy, v podhorských a horských oblastech přecházejí na plošiny a svahy všech orientací. Jen výjimečně rostou v nadmořské výšce nad 1000 m n.m. Květnaté jedliny jsou vázány spíše na těžší, střídavě vlhké půdy, ale mohou růst i na propustných skeletovitých půdách.

Ohrožení je dle Katalogu dáno především převáděním na jehličnaté monokultury a přezvěřením. Přezvěření způsobuje jednak škody na přirozeném zmlazení, jednak ruderalizaci a eutrofizaci prostředí, což přispívá k šíření některých nepůvodních druhů, hlavně *Impatiens parviflora*. Na lokalitách zatížených imisemi dochází k acidifikaci, ochuzování bylinného podrostu a přeměně na chudší typy acidofilních bučin. Jedliny jsou dnes vzhledem k plošnému odumírání jedle a převodu na smrkové monokultury zachovány jen v maloplošných fragmentech. Pro ochranu bučin je důležité udržování nízkých stavů zvěře a ochrana přirozeného zmlazení.

Dle průzkumu zpracovatele naturového hodnocení společný úsek nad pravobřežním svahem Milířky prvky a plochy květnatých bučin. V rámci pokračování původní varianty k SZ k pastvinám již další segmenty s bučinami jako takovými dotčeny nejsou.

Ve druhém úseku původní varianty trasy kolem samot při severním okraji lesa je patrná mozaikovitá struktura dotčených lesních porostů, rozružená věkově i druhově; při vstupu západně od samot je převaha chudších acidofilních bučin, prvků biotopu L5.1 ale přibývá ve východní části koridoru včetně bohatšího bylinného patra (těžiště výskytu v řešené části EVL se nachází jižněji ve svahu zcela mimo koridor trasy), lokálně i s vyšším podílem dubu, klenu. Plochy bučin v úseku od lomu trasy opět k SV až k okraji lesa obsahují již vyšší podíl jasanu a javoru klenu a tendují spíše ke květnatým bučinám (v bylinném patře kaprad' samec, ostrice lesní, netýkavka nedůtklivá, pšeničko rozkladité, věsenka nachová, krtičník hlíznatý aj.), i když lokálně je i vyšší příměs modřínu.

Pokračování nové varianty trasy k VSV přes lesní porosty do prostoru pastvin po jejím odklonu ze společného počátku plochy s výskytem květnatých bučin nezasahuje.

4. Vlivy posuzovaného záměru na předměty ochrany EVL v zájmovém území záměru

4.1. Metodika hodnocení

Je využito metodiky pro hodnocení vlivů na evropsky významné lokality a ptačí oblasti z roku 2011 (Chvojková a kol., 2011) s tím, že významnost vlivů je hodnocena podle následující stupnice¹⁰:

Hodnota	Termín	Popis
-2	Významný negativní vliv	Negativní vliv dle odst. 9 § 45i ZOPK Vylučuje realizaci záměru (resp. záměr je možné realizovat pouze v určených případech dle odst. 9 a 10 § 45i ZOPK) Významný rušivý až likvidační vliv na stanoviště či populaci druhu nebo její podstatnou část; významné narušení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, významný zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu. Vyplyvá ze zadání záměru, nelze jej eliminovat.
-1	Mírně negativní vliv	Omezený/mírný/nevýznamný negativní vliv Nevylučuje realizaci záměru. Mírný rušivý vliv na stanoviště či populaci druhu; mírné narušení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, okrajový zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu. Je možné jej minimalizovat navrženými zmírňujícími opatřeními.
0	Nulový vliv	Záměr nemá žádný vliv.
+1	Mírně pozitivní vliv	Mírný příznivý vliv na stanoviště či populaci druhu; mírné zlepšení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, mírně příznivý zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu.
+2	Významný pozitivní vliv	Významný příznivý vliv na stanoviště či populaci druhu; významné zlepšení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, významný příznivý zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu.

4.2. Identifikace možných vlivů

Z hlediska možných vlivů na předměty ochrany čtyř dotčených EVL je v souvislosti s posuzovaným záměrem nutno uvažovat s následujícími vlivy

4.2.1. Vlivy na předměty ochrany EVL Horní Ploučnice

Jak bylo již konstatováno v předchozích kapitolách, v prostoru koridoru vícera vedení VVN vyváděných z rozvodny Česká Lípa – Dubice severně přes údolí Ploučnice u ČOV je EVL vymezena prakticky jen na napřímený tok Ploučnice a do pravobřežní nivy zasahuje jen v kontaktním prostoru se západní částí koridoru VVN vyplněném mokřadními vrbinami K1 v mozaice s vrbovými křovinami hlinitých náplavů K2.1 (Višňák, Vonička, 2016). Rekonstrukce VVN se v rámci části 1 zájmového území záměru týká prostředního vedení v rámci řešení koridoru a do tohoto prostoru tak nezasahuje. Analytickou částí naturového

¹⁰ Cílem naturového hodnocení je především zjistit, zda má záměr významný vliv, jak stanovuje díkce § 45i odst. 1 a 2 ZOPK. Jde především o vyhodnocení významného *negativního* vlivu, což odpovídá hodnotě -2 na stupnici. Pro úplnost je hodnotící stupnice doplněna o hodnoty -1, 0, +1, +2, přičemž všechny odpovídají zjištění, že „záměr nemá významný negativní vliv“. Jemnější členění umožňuje odlišit záměr s mírně negativním vlivem od záměru úplně bez vlivů nebo dokonce s vlivy pozitivními. I významné pozitivní vlivy je totiž případně nutno vyhodnotit, poněvadž díkce zákona u významných vlivů paradoxně nestanovuje, zda jde o vlivy negativní nebo pozitivní.

hodnocení byly jako potenciálně ovlivněné předměty ochrany EVL identifikovány losos obecný, vydra říční a přírodní stanoviště 3260 Nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů *Ranunculon fluitantis* a *Callitricho-Batrachion*.

Úbytek stanovišť, zásahy do biotopů – s ohledem na okolnost, že v kříženém úseku nivy Ploučnice jde o rekonstrukci prostředního vedení VVN bez zásahu do profilu vodního toku Ploučnice a tudíž biotopu lososa obecného a vydry říční, nedochází k záboru biotopu obou těchto předmětů ochrany EVL. Rovněž tak nebude zasahováno do prostoru výskytu přírodního stanoviště 3260 Makrofytní vegetace vodních toků. Stožárové místo nad pravým břehem toku je od břehové hrany vzdáleno cca 20 m, takže při jeho rušení nebude nutno ani provozem techniky zasahovat k břehové hraně toku. Rekonstrukce vedení je navrhována z hlediska křížení toku při zavádění vodičů bez pojezdu přes tok a příbřežní části např. s využitím šetrného přechodu vodního toku pomocí zaváděcího lana, nebo případně pomocí „lezců“ bez pojezdů techniky. Úbytek přírodního stanoviště 3260 tak není očekáván. *Vlivy nulové.*

Poškození či usmrcení jedinců místních populací s ohledem na charakter záměru a lokalizaci všech zemních prací mimo tok a příbřežní pás nivy vzhledem k poloze průtočného profilu toku jako biotopu lososa nebo místa výskytu biotopu V4A přírodního stanoviště 3260 nepřichází v úvahu. Obecně při výstavbě jakéhokoli záměru bude negativně ovlivněno širší okolí lokality, a to zejména hlukem, pohybem osob a stavební mechanizace a dopravou materiálu. Ruch z dopravy a stavební činnosti může negativně ovlivnit zejména dobu (v rámci denního rytmu) migrace vydry říční územím, ve kterém koridor kříží migrační trasu v řešeném území. Zvýšený provoz na pozemních komunikacích v okolí stavby spojený s dopravou materiálu bude představovat vyšší riziko kolizí zvířat s automobily (Šikulová, 2016). Situace, kdy by mohl být ohrožen na životě nebo zdravotním stavu migrující jedinec vydry říční během výměny vedení a stožárových míst, je krajně nepravděpodobná: jednak vydra je relativně přizpůsobivý živočich aktuálním podmínkám a v době výstavby bude docházet k omezení migrace výhradně na noční dobu, jednak hlavní aktivita během dne je soumravná až noční a v této době s nejvyšší pravděpodobností krátkodobé stavební práce v nivě Ploučnice probíhat nebudou. *Vliv nulový na lososa obecného, mírně nepříznivý (-1) pro vydru říční s velmi nízkou mírou významnosti.*

Rušivé vlivy během fáze výstavby nebo provozu Rekonstrukce vedení nevyžaduje práce v průtočném profilu, kontext rušení lososa tak není nutno uvažovat. Stavební práce mohou i přes krátkodobost v území nivy Ploučnice představovat dočasný rušivý vliv na vydru říční. Šikulová (2016) mj. uvádí, že vydra je zvíře s převážně noční aktivitou, na klidných místech však může aktivovat i ve dne. Pro vydru jsou typické potulky většinou v rámci využívaného území. Mohou být delší než 10 km za noc. K intenzivnějšímu pohybu jedinců dochází v období páření a v době, kdy jsou subadultní jedinci nuceni vyhledat volné území. *Vliv nulový na lososa obecného, mírně nepříznivý (-1) pro vydru říční s nízkou mírou významnosti.*

Ovlivnění migrační prostupnosti toku poněvadž jde o rekonstrukci nadzemního vedení, které z povahy a charakteru záměru nepředstavuje migrační bariéru, tento aspekt ohrožení předmětů ochrany vydry říční a lososa obecného není nutno uvažovat. *Bez vlivu.*

Přenos cizorodých látek ovzduším - záměr negeneruje takové výstupy. *Bez vlivu.*

Ovlivnění kvality vody, kontext možné eutrofizace (znečištění) vlivem výstavby a provozu Provoz VVN neovlivňuje z povahy záměru kvalitu povrchových vod. Obecně mohou být povrchové vody ovlivněny jen přechodně a v krátkém období výstavby případným odčerpáváním zkalené vody z výkopů pro základy před jejich betonáží nebo splachováním půdní vrstvy po odstranění vegetačního krytu na ploše stavení a na dočasných příjezdových trasách k jednotlivým stožárům. Vzhledem k tomu, že stožáry nejsou umísťovány do těsného kontaktu s vodními toky, je pravděpodobnost znečištění zákalem povrchových vod omezena pouze na dobu výraznějších dešťových srážek. Pro

křížení EVL Horní Ploučnice je navrhováno opustit stávající stožárové místo nad pravým břehem toku a tím případnou kontaminaci vody při havarijních stavech i s ohledem na plochý terén minimalizovat. *Na předměty ochrany losos obecný, vydra říční a přírodní stanoviště 3260 prakticky bez vlivu, lokální dočasné ovlivnění kvality toku v období zvýšených srážkových úhrnů v rozsahu mírně nepříznivého vlivu s nízkou mírou významnosti nelze zcela vyloučit.*

Ovlivnění hydrických poměrů je dáno především možnými lokálními změnami hladiny podzemní vody v místech zakládání nového stožárového místa ve vzdálenější části nivy od toku a pracemi při odtěžování základů stávajícího stožárového místa, které bude opuštěno. Demolice stožáru je obvykle řešena příjezdem jeřábu ke stožárovému místu a doprovodného nákladního vozidla pro naložení a odvoz demoličního materiálu. V případě neúnosného terénu pro takovou mechanizaci (což odpovídá poměrům v pravobřežní části nivy Ploučnice) lze předpokládat v délce cca 200 m od ulice Boženy Němcové zabořování techniky do měkkého terénu, případně prevenci těchto situací řešením dočasné účelové (např. panelové) komunikace. Tato technická opatření pro zpřístupnění stožárového místa mohou vést k lokální hydrické změně v kříženém úseku nivy (i ploch aktuálně v degradovaném stavu), což není z hlediska potřeby spíše stav nivy zlepšovat managementovými opatřeními žádoucí. I když vlastní pravobřežní niva není součástí vymezení EVL Horní Ploučnice v koridoru rekonstruovaného vedení a nejsou tak přímo ovlivněny předměty ochrany EVL, je nutno i v této souvislosti mírně negativní lokální ovlivnění hydrických poměrů předpokládat a z důvodu předběžné opatrnosti tyto vlivy v kontextu hydrologické a hydrogeologické provázanosti toku a nivy minimalizovat. *Není předpokládáno přímé ovlivnění žádných předmětů ochrany EVL, ale z důvodů prevence i dílčích dočasných změn v prostoru pravobřežní nivy během fáze výstavby je doporučeno ponechat základy stávajícího stožáru v blízkosti pravého břehu toku na místě a řešit jen odstranění konstrukce stožáru. V souvislosti se zpřístupněním stožárového místa poblíž toku je navrhováno popsané riziko zmírnit realizací např. jen v období při zámruzu, nebo riziko prakticky eliminovat jednorázovým využitím vrtulníku z důvodu obtížné přístupnosti stožárového místa.*

Havarijní stavy při výstavbě jsou dalším, ale specifickým způsobem možného ovlivnění kvality vody v toku a nivě Ploučnice. Tento vliv nelze zcela vyloučit, poněvadž bude docházet k pracem v nivě, ale mimo průtočný profil toku (přechod toku bude při výměně a napínání vodičů řešen tzv. zaváděcím lanem). V rámci interních v dokumentů zhotovitele stavby pro fázi výstavby (POV stavby apod.) je navrhován i způsob prevence havarijních stavů a řešení situací při jejich vzniku.

4.2.2. Vlivy na předměty ochrany EVL Cihelenské rybníky

Jak bylo již konstatováno v předchozích kapitolách, koridor rekonstruovaného vedení přechází EVL v prostoru rybníka Souška jako nejvýše položeného rybníka v kaskádě Cihelenských rybníků. Východní okraj OP stávajících vedení přes rybník hraničí se západním okrajem lesa nad Horním Cihelenským rybníkem. Jediným předmětem ochrany EVL je kuňka ohnivá (*Bombina bombina*), vyskytující se v rybnících, litorálech a navazujících mokřadech, okraj lesa kontaktovaný okrajem OP vedení není biotopem druhu.

Úbytek stanovišť, zásahy do biotopů V kříženém úseku přes rybník Souška jde o rekonstrukci východního vedení VVN, přecházejícího prostor rybníka a litorálních porostů jako biotopu kuňky ohnivě. Jelikož jde o rekonstrukci nadzemního vedení, nedochází k záboru biotopu tohoto předmětu ochrany EVL. Stožárové místo se nachází cca 20 m od břehové linie rybníka, ale při okraji rákosiny, je přístupné od severu až SV z pole mimo mokřadní enklávy, takže ani snesení stožáru se nemusí dotýkat biotopu druhu. Rekonstrukce vedení je navrhována z hlediska křížení rybníka a rákosiny při zavádění vodičů bez pojezdů techniky kolem rybníka, např. s využitím šetrného přechodu rybníka pomocí zaváděcího lana, nebo případně pomocí loďky. Úbytek biotopu kuňky tak není očekáván. *Vlivy nulové.*

Poškození či usmrcení jedinců místních populací s ohledem na charakter záměru a lokalizaci všech zemních prací mimo rybník a příbřežní území prakticky nepřichází v úvahu. Poloha stožárového

místa se nachází při okraji rákosiny, takže může být s biotopem kuňky bodově v kontaktu, z tohoto důvodu je navrhováno řešit po dobu prací na snesení stožáru a zavádění vodičů kolem stožárového místa instalaci dočasných mobilních zábran. Při výstavbě záměru mohou dále v prostoru stavby vznikat místní dočasně naplněné vodou (např. vyjeté koleje v poli, dílčí prohlubně) které mohou být atraktivní pro kuňku obecnou s tím, že dočasně mohou kuňky z rybníka obsadit i tyto plochy. Fázi výstavby v okolí rybníka lze preventivně ošetřit výše prezentovanými opařeními, včetně mobilních zábran. Dále je navrhováno ponechat základy stožáru na místě. *Vliv mírně nepříznivý (-1) s nízkou mírou významnosti.*

Rušivé vlivy během fáze výstavby nebo provozu Rekonstrukce vedení nevyžaduje práce v rybníce a příbřežní zóně, dočasně mohou být jedinci kuňky rušeni při demolici stávajícího stožáru, případně při převozu zaváděcího lana přes rybník s využitím loďky. Tyto vlivy jsou dány především obdobím provádění prací; v době aktivity kuněk (zejména v reprodukčním období) i přes lokální měřítko dotčeného prostoru budou výraznější, než kdyby byly tyto činnosti řešeny mimo reprodukční období, případně při zámru. *Vliv mírně nepříznivý (-1) s nízkou mírou významnosti.*

Ovlivnění migrační prostupnosti území poněvadž jde o rekonstrukci nadzemního vedení, které z povahy a charakteru záměru nepředstavuje migrační bariéru, tento aspekt ohrožení předmětu ochrany není nutno uvažovat. *Bez vlivu.*

Přenos cizorodých látek ovzduším - záměr negeneruje takové výstupy. *Bez vlivu.*

Ovlivnění kvality vody, kontext možné eutrofizace (znečištění) vlivem výstavby a provozu Provoz VVN neovlivňuje z povahy záměru kvalitu povrchových vod. Obecně mohou být povrchové vody ovlivněny jen přechodně a v krátkém období výstavby případným odčerpáváním zkalené vody z výkopů pro základy před jejich betonáží nebo splachováním půdní vrstvy po odstranění vegetačního krytu na ploše stavenišť a na dočasných příjezdových trasách k jednotlivým stožárům. Vzhledem k tomu, že stožáry nejsou umísťovány do těsného kontaktu s vodními toky, je pravděpodobnost znečištění zákalem povrchových vod omezena pouze na dobu výraznějších dešťových srážek. Pro křížení EVL Cihelenské rybníky v prostoru rybníka Souška je navrhováno opustit stávající stožárové místo u okraje rákosiny u severního břehu a tím případnou kontaminaci vody při havarijních stavech i s ohledem na plochý terén minimalizovat, základy stožárového místa při severním břehu rybníka Souška je požadováno ponechat po demontáži, stožárové místo je přístupné přes pole a je účelné snesení stožáru řešit nejlépe při zámru. *Na předmět ochrany prakticky bez vlivu, lokální dočasné ovlivnění kvality vody v rybníce např. v období zvýšených srážkových úhrnů v rozsahu mírně nepříznivého vlivu s nízkou mírou významnosti nelze zcela vyloučit.*

Ovlivnění hydrických poměrů je dáno především možnými lokálními změnami hladiny podzemní vody v místech zakládání nového stožárového místa v nivách nebo okolí rybníků. V řešeném případě není navrhována obnova stávajícího stožárového místa při okraji rákosiny ani výstavba nového stožárového místa (podpěrného bodu) v příbřežní části. Poněvadž není navrhováno odtěžení základů stávajícího stožárového místa, které bude opuštěno, lze předběžně vyloučit lokální změnu hydrických poměrů kolem paty stožáru. V případě neúnosného terénu pro mechanizaci řešící snesení a odvoz stožáru (což odpovídá poměrům v blízkosti břehu při okraji rákosiny) lze předpokládat zabořování techniky do měkkého terénu (zejména v období vytrvalejších srážek). Tuto okolnost je rovněž navrhováno řešit nejlépe při zámru poněvadž místo ukotvení stávajícího stožáru je přístupné od pole. Tím lze i dílčí změnu hydrických poměrů prakticky eliminovat. *Není předpokládáno přímé ovlivnění bionomických podmínek předmětu ochrany EVL. V souvislosti se zpřístupněním stožárového místa od pole lze stožár položit do pole a klasicky po rozebrání na dílčí segmenty odvézt s tím, že je účelné případné riziko zmírnit realizací např. jen v období při zámru.*

Havarijní stavy při výstavbě jsou dalším, ale specifickým způsobem možného ovlivnění kvality vody v rybníce. Tento vliv nelze zcela vyloučit, poněvadž bude docházet k pracem v okolí rybníka mimo vodní plochu a litorál (přechod rybníka bude při výměně a napínání vodičů řešen tzv. zaváděcím

lanem, případně i za pomoci převezení loďkou). V rámci interních v dokumentů zhotovitele stavby pro fázi výstavby (POV stavby apod.) je navrhován i způsob prevence havarijních stavů a řešení situací při jejich vzniku.

4.2.3. Vlivy na předměty ochrany EVL Klíč

Analytickou částí naturového hodnocení byl jako jediný potenciálně ovlivněný předmět ochrany EVL identifikováno přírodní stanoviště 6510 Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*), dotčeny jsou porosty v lokalitě Skalka (Borská skalka). Stanoviště bylo doloženo v koridoru jižní varianty pod Skalkou na JZ svahu v nelesní části, směrem k východu na jižním svahu se ztrácí v ruderálních ladech, křovinách a náletových porostech. Dále byly porosty přírodního stanoviště 6510 v mozaice identifikovány v koridoru severní varianty nad Skalkou severozápadně od lesa kolem vrcholu Skalky a prvky tohoto stanoviště i v rámci intenzivněji kosené louky, lemující les ze severu a východu.

Úbytek stanovišť, zásahy do biotopů Zábory stanoviště/biotopu představují v nelesních krajinných segmentech základy stožárů, u kotevních stožárů do 10 m², u nosných stožárů cca 7,5 – 8 m².

V rámci jižní varianty lze uvažovat trvalý zábor max. jedním stožárovým místem, předběžně lze předpokládat založení stožárového místa až při západním okraji náletových porostů nad silnicí I/13 mimo plošný výskyt přírodního stanoviště. Stožárové místo po přechodu Šporky a silnice západně bude umístěno mimo výskyt přírodního stanoviště. Předběžně je však nutno počítat s dočasným záborem stanoviště v rámci přechodu jižní variantou v délce cca 55 m, při šířce manipulačního pásu při pojezdu techniky cca 4 m je nutno uvažovat s rozsahem záboru cca 220 m². Při přechodu intenzivněji kosené louky východně od lesa nelze vyloučit dílčí zásahy v rozsahu max. vyšších desítek m² podle místa nového stožáru v případě, že by byly přímo zastíženy plochy s prvky biotopu v rámci louky. S uplatněním koeficientu 1,4 lze tedy předpokládat zásah do biotopu na ploše cca 450 m², tedy 0,045 ha, což představuje 0,24% výměry stanoviště v rámci EVL, tedy pod hranicí významného vlivu. Dočasné zábory je nutno operativně rekultivovat s podporou biotopu T1.1. Prokácení ochranného pásma v prostoru náletových dřevin může naopak uvolnit plochy, na kterých bylo vymapováno toto přírodní stanoviště, poněvadž potenciál obnovy je v tomto prostoru k dispozici (i když lze předpokládat spíše rozvoj přírodního biotopu mezofilních lemů T4.2).

Pro severní variantu je nutno v rámci luk uvažovat s cca 2 – 3 stožárovými místy, která by mohla zasáhnout intenzivní až polointenzivní louky s prvky přírodního stanoviště 6510 v enklávě SZ od lesního porostu Skalka (jedno místo) a pás stejné louky severně až SV od lesa Skalka (1 – 2 místa, včetně kotevního stožáru napojení na stávající VN 35 kV). Trvalý zábor louky s prvky biotopu by tak dosahoval cca 30 m², dočasné zábory s ohledem na délku úseků křížujících louku by se mohly pohybovat ve vyšších desítkách až prvních stovkách m². Celkově lze předpokládat míru dotčení přírodního stanoviště v řádu cca 200 – 300 m², což představuje cca 0,10 – 0,15% výměry stanoviště v EVL.

Z hlediska zásahu do přírodního stanoviště 6510 lze konstatovat mírně nepříznivý vliv (-1) na toto přírodní stanoviště s tím, že lze uplatnit v rámci rekultivací manipulačních pásů podporu tomuto stanovišti. Mírnou nepříznivost vlivu lze odůvodnit i tím, že žádná z řešených variant záměru nezasahuje kvalitnější plochy v těžišti výskytu přírodního stanoviště v EVL.

Ruderalizace, ovlivnění trofických poměrů, kontext možné eutrofizace (znečištění) vlivem výstavby a provozu v dotčeném území lze dokladovat pro přírodní stanoviště sníženou kvalitu s ohledem na neúdržbu ploch s výskytem stanoviště JZ až částečně jižní svah Skalky) nebo s ohledem na přílišnou intenzitu využití louky lemující zalesněný vrchol od východu po sever až severozápad. Terénní práce, spojené se zakládáním stožárového místa a s pojezdy techniky v ose vedení, mohou přispět k další ruderalizaci dotčeného území, zejména při nezvládnutí rekultivace stavebními pracemi dotčeného území. *Možný mírně nepříznivý vliv (-1) s nízkou mírou významnosti.*

Přenos cizorodých látek ovzduším - záměr negeneruje takové výstupy. Realizace stavební fáze, spojená s pojezdy techniky, je dočasná, s nízkou mírou intenzity přepravních prostředků, která se nemůže projevit změnou trofických podmínek stanoviště na území EVL, zejména v prostoru nad silnicí I/13. *Bez vlivu.*

Ovlivnění kvality vody, kontext možné eutrofizace (znečištění) vlivem výstavby a provozu Přírodní stanoviště v EVL Klíč je v dotčeném území lokalizováno ve svahu mimo pramenné vývěry a podmačení, kontext ovlivnění kvality vod ve fázi výstavby je tak vzhledem k poloze stanoviště indiferentní. *Bez vlivu.*

Ovlivnění hydrických poměrů je dáno především možnými lokálními změnami hladiny podzemní vody v místech zakládání nového stožárového místa, zejména v nivách, okolí mokřadů apod. V řešeném případě není navrhováno nové stožárové místo v lokalitách s výše uvedenou charakteristikou, dotčené nelesní segmenty s výskytem ploch přírodního stanoviště 6510 lze charakterizovat jako vysychavější variantu biotopu T1.1. Zhloubení patky stožáru může vést k lokálnímu osychání v řádu max. prvních jednotek m, což se vzhledem k charakteru biotopu prakticky neprojeví. Navíc není navrhováno stožárové místo do prostoru s plošným výskytem přírodního stanoviště, stožárová místa v intenzivněji kosené louce budou plochy s prvky biotopu zasahovat jen okrajově, přičemž podíl biotopu v mozaice bude nutno stanovit podrobným fytoocenologickým průzkumem. *Ve vztahu k charakteru území s výskytem přírodního stanoviště 6510 nelze předpokládat negativní ovlivnění hydrických poměrů.*

4.2.1. Vlivy na předměty ochrany EVL Lužickohorské bučiny

Analytickou částí naturového hodnocení byly jako potenciálně ovlivněné předměty ochrany EVL identifikována jen dvě přírodní stanoviště bučin, a to přírodní stanoviště 9110 Bučiny as. *Luzulo-Fagetum* a přírodní stanoviště 9130 – bučiny asociace *Asperulo – Fagetum*. Stanoviště 9110 v biotopu L5.4 Acidofilní bučiny bylo doloženo ve společném koridoru obou variant jako kontaktní s vnějším okrajem OP VVN podél severozápadní hranice EVL. Pro původní variantu je doložen druhý vstup do ploch lesů s výskytem stanoviště 9110 v koridoru, kterým je z jihu obcházena zástavba samot u severního okraje lesního komplexu Kozího hřbetu, přičemž převažuje podíl právě acidofilních bučin v tomto koridoru nad bučinami květnatými. V tomto koridoru se tak menšinově nachází i přírodní stanoviště 9130 v biotopu L5.1 květnatých bučin.

Pro novou variantu je doložen výskyt acidofilních bučin v úseku po lomu trasy k VSV až SV před vstupem na pastviny JZ od Dolního Podluží, jiný vstup do lesních porostů (včetně květnatých bučin)

Úbytek stanovišť, zásahy do biotopů – společný úsek podél JZ hranice EVL zasahuje ochranným pásmem do enklávy ochuzených acidofilních bučin přírodního stanoviště 9110 v délce cca 40 m. Při odhadu 12 m širokého pásu od krajního vodiče jde o případný rozsah odlesnění cca 480 m², tedy cca 0,048 ha.

Při druhém vstupu v koridoru průchodu lesem jižně od samot přechází trasa původní varianty v délce cca 640 – 650 m porostem s dominancí obou druhů bučin (z toho cca 30% podíl přírodního stanoviště 9130 s vyšším podílem ve východní části průchodu kolem samot). Hrubý odhad záboru acidofilních bučin tedy činí cca 455 m, při šířce ochranného pásma 31 m jde o odlesnění v ploše 14.105 m², tedy 1,41 ha. Celkový rozsah předpokládaného odlesnění, tedy přímého zásahu do přírodního stanoviště činí cca 1,458 ha, což představuje 0,485% výměry přírodního stanoviště v rámci EVL. *Tato hodnota pro původní variantu je pod hranicí významného vlivu, ale generuje dvojí fragmentaci lesních porostů uvnitř EVL.*

Při akceptaci podílu květnatých bučin přírodního stanoviště 9130 lze odhadovat délku úseku cca 195 m, což představuje rozsah odlesnění přírodního stanoviště při šířce OP VVN 31 m cca 6.045 m², tedy 0,6045 ha. To znamená zásah do přírodního stanoviště 9130 v podílu 0,32% výměry stanoviště v rámci EVL. *Tato hodnota pro původní variantu je opět pod hranicí významného vlivu, ale generuje dvojí fragmentaci lesních porostů uvnitř EVL s jediným zábořem květnatých bučin v rámci zájmového území záměru.*

Nová varianta po oddělení VSV až SV směrem k pastvinám zasahuje v samostatném trasování do chudších acidofilních bučin v délce cca 170 m. To při průměrné šířce OP 31 m představuje zásah do biotopu L5.4 přírodního stanoviště 9110 na ploše cca 5.270 m, tedy 0,527 ha. Tato výměra znamená zásah do biotopu acidofilních bučin na 0,18% výměry uvnitř EVL, při započtení 0,048 ha společné varianty jde o celkový zásah v rozsahu 5.750 m², tedy 0,575 ha. Plocha odlesnění tedy generuje zásah do 0,19% výměry přírodního stanoviště 9110 území EVL. *Tato hodnota pro novou variantu je pod hranicí významného vlivu na přírodní stanoviště 9110, přičemž negeneruje dvojí fragmentaci lesních porostů uvnitř EVL.*

Poněvadž nová varianta již jinde nevstupuje do lesních porostů uvnitř EVL, *není vůbec dotčeno přírodní stanoviště 9130, vliv nulový. Varianta nová tedy z hlediska zábořů lesních přírodních stanovišť jako předmětů ochrany EVL Lužickohorské bučiny představuje variantu s menším negativním vlivem oproti variantě původní a z tohoto důvodu je stanovena za variantu preferovanou.*

Vlivy na stabilitu lesních porostů

Celá délka nové trasy byla v rámci lesnické studie (Kryl M., 2016) vyhodnocena i z hlediska ovlivnění stability lesních porostů podle porostních skupin větrem, sněhem a námrazou, podmáčení nebo vlivem podkorního hmyzu. Nejvyšší míra rizika byla stanovena pro smrkové porosty, které se v trasách přechodu EVL ve výraznějších plochách prakticky nevyskytují. Slabé riziko ohrožení stability podmáčením bylo konstatováno pro přechod olšin v nivě Milířky pro porostní skupiny 178B7b a 178C7 (nejde o předměty ochrany EVL) ve společné trase obou variant, dále pro porostní skupinu 176C9 JV od samoty čp. 377, ve které jsou doloženy plochy květnatých bučin biotopu L5.1 s vyšším podílem jasanu, klenu na podmáčenějších plochách, u výstupu z lesa pak i potočních olšin. Tento úsek se týká jen původní trasy kolem samoty. Ostatní křížené porostní skupiny původní trasou dle lesnické studie nebudou prakticky z hlediska ovlivnění stability lesních porostů ovlivněny. *Vlivy nulové až mírně nepříznivé, původní trasa představuje variantu s vyšším vlivem.*

Ruderalizace, ovlivnění trofických poměrů, kontext možné eutrofizace (znečištění) vlivem výstavby a provozu v dotčeném území lze dokladovat v nivě Milířky (olšiny, nejsou předmětem ochrany EVL) lokální ruderalizaci, vlastní lesní porosty, které jsou předmětem ochrany EVL, v podrostu ruderalizaci v záměrem dotčeném území nevyskytují s výjimkou paseky jižně od samoty u okraje lesa, která je dotčena původní variantou. Terénní práce, spojené se zakládáním stožárového místa a s pojezdy techniky v ose vedení, mohou přispět k ruderalizaci dotčeného území (přenos diaspor ruderalních druhů na kolech techniky do prostorů, které budou odstraněním lesního porostu prosvětleny. Ruderalizace pak hrozí zejména při nezvládnutí rekultivace stavebními pracemi dotčeného území. *Možný mírně nepříznivý vliv (-1) s nízkou mírou významnosti.*

Přenos cizorodých látek ovzduším - záměr negeneruje takové výstupy. Realizace stavební fáze, spojená s pojezdy techniky, je dočasná, s nízkou mírou intenzity přepravních prostředků, která se nemůže projevit změnou trofických podmínek stanoviště na území EVL

Ovlivnění kvality vody, kontext možné eutrofizace (znečištění) vlivem výstavby a provozu Přírodní stanoviště bučin v EVL Lužickohorské bučiny v prostoru společném pro obě varianty a v prostoru odklonu nové varianty přes část acidofilních bučin nejsou v přímém kontaktu s vodními toky a mokřady na lesních pozemcích, riziko ovlivnění kvality vody přichází v této části záměru prakticky pro nivu Milířky s olšinou (není předmětem ochrany EVL). Kontext ovlivnění kvality vod ve fázi výstavby je tak vzhledem k poloze stanoviště indiferentní. *Bez vlivu.*

Varianta původní přechází v acidofilních i květnatých bučinách přes úzké pásy kolem pramenných úseků občasných vodotečí s vyšším podílem olše; v těchto prostorech nelze ovlivnění kvality

povrchové vody při výstavbě zcela vyloučit. *Ve vztahu k nárokům obou přírodních stanovišť z hlediska kvalitativních hydrických podmínek lze tyto dílčí interakce pokládat za indiferentní.*

Ovlivnění hydrických poměrů je dáno především možnými lokálními změnami hladiny podzemní vody v místech zakládání nového stožárového místa, zejména v nivách, okolí mokřadů apod. V řešeném případě není předběžně navrhováno nové stožárové místo v lokalitách s výše uvedenou charakteristikou, dotčené lesní segmenty s výskytem ploch přírodních stanovišť 9110 a 9130 lze charakterizovat jako méně závislé na hladině podzemních vod (na rozdíl od olšin, které nejsou předmětem ochrany EVL). Zahloubení patky stožáru může vést k lokálnímu osychání v řádu max. prvních jednotek m, což se vzhledem k charakteru biotopu prakticky neprojeví.

Invariantní úsek v prostorech bučin a koridor přechodu acidofilních bučin novou variantou nezasahuje do podmáčených ploch v lesních porostech s bučinami. Původní varianta přechází několik úzkých podmáčených pásů s příměsí olšin, kde by nebylo vhodné řešit stožárová místa. *Poněvadž tato varianta z důvodu zásahu do porostů obou typů bučin vykazuje horší parametry z hlediska velikosti vlivu, není dále pro rozpracování záměru doporučena.*

4.3. Sumarizace vlivů ve vztahu k EVL zájmového území záměru

Záměr zasahuje do území celkem 4 evropsky významných lokalit, pro které bylo provedeno podrobné vyhodnocení vlivů. Na základě vstupní analýzy byly vytipovány pouze některé předměty ochrany dotčených EVL, přičemž vlivy lze shrnout následovně:

Sumární vyhodnocení potenciálních vlivů záměru na vybrané předměty ochrany jednotlivých EVL

Předmět ochrany	Vliv	Komentář
Losos obecný (EVL Horní Ploučnice)	0	Nejsou generovány žádné zábory biotopu druhu, ani žádné přímé vlivy s ohledem na polohu posuzovaného záměru vzhledem k vodnímu toku. Záměr nevytváří žádnou migrační bariéru na toku Ploučnice. S ohledem na okolnost, že není zasahováno do průtočného profilu ani k pracem poblíž břehové hrany toku, nelze očekávat ani zhoršení kvality vody v toku, která by lososa mohla negativně ovlivnit.
Vydra říční (EVL Horní Ploučnice)	-1	Jde zejména o rušení v době výstavby záměru, možnost i méně pravděpodobných kolizí se stavebními mechanizmy. Pravděpodobnost zásahu do biotopu v prostoru úkrytových možností nebo odpočinkových míst je vzhledem k charakteru dotčení části pravobřežní nivy Ploučnice málo pravděpodobná.
Přírodní stanoviště 3260 (EVL Horní Ploučnice)	0	S ohledem na okolnost, že není zasahováno do průtočného profilu toku ani do bezprostředních příbřežních prostorů, je pravděpodobnost ohrožení přírodního stanoviště a podmínek pro život v toku prakticky nulová.
Kuňka obecná (EVL Cihelenské rybníky)	-1	Možnost negativního ovlivnění zábořem biotopu je prakticky nulová. Nelze vyloučit ojedinělé případy mortality jedinců vlivem snášení stožáru při okraji rákosiny (kontext aktuálně obsazovaných prohlubní při pohybu techniky v blízkosti stožárového místa), základy stožáru nebudou rozebírány ani výhledově využity.
Přírodní stanoviště 6510 (EVL Klíč)	-1	Obě varianty zasahují do méně kvalitních prvků nebo ploch s výskytem přírodního stanoviště na výměrách pod hranicí významného vlivu, v rámci rekultivací ploch po výstavbě a ploch po odkácení náletových porostů lze toto stanoviště částečně podpořit. Obě varianty jsou z hlediska významnosti vlivu na toto přírodního stanoviště srovnatelné.
Přírodní stanoviště 9130 (EVL Lužickohorské bučiny)	-1	Dotčeno pouze původní variantou jejím druhým vstupem do lesů EVL pod samotami jižně od Dolního Podluží průsekem výhledového ochranného pásma, i když pod hranicí významného vlivu. Tato okolnost výrazně původní variantu znevýhodňuje oproti variantě nové, proto je doporučeno původní variantu již dále nesledovat.
Přírodní stanoviště 9110 (EVL Lužickohorské bučiny)	-1	Obě varianty zasahují do ploch přírodního stanoviště jak v invariantním úseku, tak ve variantním úseku. Obě varianty mírou zásahu do ploch s výskytem stanoviště nedosahují intenzity významného vlivu. Varianta nová vykazuje s ohledem na okolnost, že je trasována SZ okrajem v jediném na invariantní úsek přímo navazujícím průniku lesními

		porosty EVL (a v kratším úseku) oproti variantě původní, která zasahuje i druhým vstupem do lesů EVL toto přírodní stanoviště (v delším úseku), výrazně nižší vlivy na tento předmět ochrany. Tato okolnost výrazně původní variantu znevýhodňuje oproti variantě nové, proto je doporučeno původní variantu již dále nesledovat
--	--	--

4.4. Vliv na integritu EVL zájmového území záměru

V územním i ekologickém kontextu lze vliv na integritu EVL Horní Ploučnice a EVL Cihelenské rybníky s ohledem na charakter záměru (výměna stožárů a vodičů na stávajícím vedení) prakticky vyloučit.

Záměr nové trasy v každé z obou variant nebude generovat vlivy na územní celistvost EVL Klíč (nadzemní vedení), v ekologickém kontextu dojde k mírným změnám integrity u obou variant (dílní vlivy v místech stožárů i přes okolnost, že nebude zakládáno stožárové místo v prostorech plošného výskytu předmětu ochrany – přírodního stanoviště 6510). Jde o mírně nepříznivý vliv s velmi nízkou mírou významnosti.

Záměr nové trasy bude generovat mírně nepříznivé vlivy na územní celistvost i ekologickou integritu EVL Lužickohorské bučiny. U obou variant dojde k pásovému zásahu do porostů obou typů bučin jako předmětů ochrany EVL s tím, že do výše 3 m lze obnovu porostů v budoucím ochranném pásmu připustit, nevznikne však již nikdy plnohodnotný biotop, který je primárně dotčen. Dělicí efekt v porostech (fragmentace porostů) tak bude mít (i přes okrajovou polohu budoucích úseků na území EVL) po realizaci záměru trvalý vliv. S ohledem na okolnost, že původní varianta do území EVL s výskytem předmětů ochrany vstupuje 2x, je z hlediska ovlivnění integrity EVL Lužickohorské bučiny variantou s horším vlivem oproti variantě nové.

4.5. Kumulativní vlivy

V rámci provedených šetření nebyl zjištěn žádný přímý kumulativní vliv aktuálně posuzované investiční aktivity na propojení silnice I/9 v Dubicích se silnicí II/262 na Žandov v České Lípě, poněvadž úsek této komunikace je navrhován prakticky v koridoru několika VVN při jejich vyvedení z rozvodny Dubice k severu. Podle výstupů naturového hodnocení tohoto záměru (Šikulová, 2016) byly identifikovány mírně negativní vlivy na lososa obecného a vydra říční (*Lutra lutra*) v EVL Horní Ploučnice a vliv na hranici nulového a mírně negativního vlivu na přírodní stanoviště 3260. Tímto aspektem dochází ke kumulativnímu zesílení mírně negativních vlivů na předmět ochrany vydra říční z důvodu, že vlivy záměru komunikace budou generovat trvalejší mírně nepříznivé vlivy oproti záměru výměny stožárů a vodičů na jednom ze tří stávajících vedení. Kumulace však nebude dosahovat intenzity významného vlivu, poněvadž migrační propustnost bude vlivem silnice jen mírně snížena (je navrhována dlouhá estakáda bez pilířů v průtočném profilu toku Ploučnice). S ohledem na nulové ovlivnění lososa obecného a přírodního stanoviště 3250 posuzovaným záměrem propojovacího vedení 110 kV je syntéza mírně nepříznivých vlivů na lososa a hraničního nulového až mírně nepříznivého vlivu na stanoviště 3260 důsledkem záměru komunikace.

4.6. Zmírňující opatření

Charakter a povaha posuzovaného záměru negeneruje významné negativní vlivy na předměty ochrany čtyř dotčených evropsky významných lokalit v zájmovém území záměru a jeho okolí.

S ohledem na existenci kumulativních vlivů, z principu předběžné opatrnosti a z důvodu obecné eliminace, prevence či minimalizace vlivů na jednotlivé složky životního prostředí, pokládá zpracovatel naturového hodnocení za potřebné uplatnit a pro fázi přípravy, realizace, resp. provozu posuzovaného záměru respektovat níže prezentovaná zmírňující opatření. Dle názoru zpracovatele naturového hodnocení je potřebné následující podmínky, zásady a doporučení promítnout (případně rozpracovat) do dalších stupňů přípravy a realizace záměru:

Zmírňující opatření pro EVL Horní Ploučnice

- **Překonání toku Ploučnice a pravobřežní nivy řešit s omezením pojezdu techniky v ose rekonstruovaného vedení, vyloučit jakýkoli pohyb techniky přes průtočný profil toku a v prostoru mezi stožárovým místem a pravým břehem toku; instalaci vodičů přes profil toku řešit prostřednictvím zaváděcího lana.**
- **Nové stožárové místo v pravobřežní nivě toku umístit co nejblíže silnici (ulice Boženy Němcové) s ohledem na efektivní poměry rozstožarování a nadále již nevyužívat stávající stožárové místo v blízkosti pravého břehu řeky.**
- **Přístup ke stožárovému místu z důvodu špatné přístupnosti polohy za účelem snesení stávajícího stožáru nad pravým břehem řeky řešit buď při zámru nebo jednorázovým využitím vrtulníku; tyto aspekty rozpracovat ve vyšších fázích projektové přípravy záměru.**
- **Po odstranění konstrukce stávajícího stožáru nad pravým břehem Ploučnice ponechat základ stávajícího stožáru na místě bez zásahu (prevence lokálních změn hydrických poměrů v nivě odtěžením základů a prevence vzniku širšího manipulačního prostoru).**
- **Práce ve fázi výstavby organizovat výhradně v denní době (za světla) z důvodu snížení rušivých vlivů a prevence kolizních situací v převládající době aktivity vydry říční při migraci**
- **Monitorovat v rámci fáze výstavby případný výskyt kuňky ohnivé („naturový“ druh, předmět ochrany po proudu vymezené EVL Dolní Ploučnice) ve vyjetých kolejích a kalužích a v případě zjištění výskytu řešit operativně záchranný transfer mimo prostor staveniště.**

Zmírňující opatření pro EVL Cihelenské rybníky

- **Překonání rybníka Souška a příbřežní zóny kolem severního břehu řešit s omezením pojezdu techniky v ose rekonstruovaného vedení, vyloučit jakýkoli pohyb techniky přes rybník a příbřežní pásmo; instalaci vodičů přes rybník řešit prostřednictvím zaváděcího lana nebo lezců, nebo převozem přes rybník loďkou.**
- **Práce spojené s překonáním EVL Cihelenské rybníky v prostoru rybníka Souška organizovat mimo reprodukční období, nejlépe v období vegetačního klidu při zámru.**
- **Nové stožárové místo nad severním, břehem rybníka Souška umístit co nejdále od břehové hrany rybníka s litorálem s ohledem na efektivní poměry rozstožarování a nevyužívat tak stávající stožárové místo při okraji rákosiny.**
- **Demolici (snesení) stožáru organizovat směrem do pole, odkud je přístup ke stožárovému místu.**

- Po odstranění konstrukce stávajícího stožáru na severním břehu rybníka Souška ponechat základ stávajícího stožáru na místě bez zásahu (prevence kontaminace litorálu a vody, prevence lokálních změn hydrických poměrů v bezprostřední blízkosti břehu odtěžením základů a vzniku širšího manipulačního prostoru).
- Pro fázi výstavby v lokalitě Cihelenské rybníky kolem stožárového místa u severního břehu rybníka Souška a předpokládaného manipulačního prostoru směrem do pole nainstalovat dočasné mobilní zábrany proti vniku obojživelníků do prostoru stavby.
- Monitorovat v rámci fáze výstavby případný výskyt kuňky ohnivé jako předmětu ochrany ve vyjetých kolejkách a kalužích při řešení rekonstrukce severně od rybníka Souška (včetně rušení stožárového místa u břehu rybníka) a v případě zjištění výskytu řešit operativně záchranný transfer mimo prostor staveniště.

Zmírňující opatření pro EVL Klíč

- V rámci jižní varianty řešit maximální překryv ochranných pásem nového VN 110 kV s ochranným pásmem silnice I/13 tak, aby severní hranice OP vedení 110 kV nezasahovala lesní porost na jižním svahu Skalky.
- V rámci varianty 2 severní umístit osu vedení 110 kV tak, aby jižní okraj ochranného pásma nezasahoval vzrostlý les severně od vrcholu Skalky.
- Rozstožarování pro průchod trasy vzdušného vedení VVN 110 kV územím EVL Klíč v lokalitě Skalka pro variantu 1 jižní podél silnice navrhnout tak, že žádný stožár nebude lokalizován ve svahové mezofilní louce biotopu T1.1
- Jako manipulační pás pro pojezd techniky při řešení průchodu trasy EVL Klíč v lokalitě Skalka bude preferována stávající živelná komunikace podél silnice I/13.
- Zajistit důslednou rekultivaci plochy dočasných záborů pod osou vedení s podporou rozvoje biotopu T1.1 - Mezofilních ovsíkových luk.
- V rámci údržby ochranného pásma vedení 110 kV zajistit management nově vzniklých bylinotravních porostů v prostorech odkácených porostů dřevin podporou biotopu T1.1 s tím, že používaná osevní směs bude obsahovat i autochtonní materiál tohoto biotopu z luk EVL Klíč
- V rámci řešení varianty 1 jižní preferovat zakládání stožárů ze silnice I/13.

Zmírňující opatření pro EVL Lužickohorské bučiny

- Pro další přípravu záměru preferovat novou variantu trasy v úseku Lesná – Dolní Podluží z důvodu vyloučení zásahu do kvalitních věkově i druhově rozrůzněných porostů obou přírodních stanovišť bučin (přírodní stanoviště 9110 Bučiny as. *Luzulo-Fagetum* a 9130 Bučiny as. *Asperulo-Fagetum*) v prostoru jižně od samot při severním okraji lesního komplexu Kozího hřbetu.
- Rozsah odlesnění v severozápadní části EVL Lužickohorské bučiny pro prostup vedení omezit jen na rozsah budoucího zákonného ochranného pásma.
- Důsledně minimalizovat manipulační pásy a plochy pro prostup vedení SZ částí EVL Lužickohorské bučiny s tím, že řešení těchto ploch mimo rozsah budoucího odlesnění bude podrobně zdůvodněn v rámci vyšších stupňů projektové přípravy.
- Pro přístup do manipulačních ploch v lesních porostech důsledně využívat stávající cestní síť a minimalizovat řešení dočasných přístupových komunikací mimo stávající cestní síť a osu budoucího ochranného pásma; v případě zjištění potřeby nové přístupové komunikace do porostů vyhodnotit její dopad na lesní porosty a preferovat osazení stožáru jednorázově pomocí vrtulníku (prostor nad pravobřežním svahem údolí Milířky)

5. Závěry a výstupy

1. Na základě provedeného naturového hodnocení je možno konstatovat, že záměr „Česká Lípa – Varnsdorf, propojovací vedení 110 kV“ nebude významně negativně ovlivňovat předměty ochrany EVL Horní Ploučnice a EVL Cihelenské rybníky v rámci výměny stožárů a vodičů na stávajícím vedení VVN. Rovněž žádné z variantních řešení nové trasy nebude generovat významné vlivy na předměty ochrany a celistvost EVL Klíč a EVL Lužickohorské bučiny.
2. Z hlediska variantních řešení lze obě varianty se zásahem do přírodního stanoviště 6510 v EVL Klíč pokládat za srovnatelné na úrovni mírně nepříznivého vlivu.
3. Ovlivnění EVL Lužickohorské bučiny lze doložit na úrovni mírně nepříznivého vlivu z hlediska záborů přírodních stanovišť 9110 a 9130 jako předmětů ochrany EVL, liší se však velikostí vlivů na předměty ochrany EVL v rámci úrovně mírně nepříznivého vlivu. Novou variantu přecházející severozápadní část EVL Lužickohorské bučiny s mírně nepříznivým zásahem do přírodního stanoviště 9110 bučin as. *Luzulo-Fagetum* v jediném průniku touto EVL je nutno pokládat za variantu s výrazně nižším vlivem na předměty ochrany a integritu této EVL oproti variantě původní. Původní varianta totiž vstupuje do lesních porostů EVL ve dvou nespojitých koridorech a kromě vyšší míry zásahu do přírodního stanoviště 9110 zasahuje i porosty s výskytem přírodního stanoviště 9130 *Asperulo-Fagetum*. Původní varianta vykazuje z tohoto důvodu i vyšší míru vlivu na integritu EVL Lužickohorské bučiny a je doporučeno ji dále již nerozpracovávat.

Na základě vyhodnocení předloženého záměru v souladu s §45h,i zákona č. 114/1992 Sb. v platném znění lze konstatovat, že realizace záměru **Česká Lípa – Varnsdorf, propojovací vedení 110 kV** nebude mít významný negativní vliv na předměty ochrany a celistvost evropsky významných lokalit Horní Ploučnice, Cihelenské rybníky, Klíč a Lužickohorské bučiny.

Jihlava, únor 2017

Podpis zpracovatele:

.....

Hlavní použité podklady

1. Česká Lípa – Varnsdorf, propojovací vedení 110 kV. Oznámení záměru dle §6 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí. Pracovní verze, leden 2017. Ing. Květoslava Konečná a kol., ENVIKON, s.r.o., Česká Lípa
2. Stanovisko Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, Liberec dle §45i zák.č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů; Vydáno pod čj. KULK 68345/2016 dne 31.8.2016
3. Stanovisko Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, Ústí nad Labem dle §45i zák.č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů; Vydáno pod čj. 3859/ZPZ/2016/N-2566 JID: 176668/2016/KUUK 68345/2016 dne 23.11.2016
4. Stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky, regionálního pracoviště Ústecko, oddělení sledování stavu biodiverzity, Děčín dle §45i zák.č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů; Vydáno pod čj. SR/1879/UL/2016-2 dne 5.9.2016
5. Stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky, regionálního pracoviště Liberecko, oddělení Správa CHKO Lužické hory, Jablonné v Podještědí dle §45i zák.č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů; Vydáno pod čj. SR/1796/LB/2016-2 dne 2.12.2016
6. Anděl P. a kol. (2016): Silnice I/9 Dubice – Dolní Libchava – II/262. Oznámení záměru dle §6 a Přílohy č. 3 zák.č. 100/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Doc. RNDr. Petr Anděl, CSc., EVERNIA, s.r.o., Liberec, srpen 2016 (*viz IS EIA na www.cenia.cz, kód záměru LBK628*).
7. Háková A., Klauisová A., Sádlo J. (2004, eds.): Zásady péče o nelesní biotopy v rámci soustavy Natura 2000. PLANETA XII, 3/2004 – druhá část.
8. Chvojková E. a kol. (2009): Příručka k hodnocení významnosti vlivů na předměty ochrany. OS Ametyst, Prusiny u Plzně, prosinec 2009
9. Chvojková E., Volf O. (2009): Labe, Děčín, pravý břeh – zvýšení ochrany městské zástavby hrázemi. Hodnocení vlivů záměru na evropsky významné lokality a ptáčích oblastech, podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb. Příloha 5 Oznámení záměru (Starý J. a kol., 2009). (*Viz IS EIA na www.cenia.cz; kód záměru ULK577*)
10. Chvojková E., Volf O., Kopečková M., Hummel J., Čížek O., Dušek J., Březina S., Marhoul P. (2009). Příručky k hodnocení významnosti vlivů na předměty ochrany. Ametyst, pobočka Prusiny, Plzeň, prosinec 2009. Ms., depon in MŽP, odbor mezinárodní ochrany biodiverzity.
11. Chytrý M., Kučera T., Kočí M., Grulich V. a Lustyk P. (2010, eds.): Katalog biotopů České republiky, 2., vydání. AOPK ČR, 2010.
12. Nařízení vlády ČR č. 132/2005 Sb., kterým se stanoví národní seznam evropsky významných lokalit, ve znění NV č. 371/2009 Sb.
13. Kryl M. (2016): Trasa nového vedení elektrické energie pro zásobování Šluknovského výběžku. Posouzení z pohledu lesního hospodářství. Ing. Milan Kryl, EKOLES - PROJEKT s.r.o., Jablonec nad Nisou, prosinec 2016.
14. Mrlíková Z. (2008): Hodnocení vlivu záměru na evropsky významné lokality soustavy NATURA 2000 podle §45i zákona 114/92 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění pro záměr Cyklostezka Ploučnice. RNDr. Zdeňka Mrlíková, Mimoň, duben 2008 (*viz IS EIA na www.cenia.cz, kód záměru ULK596*).

15. Poledník L. a kol. (2008): Program péče pro vydru říční (*Lutra lutra*) v České republice v letech 2009–2018. MŽP, podpora grantem Ministerstva životního prostředí ČR VaV/620/1/03: „Výzkum ekologie a rozšíření, návrh managementu populací a záchranných programů zvláště chráněných druhů“
http://www.nature.cz/publik_syst2/files/pp_vydra_final.pdf
16. Šikulová L. (2016): Silnice I/9 Dubice – Dolní Libchava – II/262. Posouzení vlivů záměru na evropsky významné lokality a ptačí oblasti podle §45i zák.č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění. Příloha č. 4 Oznámení záměru. RNDr. Lenka Šikulová, Ekopontis, s.r.o., Brno, srpen 2016 (viz IS EIA na www.cenia.cz, kód záměru LBK628) .
17. Višňák R., Vonička P. (2016): Silnice I/9 Dubice – Dolní Libchava – II/262. Biologický průzkum. Příloha č. 3 Oznámení záměru. RNDr. Richard Višňák, Ph.D., ing. Pavel Vonička, EVERNIA, s.r.o., Liberec, 2016 (viz IS EIA na www.cenia.cz, kód záměru LBK628) .
18. Zahrádka J. a kol. (2015): Hodnocení vlivů záměru “Plavební stupeň Děčín“ dle § 45i zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění. Příloha Doplněné dokumentace EIA na záměr Plavební stupeň Děčín, AQ-Service, s.r.o. Malešovice, říjen 2015. Viz IS EIA na www.cenia.cz; kód záměru MZP102
19. Nařízení Vlády č. 73/2016 Sb., ve znění NV č. 207/2016 Sb., kterým se stanoví národní seznam evropsky významných lokalit na území České republiky.
20. Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

www.ochranaprirody.cz; www.mzp.cz; www.biomonitoring.cz; www.kraj-lbc.cz;
www.kr-ustecky.cz; www.mapy.cz

Přílohová část

1. Kopie stanovisek příslušných orgánů ochrany přírody, vydaných dle § 45i odst. 1 zák. č. 114/1992 Sb., v platném znění (KÚ Libereckého kraje, KÚ Ústeckého kraje, AOPK ČR- RP Liberecko-CHKO Lužické hory, AOPK ČR – RP Ústecko-odd. biodiverzity Děčín)
2. Fotodokumentace
3. Kopie rozhodnutí o autorizaci zpracovatele naturového hodnocení

Příloha 1 – Kopie stanovisek příslušných orgánů ochrany přírody

Krajský úřad Libereckého kraje
odbor životního prostředí a zemědělství

Envikon, s.r.o.
Lesní 2581
470 01 ČESKÁ LÍPA

VÁŠ DOPIS ZNAČKY/ZE DNE
21. srpna 2016

NAŠE ZNAČKA
KULK 68345/2016

VYŘIZUJE/LINKA/E-MAIL
Waldhauserová/621
irena.waldhauserova@kraj-lbc.cz

LIBEREC
31. srpna 2016

Stanovisko dle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, k záměru „Nové vedení VVN Česká Lípa Varnsdorf“

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, jako orgán ochrany přírody příslušný podle § 77a odst. 4 písm. n) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), po posouzení žádosti o stanovisko z hlediska vlivu na soustavu Natura 2000 vydává v souladu s ustanovením § 45i odst. 1 zákona toto stanovisko:

Záměr nemůže mít samostatně ani ve spojení s jinými záměry významný vliv na evropsky významné lokality ani ptačí oblasti.

Odůvodnění:

Záměrem je výstavba vedení velmi vysokého napětí (VVN) 110 kV z České Lípy do Varnsdorfu o celkové délce 36 km. Trasa vedení je rozdělena na čtyři části.

Krajský úřad je příslušným orgánem ochrany přírody pro vydání stanoviska pro části záměru, které se nacházejí na území Libereckého kraje mimo velkoplošná chráněná území, tj. pro

1. část 1 z Dubice zhruba na hranici k. ú. Dolní Libchava a Horní Libchava,
2. většinu části 2 na k. ú. Horní Libchava, než trasa vstoupí do chráněné krajinné oblasti (dále jen „CHKO“) České středohoří,
3. minimální úsek části 3 u Okrouhlé
4. a jižní variantu části 4 - úseku jižně od silnice I/9 mezi Novým Borem a Svorem.

Ve Svoru se trasa stáčí na sever a vede na území CHKO Lužické hory a dále na území Ústeckého kraje.

Proto se následující odůvodnění týká pouze částí záměru, k jejichž posuzování je krajský úřad příslušný:

Ad 1. TR Česká Lípa Dubice – PB č. 13 V1501/V1509 - délka trasy: 2,3 km. V tomto úseku jde o náhradu stávajícího vedení 2x 110 kV s již stanoveným ochranným pásmem za jednoduché vedení 1x 110 kV.

V tomto úseku trasy překračuje stávající vedení evropsky významnou lokalitu (dále jen „EVL“) Horní Ploučnice. V místě přechodu řeky je území EVL poměrně úzké, omezuje se na vodní tok. Ploučnice, případně její funkční niva a další okolí řeky, je v daném místě biotopem a zejména migračním koridorem těchto předmětů ochrany EVL Horní Ploučnice: vydry říční, lososa atlantského a klínatky rohaté.

Nepředpokládá se výstavba přímo v korytě řeky Ploučnice. Oba stožáry nejbližší oběma břehům řeky budou demontovány a nahrazeny novými. Stožár blíže k rozvodně je těsně za silnicí, tedy dost

Krajský úřad Libereckého kraje

U Jezu 642/2a • 461 80 Liberec 2 • tel.: + 420 485 226 111 • fax: + 420 485 226 362
e-mail: podatelna@kraj-lbc.cz • www.kraj-lbc.cz • IČ: 70891508 • DIČ: CZ70891508
Datová schránka: c5kbvkw

KULK 68345/2016

daleko od řeky. Další stožár je až za řekou, mimo EVL, v mokřadu, který s EVL sousedí. Oba stožáry jsou sice mimo EVL, ale stožár za Ploučnicí je umístěn v mokřadu v nivě Ploučnice. Výměna stožárů v mokřadu tedy proběhne tak, že stožár blíže k rozvodně (začátku trasy) bude nahrazen stožárem blíže k Ploučnici v místě ruderalní vegetace mimo EVL. To umožní posun nového stožáru za Ploučnicí až k cestě v ČOV Česká Lípa, tedy mimo mokřad v nivě Ploučnice.

Výměna stávajícího vedení za nové v místě křížení s Ploučnicí a její nivou tedy nezasáhne přímo do EVL Horní Ploučnice ani nebude narušeno migrační kontinuum pro předměty ochrany EVL Horní Ploučnice. Přechodně zhoršené podmínky zejména pro vydry lze předpokládat v době výstavby, ale tento vliv bude velice krátkodobý a do značné míry eliminován tím, že stavební práce budou probíhat ve dne, mimo dobu převážné aktivity vyder. Ani v současné době lokalita nepředstavuje klidné místo (okraj průmyslové zóny), která by vydry využívaly k odpočinku či denním potulkám. Pokud nebude do vodního toku zasahováno a při stavebních pracích bude důsledně dbáno na zamezení znečištění toku, což je nezbytné i z hlediska dalších zákonných norem, nelze předpokládat významný vliv na populaci lososa atlantského, resp. jeho biotop.

Křížením záměru s EVL Horní Ploučnice, které nebude pro předměty ochrany migrační bariérou, nelze předpokládat narušení celistvosti této EVL.

Ad 2. PB č. 13 V1501/V1509 – Volfartice - délka trasy: 3,2 km. V tomto úseku jde o náhradu stávajícího vedení 2x 35 kV, ale vystrojené na stožárech pro 110 kV s ochranným pásmem pro 110 kV za trojitě vedení 110/35/35 kV. Dojde ke zmenšení ochranného pásma.

V tomto úseku prochází trasa přes EVL Cihelenské rybníky. Předmětem ochrany EVL je kuňka ohnivá.

Stávající stožáry stojí mimo území vymezené pro EVL. Podpěrný bod č. 19 stojí těsně u hranice EVL. Nový stožár bude umístěn dále od této hranice proti směru trasy. Na druhé straně EVL je stožár umístěn ve větší vzdálenosti od hranice EVL. Při výměně stožárů nedojde k žádnému zásahu do EVL, nové umístění bude šetrnější z hlediska EVL. Výška stožárů umožní větší vzdálenost stožárových patek od hranice EVL. K natažení vodičů pak dochází již bez kontaktu se zemí.

Záměr po svém dokončení nebude mít vliv na předmět ochrany této EVL ani na celistvost EVL Cihelenské rybníky. Konkrétní podmínky realizace záměru, aby byl co nejvíce omezen byť i malý a potenciální negativní vliv na příznivý stav předmětu ochrany EVL Cihelenské rybníky, zejména stavebními pracemi, budou řešeny v rámci správního řízení o povolení výjimky z ochranných podmínek zvláště chráněných druhů živočichů dle ustanovení § 56 zákona – viz níže. Pokud bude výjimka udělena, budou podmínky tohoto povolení rozhodnutí koncipovány tak, aby bylo negativní ovlivnění jedinců, populací a biotopu kuňky ohnivé, ale i dalších obojživelníků, plazů a ptáků vyskytujících se v EVL Cihelenské rybníky a přilehlých rákosinách žádné nebo minimální. Za předpokladu dodržení těchto podmínek tedy nemůže mít záměr na příznivý stav předmětu ochrany a celistvost EVL Cihelenské rybníky ani na celkovou soudržnost soustavy Natura 2000 žádný vliv.

Ad 3. Volfartice – Nový Bor, délka trasy: 8 km. V tomto úseku jde o náhradu stávajícího vedení 2x 35 kV, ale vystrojené na stožárech pro 110 kV s ochranným pásmem pro 110 kV za dvojitě vedení 110/35 kV. Dojde ke zmenšení ochranného pásma. Vyjádření se týká pouze cca 1km úseku u Okrouhlé, kde trase nevede na území CHKO České středohoří ani CHKO Lužické hory.

Nebližší EVL je Klíč. Ta se však nachází cca 1 km od posuzovaného úseku, proto posuzovaná část záměru pro svůj rozsah a charakter (výměna stávajícího vedení VVN) nemůže mít na příznivý stav předmětů ochrany a celistvost EVL Klíč ani na celkovou soudržnost soustavy Natura 2000 žádný vliv.

KULK 68345/2016

Ad 4. Nový Bor – Varnsdorf, délka trasy: 22,5 km. Typ vedení: jednoduché vrchní vedení 110kV s vloženým kabelovým úsekem. V tomto úseku jde o výstavbu nového vedení. Vyjádření se týká pouze případného vedení trasy v úseku Nový Bor – Svor jižně od silnice I/9, mimo území CHKO Lužické hory.

V prostoru jižně od této komunikace neleží v blízkosti žádná EVL. Nejbližší EVL je Klíč, ke které se trasa dostává na stovky, někdy i desítky metrů, ale mezi EVL a vedením navrhovaným mimo území CHKO Lužické hory vždy leží bariéra v podobě silnice I/9. Předměty ochrany EVL Klíč jsou stanoviště vázaná na specifické geologické podloží a reliéf Klíče a jeho úbočí, nikoli druhy (s širším rozšířením než je území vlastní EVL), proto posuzovaná část záměru nemůže mít na příznivý stav předmětů ochrany a celistvost EVL Klíč ani na celkovou soudržnost soustavy Natura 2000 žádný vliv.

Žádný z úseků posuzovaných krajským úřadem není veden přes žádnou ptačí oblast ani v její blízkosti.

Krajský úřad upozorňuje, že výše uvedené stanovisko se striktně týká pouze vlivu záměru na EVL a jejich předměty ochrany, v žádném případě nenahrazuje jakékoli souhlasné stanovisko krajského úřadu se stavbou. Záměr zasahuje do biotopů zvláště chráněných druhů a do významných krajinných prvků, a vliv záměru na tyto zájmy ochrany přírody bude třeba v rámci dalších řízení vyhodnotit, případně minimalizovat.

Proto krajský úřad doporučuje již v rámci oznámení do zjišťovacího řízení předložit aktuální biologické průzkumy provedené v trase a okolí plánovaného vedení a kompletní projektovou dokumentaci, aby bylo co nejdříve možné zvážit, pro které zvláště chráněné druhy je třeba vést řízení o výjimce ze základních ochranných podmínek podle ustanovení § 56 zákona.

Otisk úředního razítka

Ing. Radka Vlčková
vedoucí oddělení zemědělství a ochrany přírody

Krajský úřad Ústeckého kraje

Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem
odbor životního prostředí a zemědělství

Envikon, s. r. o.,
Ing. Květoslava Konečná,
Lesní 2581
470 01 Česká Lípa

Datum: 23. 11. 2016
JID: 176668/2016/KUUK
Jednací číslo: 3859/ZPZ/2016/N-2566
Vyřizuje / linka: Jiří Šimek / 475 657 941
E-mail: simek.j@kr-ustecky.cz

Stanovisko orgánu ochrany přírody k záměru „Nové vedení VVN Česká Lípa - Varnsdorf“ z hlediska možného ovlivnění evropsky významných lokalit a ptačích oblastí dle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, jako orgán věcně a místně příslušný dle ustanovení § 77a odst. 4 písm. n) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen zákon), vydává dle § 45i zákona k žádosti právnické osoby Envikon, s. r. o., Ing. Květoslava Konečná, Lesní 2581, 470 01 Česká Lípa ze dne 1. 11. 2016, toto stanovisko:

Záměr „Nové vedení VVN Česká Lípa - Varnsdorf“ nebude mít samostatně ani ve spojení s jinými záměry významný vliv na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvosti jednotlivých evropsky významných lokalit, nebo ptačích oblastí v územní působnosti Krajského úřadu Ústeckého kraje.

Odůvodnění:

Trasa el. vedení je částečně vedena v Chráněné krajinné oblasti Lužické hory a na území Libereckého kraje, kde jsou z hlediska ochrany přírody a krajiny příslušné k vyjádření Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Regionální pracoviště Liberecko, oddělení Správa CHKO Lužické hory se sídlem v Jablonném v Podještědí a Krajský úřad Libereckého kraje se sídlem v Liberci.

Záměr spočívá v částečné rekonstrukci a částečném vybudování nového vedení VVN 110kV s novými stožáry typu soudek mezi Českou Lípou a Varnsdorfem. Trasa vedení o délce cca 36 km je rozdělena na 4 části. 1. Část trafostanice Česká Lípa – Doubice – jednoduché vrchní vedení 110kV, 2. část Dubice – Volfartice – trojitě vedení 110kV, 35kV a 35kV, 3. část Volfartice - Nový Bor – dvojité vedení 110kV a 35kV a 4. část Nový Bor – Varnsdorf – jednoduché vrchní vedení 110kV s vloženým kabelovým úsekem. Záměr zasahuje do územní působnosti Krajského úřadu Ústeckého kraje v k. ú. Dolní Podluží a Varnsdorf.

Záměr je situován mimo hranice ptačích oblastí a mimo hranice evropsky významných lokalit, resp. v dostatečných vzdálenostech od nich. Nejbližší lokalitou soustavy Natura 2000 v působnosti Krajského úřadu Ústeckého kraje je ptačí oblast Labské pískovce (CZ0421006), vyhlášená nařízením vlády č. 683/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Labské pískovce, která je od záměru vzdálená cca 1,7 km Z směrem. Předmětem ochrany ptačí oblasti Labské pískovce jsou sokol stěhovavý (*Falco peregrinus*), chřástal polní (*Crex crex*), výr velký (*Bubo bubo*), datel černý (*Dryocopus martius*) a jejich biotopy.

Pro předměty ochrany ptačí oblasti představují reálnou hrozbu zejména přímé zásahy do stanovišť a biotopů druhů či jejich nevhodné obhospodařování. Jde například o rušení sokolů stěhovavých a výrů velkých na hnízdištích turistikou a horolezectvím, vybírání hnízd sokolů stěhovavých a výrů velkých, úhyny sokolů stěhovavých a výrů velkých na sloupech elektrického vedení, zarůstání skalních stěn (sokol stěhovavý), intenzivní pastva, převod luk na ornou půdu, kosení luk a jiné

Tel.: +420 475 657 111
Fax: +420 475 200 245

Url: www.kr-ustecky.cz
E-mail: urad@kr-ustecky.cz

IČ: 70892156
DIČ: CZ70892156
strana 1 / 2

Bankovní spojení: Česká spořitelna, a.s.
č. ú. 882733379/0800

hospodaření na zemědělské půdě pomocí mechanizace v nevhodnou dobu (chřástal polní). Nelze předpokládat, že by jakýkoli z výše popsaných jevů v souvislosti s realizací záměru v předmětné ptačí oblasti nastal.

Možným negativním vlivem ve spojitosti se záměrem je usmrcování ptáků vlivem zranění elektrickým proudem či nárazy do vedení. Tento negativní vliv není však s ohledem na provozování stávajícího vedení v místě uvažované stavy považován za významně negativní. Důvodem pro vyloučení významného vlivu je odstup od ptačí oblasti v řádu stovek metrů (1,7 km), což samo osobě kolize předmětů ochrany zvláště za zhoršených klimatických podmínek nevylučuje, nicméně nově budované vedení jde v blízkosti stávajícího vedení a nebude tak tvořit novou významnou překážku a nelze tak předpokládat výrazné zhoršení stavu. Je zřejmé, že vybudováním nového vedení ke zhoršení dojde, to však úřad nepovažuje za významné. Úřad přihlédl i k tomu, že dle ustanovení § 25 odst. 11 písm. g) zákona č. 458/2000 Sb., podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), v platném znění, je povinností provozovatele distribuční soustavy zabezpečit ochranu ptactva na stožárech vedení provedením příslušných technických opatření. Obdobně s použitím výše uvedených důvodů lze vyloučit i vliv na více vzdálené lokality soustavy NATURA 2000.

S ohledem na obecnou ochranu ptáků doporučujeme po provedení zoologického průzkumu území dotčeného stavbou umístit na vedení v místech, kde by hrozilo nebezpečí střetu nejen tažných druhů ptáků s elektrickým vedením, zvýrazňující prvky zemních lan.

Identifikační údaje:

Název akce: Nové vedení VVN Česká Lípa - Varnsdorf

Kraj: Ústecký

k.ú.: Dolní Podluží, Varnsdorf

Zadatel: Envikon, s. r. o., Ing. Květoslava Konečná, Lesní 2581, 470 01 Česká Lípa

Podklady pro posouzení:

Žádost o vydání stanoviska v souladu s § 45i zákona, popis a zakres záměru.

RNDr. Tomáš Burian

vedoucí oddělení životního prostředí

Krajský úřad Ústeckého kraje, Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem
Tel.: +420 475 657 111   Url: www.kr-ustecky.cz   IČ: 70892156
Fax: +420 475 200 245   E-mail: urad@kr-ustecky.cz   DIČ: CZ70892156

Bankovní spojení: Česká spořitelna, a.s.
č. ú. 882733379/0800

AGENTURA OCHRANY
PŘÍRODY A KRAJINY
ČESKÉ REPUBLIKY

REGIONÁLNÍ PRACOVISŤE
ÚSTECKO

AOPK ČR, RP Ústecko
Oddělení sledování stavu biodiverzity
Teplická 424/69
405 02 Děčín
tel.: +420 412 518 202
e-mail: labpis@nature.cz
www.nature.cz

Envikon, s.r.o.
Lesní 2581,
47001 Česká Lípa, CZ

NAŠE ČÍSLO JEDNACÍ: SR/1879/UL/2016-2

VYŘIZUJE: Bauer

DATUM: 5.9.2016

Věc: „Nové vedení VVN Česká Lípa - Varnsdorf“ – stanovisko podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb.
v platném znění.

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR (dále jen „Agentura“), jako orgán ochrany přírody podle ust. § 75 odst. 1 písm. e), zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen „zákon“) na základě žádosti společnosti Envikon s.r.o., Lesní 2581, 470 01 Česká Lípa, přijaté dne 22.8.2016 o vydání stanoviska k žádosti o „Nové vedení VVN Česká Lípa - Varnsdorf“ vydává:

STANOVISKO:

Ize vyloučit, že uvedený záměr může mít významný vliv na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptáčích oblastí.

ODŮVODNĚNÍ:

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR obdržela dne 22.8.2016 žádost od společnosti Envikon s.r.o., Lesní 2581, 470 01 Česká Lípa, o vydání stanoviska dle § 45i zákona, zda záměr „Nové vedení VVN Česká Lípa - Varnsdorf“, mohou mít samostatně nebo ve spojení s jinými koncepcemi či záměry významný vliv na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptáčích oblastí v územní působnosti AOPK ČR, RP Ústecko a to na území CHKO České středohoří.

Předmětem záměru je výstavba vedení VVN 110 kV elektrického vedení VVN 110 kV. Trasa vedení o délce cca 36 km je rozdělena na úseky, a pouze úsek 2 a 3 se dotýkají správního území:

2) PB č. 13 V1501/V1509 – Volfartice

Délka trasy: 3,2 km (červená část trasy)

Počet demontovaných podpěrných bodů: 21 ks

Odhad počtu montovaných podpěrných bodů: 15 ks

Typ vedení: trojitě vedení 110/35/35kV

V tomto úseku jde o náhradu stávajícího vedení 2x 35 kV, ale vystrojené na stožárech pro 110 kV s ochranným pásmem pro 110 kV za trojitě vedení 110/35/35 kV. Dojde ke zmenšení ochranného pásma.

3) Volfartice – Nový Bor

Délka trasy: 8 km (modrá část trasy)

Počet demontovaných podpěrných bodů: 35 ks

Odhad počtu montovaných podpěrných bodů: 35 ks

Typ vedení: dvojité vedení 110/35kV

V tomto úseku jde o náhradu stávajícího vedení 2x 35 kV, ale vystrojené na stožárech pro 110 kV s ochranným pásmem pro 110 kV za dvojité vedení 110/35 kV. Dojde ke zmenšení ochranného pásma

Agentura posoudila, zda je možné vyloučit vliv záměrů uvedených v záměru, které mohou negativně ovlivnit soustavu Natura 2000 ve správním území RP Ústecko, z tohoto pohledu se jedná o záměr, který lze vyhodnotit, že svým charakterem nemůže negativně ovlivnit lokality z pohledu předmětu ochrany.

Dále upozorňujeme na povinnost investora ve smyslu uzákona č. 114/1992 Sb., §5a, odst. 5 na povinnost:

Každý, kdo buduje nebo rekonstruuje nadzemní vedení vysokého napětí, je povinen opatřit je ochrannými prostředky, které účinně zabrání usmrcování ptáků elektrickým proudem.

Toto stanovisko není rozhodnutím orgánu ochrany přírody vydaným ve správním řízení a nelze se proti němu odvolat.

OTISK RAZÍTKA

Digitálně podepsal Mgr. Jiří Krivánek
DN: C=CZ, O=Agentura
ochrany přírody a krajiny
ČR [IČ 62933591], OU=AOPK ČR - RP Ústecko,
OU=53039, CN=Mgr. Jiří Krivánek,
serialNumber=P386505,
title=Vedoucí oddělení SCHKO Labské pískovce
Důvod: Schvaluji tento dokument
Umístění: Děčín
Kontakt: jiri.krivanek@nature.cz
Datum: 07.09.2016 07:46:28

Ing. Petr Kríž, v. r.
ŘEDITEL REGIONÁLNÍHO PRACOVISŤE

IČ: 62933591 | Bankovní spojení: ČNB Praha 1 | číslo účtu: 18228-011/0710 | petr.bauer@nature.cz | T: 412 518 929 | 31

AGENTURA OCHRANY
PŘÍRODY A KRAJINY
ČESKÉ REPUBLIKY

REGIONÁLNÍ PRACOVNÍSTĚ
LIBERECKO

ODDĚLENÍ
SPRÁVA CHKO LUŽICKÉ HORY
Školní 12, 471 25 Jablonné v Podještědí
tel.: 487 762 356
e-mail: luzhory@nature.cz
IDDS: zqmdynq

Envikon, s.r.o.,
Lesní 2581,
470 01 Česká Lípa
IČO: 25424530
IDDS: f7v4b76

NAŠE ČÍSLO JEDNACÍ: SR/1796/LH/2016-2 VYŘIZUJE: Waldhauser

DATUM: 2.12.2016

Věc: Stanovisko podle § 45 i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., k vlivu záměru: „Nové vedení VVN Česká Lípa - Varnsdorf“ oznamovatele ČEZ Distribuce, a.s. na lokality soustavy Natura 2000

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR (dále „Agentura“), jako orgán ochrany přírody, příslušný podle ust. § 78 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon“), po posouzení žádosti žadatele: Envikon, s.r.o., Lesní 2581, 470 01 Česká Lípa, IČO: 25424530, ze dne 1. 12.2016, vydává v souladu s ustanovením § 45 i odst. 1 zákona toto

STANOVISKO

U záměru, dle předložené dokumentace zpracované firmou Envikon, **nelze vyloučit významný vliv** na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality zařazené do Národního seznamu nebo ptačí oblasti na území CHKO Lužické hory.

ODŮVODNĚNÍ

Agentura obdržela dne 1. 12. 2016 žádost o vydání stanoviska k záměru dle §45i zákona, zda záměr může mít významný vliv na evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti (Natura 2000). Stanovisko bude přiloženo jako povinná příloha k oznámení pro zjišťovací řízení podle § 6 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

Předmětem záměru je výstavba nového elektrického vedení VVN 110 kV Česká Lípa - Varnsdorf o délce cca 36 km. Záměr spočívá v rekonstrukci eklektrického vedení v úseku Česká Lípa - Volfartice - Nový Bor a vybudování nového vedení 110 kV v nové trase s novými stožáry v úseku Nový Bor - Varnsdorf o délce 22,5 km. Trasa elektrického vedení v úseku Nový Bor - Varnsdorf prochází z větší části územím CHKO Lužické hory. Technické provedení v úseku Nový Bor - Varnsdorf je navrženo jako jednoduché vrchní vedení 110 kV s vloženým kabelovým úsekem o délce 5 km. Umístění podzemního kabelu začíná u křížení s železnicí severně od obce Svor a končí u silnice I/9 cca 450 m SZ od Stožeckého sedla.

Z hlediska umístění, charakteru a následného provozu záměr zasahuje soustavu evropsky významných lokalit (dále jen EVL) na území CHKO Lužické hory.

1. Jako vrchní vedení vstupuje dvakrát na území EVL CZ0420520 Lužickohorské bučiny (s předměty ochrany 8220 Chasmo-fytická vegetace silikátových skalnatých svahů, 9110 Bučiny asociace *Luzulo-Fagetum*, 9130 Bučiny asociace *Asperulo-Fagetum*, 9180 *Lesy svazu *Tilio-Acerion* na svazích, sutích a v roklich):
  - v údolí vodního toku Milířka, kde se podle mapování biotopů vyskytují převážně smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*), i bučiny asociace *Luzulo-Fagetum* - tedy předmět ochrany EVL
  - v lesních porostech jižně od domů č. p. 328, 340, 377 a 455 na jižním okraji obce Dolní Podluží, kde se podle mapování biotopů vyskytují téměř výhradně bučiny asociace *Luzulo-Fagetum*, a bučiny asociace *Asperulo-Fagetum*, obojí předměty ochrany

Z hlediska umístění, charakteru a následného provozu (průsek pro vedení) záměr představuje ohrožení EVL jako přímá likvidace biotopů, předmětů ochrany.

2. Jako vrchní vedení vstupuje také na území EVL CZ0510508 Klič (s předměty ochrany 4030 Evropská suchá vřesoviště, 6510 Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*), 8150 Středoevropské silikátové sutě, 8220 Chasmofytická vegetace silikátových skalnatých svahů, 9110 Bučiny asociace *Luzulo-Fagetum*) v prostoru Skalky (podle jednotlivých variant z jihu nebo ze severu). Z hlediska umístění je trasa plánována mimo lesní porosty, na loukách, kde se podle mapování biotopů vyskytují Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*).

Ptačí oblast se na dotčeném území CHKO Lužické hory nenachází.

Záměr může mít samostatně významný negativní vliv na evropsky významné lokality, zejména z důvodu ohrožení předmětů ochrany v EVL Lužickohorské bučiny. Z výše uvedených důvodů Agentura nemůže významný vliv záměru na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost EVL v v CHKO Lužické hory vyloučit. Proto považujeme za nezbytné posouzení záměru podle § 45 i odst. 2 zákona.

Toto stanovisko nenahrazuje jiné souhlasy Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, není rozhodnutím orgánu ochrany přírody vydaným ve správním řízení a nelze se proti němu odvolat.

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR
regionální pracoviště Liberec
oddělení Správa chráněné krajinné oblasti
Lužické hory
Šteplín 12
471 25 Jablonné v Podještědí
VII/5

(podepsáno elektronicky)

Ing. Tomáš Besta
VEDOUcí SPRÁVY CHKO LUŽICKÉ HORY

Příloha 2 – Fotodokumentace

Křížení toku Ploučnice v EVL Horní Ploučnice

*Pohled do koridoru vícero stávajících VVN
trasovaného přes Ploučnici v EVL Horní Ploučnice*

*Detail stávajícího rozstožarování v pravobřežní nivě
Ploučnice v koridoru VVN v České Lípě*

*Celkový pohled na pravobřežní část nivy Ploučnice
od silnice u ČOV Česká Lípa*

*Průchod úseku 2 vedení k rekonstrukci přes EVL
Cihelenské rybníky, světlá plocha rybník Souška*

*Stávající stožárové místo na severním břehu rybníka
Souška při hranici EVL Cihelenské rybníky*

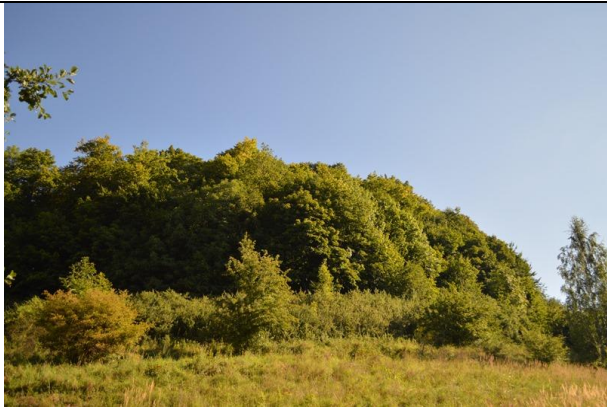

Přecházený rybník Souška v EVL Cihelenské rybníky

Horní Cihelenský rybník v EVL Cihelenské rybníky

	
<p><i>Celkový pohled na JZ svah Skalky od Z</i></p> 	<p><i>JT svah Skalky s plochami biotopu T1.1 od V</i></p>
<p><i>Porost pionýrských dřevin nad silnicí I/13)</i></p> 	<p><i>JZ svah Skalky s ruderalizovanými plochami biotopu T1.1</i></p>
<p><i>Interiér porostu pionýrských dřevin nad silnicí I/13, mapováno T1.1 při jižní hranici EVL Klíč</i></p> 	<p><i>Interiér lesního porostu na jižním svahu Skalky</i></p>
<p><i>Koridor varianty 1 od východu, od lomového stožárového místa</i></p>	<p><i>Intenzivní louka ve východní části přechodu jižní části EVL Klíč, koridor varianty 1 k severu</i></p>

*Acidofilní bučina nad svahem údolí Miliřky,
 EVL Lužickohorské bučiny.*

*Plochy pionýrských dřevin nad pravobřežním svahem
 údolnice Miliřky*

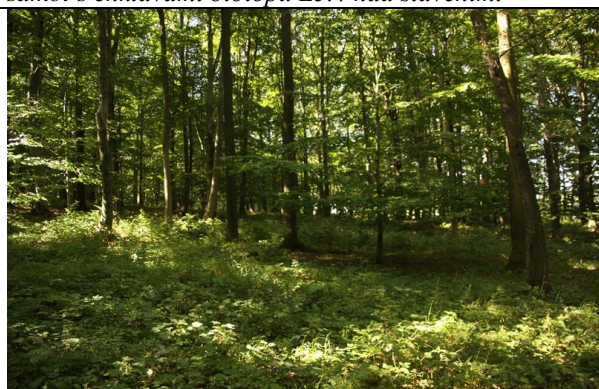
*Charakter okraje bučin u paseky nad stavením čp. 328
 v Dolním Podluží*

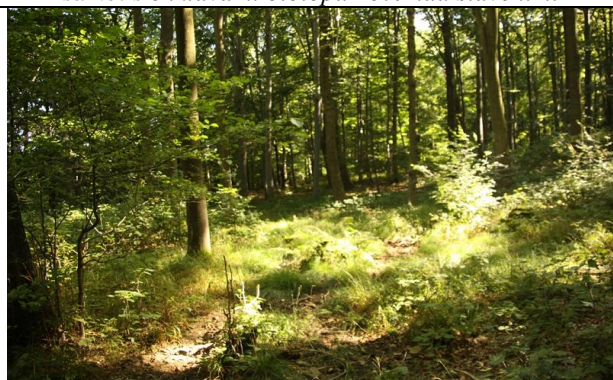
*Interiér východní části průchodu původní varianty u
 samot s enklávami biotopu L5.4 nad staveními*

*Interiér východní části průchodu původní varianty u
 samot s enklávami biotopu L5.4 nad staveními*

*Interiér východní části průchodu původní varianty u
 samot s enklávami biotopu L5.1*

*Interiér východní části průchodu původní varianty u
 samot s enklávami biotopu L5.1*

*Celkový pohled na severní stranu EVL Lužickohorské
 bučiny a Kozí hřbet od S přes Dolní Lužnici*

Foto: M. Macháček, K. Konečná, P. Kolegarová 06 – 09/2016

Příloha 3 – Kopie rozhodnutí o autorizaci zpracovatele naturového hodnocení

Ministerstvo životního prostředí

ODESÍLATEL:

odbor druhové ochrany a
implementace mezinárodních závazků
Vršovická 65
100 10 Praha 10

ADRESÁT:

Vážený pan
RNDr. Milan Macháček
Holíkova 3834/71
586 01 Jihlava

V Praze dne 17. ledna 2017
Č.j.: 2882/ENV/17
154/630/17

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo životního prostředí (dále jen "ministerstvo") jako příslušný správní orgán podle § 45i odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon"), po provedeném správním řízení vyhovuje žádosti č. j. 59770/ENV/16 - 3078/630/16, kterou podal dne 2. 9. 2016

RNDr. Milan Macháček
narozen dne 9. 12. 1958 ve Frydlantě,
bytem Holíkova 3834/71, 586 01 Jihlava
a

**prodlužuje autorizaci
k provádění posouzení podle § 45i zákona.**

Autorizace se v souladu s § 45i odst. 3 zákona prodlužuje o dalších **5 let**, a to ode dne **31.1. 2017**, jakožto dne vykonatelnosti tohoto rozhodnutí.

Autorizace je nepřenosná na jinou osobu.

Autorizaci je možno opakovaně prodloužit o dalších 5 let za podmínek stanovených vyhláškou č. 468/2004 Sb., o autorizovaných osobách podle zákona o ochraně přírody a krajiny (dále jen "vyhláška").

Odůvodnění:

Žadatel je držitelem autorizace k provádění posouzení podle § 45i zákona na základě rozhodnutí o udělení autorizace č. j. 69909/ENV/06 - 2396/630/06 ze dne 30. 1. 2007, která mu byla v souladu s § 45i odst. 3 zákona udělena na dobu 5 let a prodloužena

Ministerstvo životního prostředí

na dobu 5 let rozhodnutím o prodloužení autorizace č. j. 92226/ENV/11 -3152/630/11 ze dne 24. 11. 2011.

Dne 2. 9. 2016 byla ministerstvu doručena žádost č. j. 59770/ENV/16 - 3078/630/16 o prodloužení uvedené autorizace. V souladu s ustanoveními § 45i odst. 3 zákona a § 5 vyhlášky ministerstvo ověřilo, zda žadatel splňuje podmínky pro udělení autorizace stanovené zákonem, a jelikož v období od předchozího udělení autorizace došlo ke změně skutečností rozhodných pro posouzení odborné způsobilosti autorizované osoby (od roku 2011, kdy byla autorizace prodloužena, došlo ke změnám právních předpisů souvisejících s činností autorizované osoby), nařídilo přezkoušení odborné způsobilosti žadatele.

Přezkoušení se uskutečnilo dne 17. 1. 2017 s výsledkem "vyhověl", jak je uvedeno v záznamu z přezkoušení, který je součástí podkladového spisu pro vydání tohoto rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že z přezkoušení nevyplývají skutečnosti bránící prodloužení autorizace, předložená žádost obsahuje všechny náležitosti a jsou tak splněny všechny podmínky pro prodloužení autorizace k provádění posouzení podle § 45i zákona, rozhodlo ministerstvo tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad ministrovi životního prostředí podáním na Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 65, 100 10 Praha 10, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

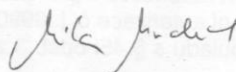

Ing. Jan Šíma,
ředitel odboru druhové ochrany
a implementace mezinárodních závazků

Potvrzuji, že se vzdávám možnosti podání rozkladu proti tomuto rozhodnutí.

Datum: 17/1/2017

Podpis:

2/2

Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 65, 100 10 Praha 10, (+420) 26712-1111, www.mzp.cz, info@mzp.cz

MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Vršovická 65, 100 10 Praha 10

Vážený pan
RNDr. Milan Macháček
Za Prachárnou 4723/11
586 05 Jihlava

Č.j.: 69909/ENV/06
2396/630/06

Praha, 30.1.2007

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo životního prostředí, jako příslušný správní orgán podle § 45i odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen „zákon“) po provedeném správním řízení podle zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu vyhovuje žádosti, č.j. 2396/630/06, kterou podal dne 30.1.2007

RNDr. Milan Macháček,

narozený dne 9.12.1958 ve Frýdlantě, bytem Za Prachárnou 4723/11, 586 05 Jihlava
a

**uděluje autorizaci
k provádění posouzení podle § 45i zákona.**

Oprávnění k provádění posouzení vzniká dnem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Autorizace se v souladu s § 45i odst. 3 zákona uděluje na dobu 5 let a je možno ji opakovaně prodloužit o dalších 5 let na základě nové žádosti, podané alespoň 6 měsíců před skončením platnosti stávající autorizace. Udělená autorizace je nepřenosná na jinou osobu.

O d ů v o d n ě n í

Žadatel požádal o udělení autorizace a splnil podmínky pro udělení autorizace stanovené § 45i odst. 3 a 4 zákona a vyhláškou č. 468/2004 Sb., o autorizovaných osobách podle zákona o ochraně přírody a krajiny. Vysokoškolské vzdělání odpovídajícího zaměření bylo doloženo diplomem a vysvědčením o státní závěrečné zkoušce, bezúhonnost byla doložena výpisem z rejstříku trestů, vykonaná zkouška odborné způsobilosti byla doložena potvrzením o vykonané zkoušce odborné způsobilosti.

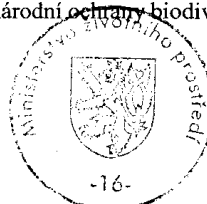
Vzhledem k tomu, že předložená žádost obsahuje všechny náležitosti a jsou splněny všechny podmínky pro udělení autorizace k provádění posouzení podle § 45i zákona rozhodlo Ministerstvo životního prostředí tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad ministrovi životního prostředí podáním na Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 65, 100 10 Praha 10, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

(Kulaté razítko)

RNDr. Petr Roth, CSc.
ředitel odboru
mezinárodní ochrany biodiverzity

Toto rozhodnutí obdrží:

- a) žadatel - účastník správního řízení
- b) orgán příslušný k evidenci - odbor mezinárodní ochrany biodiverzity Ministerstva životního prostředí

Potvrzuji, že proti tomuto rozhodnutí se vzdávám možnosti podání rozkladu.

Datum: 30. 1. 2007

Podpis: